

KONTRA

ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ

**Στον αστερισμό της
αμερικανοδουλείας**
ΣΕΛΙΔΑ 3

Μάτι

**Σόου Τσίπρα στον τόπο
του εγκλήματος**
ΣΕΛΙΔΑ 7

Ελεύθερη πρόσβαση - καρικατούρα

**Λύκειο ταξικών
ανισοτήτων και ισχυρών
εξεταστικών φραγμών**
ΣΕΛΙΔΑ 10

Υπόθεση Φλώρου

**Πέρα από τη
σκανδαλογία**
ΣΕΛΙΔΑ 12

**Σκυλάκια των
καναλαρχών**

ΣΕΛΙΔΑ 13

Αργεντινή

**Ξανά το φάντασμα του
ΔΝΤ**

ΣΕΛΙΔΑ 16

1,30 €

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

22ος χρόνος - αρ. φύλλου 974 - 8 Σεπτέμβρη 2018

www.eksegersi.gr

**Προπαγάνδα απάτης με
τις Κλαδικές Συλλογικές
Συμβάσεις Εργασίας**

ΣΕΛΙΔΑ 9

ΚΙΝΕΖΟΠΟΙΗΣΗ
με φιланθρωπικά βοηθήματα!

Scripta... Verba...

Η κυβέρνηση μπορεί να οικοδομήσει ισχυρούς δεσμούς με τα πλατιά κοινωνικά στρώματα εφόσον αναδείξει ένα νέο υπόδειγμα διακυβέρνησης με προοδευτική θεσμική αντίληψη, πολιτικό ήθος και ξεκάθαρο κοινωνικό πρόσημο.

Η Αυγή

Μετά από τέσσερα χρόνια εξουσίας θα το φτιάξουν το «νέο υπόδειγμα διακυβέρνησης»; Προφανώς ναι, καθόσον την «προοδευτική θεσμική αντίληψη» εκφράζουν η Παπακώστα, η Χρυσοβελώνη και η αναβαθμισθείσα Κόλλια-Τσαρουχά.

Εχω έρθει με ένα σοβαρό αίσθημα ευθύνης. Η χώρα αλλάζει σελίδα. Και είναι σημαντικό ποια χαρακτηριστικά θα έχει αυτή η νέα σελίδα.

Μ. Ξενογιαννακοπούλου

Όταν χάνεται η αίσθηση του γελοίου, κάθε κριτική περσιεύει.

Το τουρκικό έθνος υπερασπίζεται την ανεξαρτησία του όπως έκανε πριν από 96 χρόνια με την έμπνευση από χιλιάδες χρόνια ιστορικών αξιών.

Ρετζέπ Ταγίπ Ερντογάν

Το εθνικιστικό αφιόνι ως ασφαλές καταφύγιο σε συνθήκες κρίσης και ενόψει σκληρών αντιλαϊκών μέτρων.

Οι «αλλαγές» και οι «μεταρρυθμίσεις» σας μόνο σαν απειλή ακούγονται. Δεν μπορεί να περιμένουν τίποτε θετικό από εσάς οι πολίτες. Τελειώσατε.

Φώφη Γεννηματά

Όπως ακριβώς το λέει η Πάολα: «Τρεις τα χαράματα, μαζεύεις τα πράγματα και σε δέκα λεπτά έχεις φύγει».

Δεν έγιναν και λίγα. Θα μπορούσαν να γίνουν περισσότερα;

Λυδία Κονιόρδου

Στην караοκσμάρα της η... τραγωδός. Μπέρδεψε την αστική πολιτική με το θέατρο.

Στην Τουρκία σεβόμαστε όλες τις αποφάσεις της ανεξάρτητης Δικαιοσύνης μας. Σε αυτό το πλαίσιο, κι εμείς χαιρετίζουμε την πρόσφατη απελευθέρωση των στρατιωτικών αυτών.

Μεβλούτ Τσαβούσογλου

Ποιος είπε ότι οι αντιδραστικοί αστοί πολιτικοί της Τουρκίας δεν έχουν χιούμορ; Μπορείς να το πεις και κυνισμό, το ίδιο κάνει.

Η 20ή Αυγούστου δεν είναι το τέρμα αλλά ένα ορόσημο στον μακρύ δρόμο προς την ανάκαμψη. Η ανακοίνωση «αποστολή εξετελέσθη» είναι πρόωρη. Η δουλειά δεν έχει τελειώσει.

Γενς Βάιντμαν

Δηλαδή τι θέλει να μας πει ο γερμανός τραπεζίτης, ότι ξέρει καλύτερα αυτός από τη Νοτοπούλου;

ΡΙΠΕΣ

◆ Ο Τσίπρας άλλαξε (καλώς τον έβριζα το 2015, για να βάλει μυαλό) ◆ Η ΝΔ άλλαξε (κινείται στις παρυφές της Ακροδεξιάς) ◆ Μόνο εγώ δεν άλλαξα, γι' αυτό και έφυγα από την αλλαγμένη ΝΔ και μπήκα στην κυβέρνηση του αλλαγμένου Τσίπρα ◆ Η μία, η τεράστια, η μοναδική Κατερίνα Παπακώστα ◆ Πρόεδρος κόμματος, παρακαλώ, όχι συνεργαζόμενη με τους ΑΝΕΛ ◆ Με τούτα και με τ' άλλα, η κυβέρνηση είναι πλέον τετρακομματική ◆ ΣΥΡΙΖΑ, ΑΝΕΛ, Οικολόγοι, Κατερίνα ◆ Όλοι αντάμα κι ο ψωριάρης χώρια ◆ Όλη η αφρόκρεμα Ρεπουμπλικανών και Δημοκρατικών σε ισότιμους ρόλους στην κηδεία του Ρεπουμπλικανού ΜακΚέιν ◆ Κι ο Τραμπ αποκλεισμένος από τον ίδιο τον μακαρίτη ◆ Επνιξε τον πόνο του πηγαίνοντας για γκολφ ◆ Κι όταν δε βάραγε μπαλάκια με μπαστούνια, έστελνε παραπονιάρικα τουίτ ◆ Μιλά-

με για αρρώστια ◆ Είναι να θαυμάζεις, πάντως, τους αμερικάνους ιμπεριαλιστές πολιτικούς ◆ Ηθοποιοίρες ◆ «Ο χρόνος του κ. Τσίπρα, απλά, τελείωσε» δήλωσε η Σπυράκη ◆ Μέσα στην πρωτοτυπία η ΝΔ ◆ Εδώ και δυο χρόνια ανακοινώνουν ότι ο χρόνος του Τσίπρα τελείωσε κι αυτός εκεί, μπάστακας ◆ Σύμφωνα με τη λογική της ΝΔ, οι παρατάσεις κρατούν περισσότερο από τον κυρίως χρόνο του ματς ◆ Ρε, καλώς τον Αρούλη ◆ Γύρισε μαυρισμένος από τη Μύκονο και δήλωσε ότι κανένας στη ΝΔ δεν μπορεί να δώσει δημαρχιακό χρίσμα για την Αθήνα, αν πρώτα δε ρωτήσει τον ίδιο ◆ Σωστό το βλέπουμε ◆ Διότι ο Αρούλης κατέχει ένα ρεκόρ ◆ Είναι ο πρώτος δεξιός υποψήφιος στην Αθήνα που δεν κατάφερε να μπει στο δεύτερο γύρο των εκλογών ◆ Ο άνθρωπος που κάποτε πήγε να φτιάξει την αλυσίδα του ποδήλατου εν κινήσει, αυ-

τή τη φορά κατάφερε να ρίξει το κανό στα βράχια με μπουνάτσα ◆ Ο πολυγαπημένος ΓΑΠ, φυσικά ◆ Ο Πορδοτέτοιος σκούζει γιατί του έγραψαν... σπίτι του ◆ Ποιος; ◆ Ο άνθρωπος που στάζει καθημερινά χολή και ψεύδος ◆ Ο αστέρας του πιο χυδαίου κιτρινισμού ◆ Στο μεταξύ, η Φώφη δήλωσε έτοιμη να ξαναφωτίσει την Ελλάδα ◆ Δεν το ξέραμε ότι έχει σπουδάσει και διευθύντρια φωτογραφίας ◆ Τα 'χωσε και στον Τσίπρα ◆ «Ο,τι και να κάνεις κεντροαριστερό πρόσωπο δεν έχεις, ούτε θα αποκτήσεις με τους γυρολόγους κι από τα αζήτητα» ◆ Α, το σωστό να λέγεται ◆ Στο ΚΙΝΑΛ γυρολόγος δεν πάει ◆ Τι να κάνει ο γυρολόγος σ' ένα μπατιρημένο μαγαζί; ◆ Παραπονιούνται συριζαίοι τινές ◆ «Μα την Παπακώστα, ρε Αλέξη!» ◆ Αυτήν βρήκε διαθέσιμη, αυτήν πήρε ◆ Τι έπαθαν, τους χάλασε

την αισθητική; ◆ Κοτζάμ Καμμένο και ψεκασμένους έχουν καταπιεί, η Παπακώστα τους κάθησε στο λαιμό; ◆ Να είσαι μεγαλοστέλεχος κόμματος εξουσίας και να κρύβεσαι από το αυτόφωρο, δεν είναι και τόσο... ηρωικό ◆ Ετσι δεν είναι κυρία Σοφία; ◆ Νόμιζες ότι θα σε έβαζαν σε κρατητήριο, όπως βλέπεις στις ταινίες; ◆ Σε γραφείο θα σε είχαν, ρε κουτό ◆ Σπουδαία επιτυχία για τους ΑΝΕΛ η ένταξη της Δρούτσα ◆ Τι «ποια είναι αυτή»;, ρε άσχετοι ◆ Κοτζάμ στιχουργός και πανελίστρια σε Ελλάδα και Κύπρο ◆ Πάρτε γεύση στιχουργικού μεγαλείου ◆ «Μη ρωτάς γιατί δε σ' αγαπάω / γιατί έτσι / δεν ταιριάζεις με τα ρούχα που φοράω / δεν μου πας» ◆ Η άλλη διάλεγε γκόμμενο να είναι ασορτί με τα ρούχα της ◆ Απορούμε μόνο, γιατί η προσχώρηση δεν έγινε νωρίτερα ◆ Να αξιοποιηθεί η στιχουργός και στην κυβέρνηση ◆

ΕΠΙΤΟΥΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

ΚΟλγα Γεροβασίλη: «Σας διαβεβαιώνω από τώρα πως δεν με φοβίζονται οι προκλήσεις, τις αντιμετωπίζω μεθοδικά και ψύχραιμα... δεν με φοβίζονται και οι ευθύνες, τις αναλαμβάνω στο ακέραιο». Δοξάστε με, την Ολγάρα, την Αρτινιά, την καραμπουζοκλού.

ΚΣε ποιους απευθύνεται ο Νίκος Παππάς όταν λέει: «Το κλείσιμο των Μνημονίων μας καλεί να αντιληφθούμε ότι δεν είναι απαραίτητο να διαφωνούμε για το μέλλον με αυτούς που διαφωνούσαμε για το παρελθόν»; Στο ΠΑΣΟΚ και στο ΚΙΝΑΛ είναι η εύκολη απάντηση. Πρωτίστως, στους καναλάρχες, λέμε εμείς. Μ' αυτούς συγκρούστηκε προ διετίας (νομίζοντας ότι θα τους κατατροπώσει), αυτούς υπηρετεί εδώ και καιρό (απόδειξη το χάρισμα του φόρου τηλεοπτικών διαφημίσεων), απ' αυτούς έχει ανάγκη στήριξης, αφού δεν κατάφερε

να πάει στο υπουργείο Εσωτερικών και παρέμεινε υπουργός Καναλαρχών.

ΚΕκπαιδευόντας τους αυριανούς δολοφόνους. Αυτούς που θα κάνουν σκοποβολή πάνω σε κεφάλια άοπλων Παλαιστίνιων. Αυτούς που θα βομβαρδίζουν σχολεία και νοσοκομεία. Αυτούς που θα θεωρούν τους εαυτούς τους, εκπροσώπους της εκλεκτής φυλής του Θεού και τους Παλαιστίνιους, υπάνθρωπους. Τους σύγχρονους ναζί. (Ο

Μπενιαμίν Νετανιάχου γιορτάζει την έναρξη της νέας σχολικής χρονιάς μαζί με μικρούς μαθητές, σ' ένα ανατριχιαστικό εθνικιστικό ντεκόρ).

ΚΜια βδομάδα πριν πάει για τις φέστες της ΔΕΘ, ο Τσίπρας πήρε το μισό υπουργικό συμβούλιο και πετάχτηκε μέχρι τη Θεσσαλονίκη για να ανεβάσει στο Twitter φωτογραφίες από τη «συνάντηση με εκπροσώπους παραγωγικών φορέων από τη βόρεια Ελλάδα, ενόψει των εγκαινίων

της 83ης ΔΕΘ». Τα έχει βρει με τους βιομήχανους της βόρειας Ελλάδας κι αυτοί συμμετέχουν ευχαρίστως στα προπαγανδιστικά του σόου.

Κ«Μην πανηγυρίζει λοιπόν ο κ. Τσίπρας, η χώρα χρειάζεται συνεννόηση, κανείς δεν μπορεί μόνος του, ούτε ο κ. Τσίπρας ούτε ο κ. Μητσοτάκης. Χρειαζόμαστε μεγάλη κυβέρνηση 240 βουλευτών για να διαπραγματευτούμε με τους δανειστές ένα καλύτερο μέλλον για την Ελλάδα». Μια φιλοκατάθλιψη την έχει πάθει

ο πρόεδρος Λεβέντης, επειδή δεν τον πολυπαίζουν πια. Γι' αυτό το ξαναγύρισε στα πατριωτικά-οικουμενικά.

ΚΟύτε «μυλημένος» από το επιτελείο της ΝΔ να ήταν ο Βαξεβάνης που μήνυσε τη Ζαχαράκη στο πλαίσιο του αυτόφωρου. Εδώσε στον Κούλη την ευκαιρία να ξεφύγει από την πίεση με την υπόθεση του ανιψιού-συμβούλου. Γι' αυτό και όταν το κατάλαβαν στο Μαξίμου, έδωσαν εντολή να παίξει η κασέτα «Ο Βαξεβάνης είναι ένας ιδιώτης».

“

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Η πίστη στην προοπτική της κοινωνικής δικαιοσύνης είναι ακριβώς, που μας διαφοροποιεί, όλους εμάς που βρισκόμαστε σε αυτό το υπουργικό τραπέζι, αριστερούς, οικολόγους, κεντροαριστερούς αλλά και κεντροδεξιούς, από τις δυνάμεις του ακραίου νέο-φιλελευθερισμού, που, πέραν όλων των άλλων ευθυνών για την πορεία της οικονομίας, έχουν αθέσει και την ευθύνη και για την άνοδο της ακροδεξιάς, του ρατσισμού και της μισαλλοδοξίας στον τόπο μας.

Αλέξης Τσίπρας

”

Το επετειολόγιο της εβδομάδας

8/9: Ημέρα για εξάλειψη αναλφαβητισμού, φιλολογική ημέρα, ημέρα φυσικοθεραπείας, Γουινέα-Μπισάου: Ημέρα ανεξαρτησίας (1974), Ουγκάντα: Ημέρα δημοκρατίας (1967), Ανδόρα: Εθνική γιορτή, Νότια Κορέα: Ημέρα ευχαριστιών **8/9/1943: Συνθηκολόγηση Ιταλίας, αφοπλισμός μεραρχίας Πινερόλο από ΕΛΑΣ** 8/9/1944: Εκτέλεση Λέλας Καραγιάννη, άλλων έξι γυναικών και 65 αντρών 8/9/1947: Ίδρυση CIA 8/9/1962: Αγροτικές ταραχές στο Ήρρόμερο (Αιτωλοακαρνανία), ένας νεκρός και ένα παιδί τραυματισμένο από αδέσποτη σφαίρα 9/9: Βόρεια Κορέα: Εθνική γιορτή, Βουλγαρία, Λουξεμβούργο: Ημέρα απελευθέρωσης (1944) 9/9/1971: Σύλληψη δέκα μελών Κου Κλουξ Κλαν που έβαλαν βόμβες σε δέκα σχολικά αυτοκίνητα (ΗΠΑ) 9/9/1984: Ενοποίηση Σωμάτων Ασφαλείας 10/9: Ημέρα κατά αυτοκτονίας, Μπελίζ: Εθνική γιορτή 10/9/1957: Βόμβα καταστρέφει σχολείο που δέχτηκε μαύρους (ΗΠΑ) 10/9/1971: Θάνατος Νικίτα Χρουστσόφ 10/9/1976: Βόμβα στο κτίριο ΣΕΒ (ΕΛΑ) 10/9/1976: Θάνατος Μάο Τσε Τουνγκ 11/9/1907: Η Λούσι Γκάστον ξεκινά την πρώτη εκστρατεία κατά του καπνίσματος 11/9/1972: Ανατίναξη πυλώνα ΔΕΗ στην Κηφισιά («Ομάδα Αρης») 11/9/1973: Θάνατος Σαλβαδόρ Αλιέντε 11/9/1976: Χτύπημα γραφείων Σκαλιστήρη (ΕΛΑ) **11/9/2001: Χτύπημα «δίδυμων πύργων»** 12/9: Πράσινο Ακρωτήριο: Εθνική γιορτή 12/9/2002: Σύλληψη Αγγλικής Σωτηροπούλου (17Ν) 13/9: Ημέρα κατά σήψης, Ροδεσία: Ημέρα εξερευνητών (1923) 13/9/1944: Δύο νεκροί αξιωματικοί και ένας οπλίτης Αστυνομίας

Πόλεων σε συμπλοκή με αντάρτες (Παγκράτι) 13/9/1949: Ο Πάπας αφορίζει τους καθολικούς κομμουνιστές 13/9/1967: Αποχώρηση Αλβανίας από Σύμφωνο Βαρσοβίας 13/9/1969: Βόμβα (ΚΕΑ) στα γραφεία χουντικής εφημερίδας "Νέα Πολιτεία" 13/9/1975: Απόφαση δίκης βασιανιστών ΕΣΑ, δεκαέξι καταδίκες 14/9: Ημέρα πρώτων βοηθειών, ημέρα μνήμης γενοκτονίας Ελλήνων Μικράς Ασίας **14/9/1943: Γερμανοί σκοτώνουν πεντακόσιους πατριώτες (Κρήτη) 14/9/1944: Ταγματασφαλίτες με επικεφαλής τους Σούμπερτ και Πούλο και με ενίσχυση Γερμανών δολοφονούν 104 άοπλους πολίτες (Γιαννιτσά)** 14/9/1960: Ίδρυση ΟΠΕΚ 14/9/1999: Ίδρυση ΛαΟΣ.

Στον αστερισμό της αμερικανοδουλείας

Ποιος το περίμενε ότι μια καθα-
ρόαιμα συριζαϊκή εφημερίδα,
η ΕφΣυν, θα κυκλοφορούσε με την
αστερόεσσα στο πρωτοσέλιδό της
και θεαματική αυτοκριτική για τα...
νεανικά αμαρτήματα της Αριστεράς,
με τον τίτλο-σύνθημα: «Yankees go...
ΔΕΘ»; Στο θαυμαστό κόσμο των αδι-
στακτων αστών καριεριστών του ΣΥ-
ΡΙΖΑ (και όχι της Αριστεράς, βέβαια)
όλα πρέπει να τα περιμένει κανείς. Οι
άνθρωποι ζωντανεύουν την εποχή της
απροκάλυπτης αμερικανοδουλείας,
την εποχή του Πιουριφόι και του
«στρατηγέ ιδού ο στρατός σας», πο-
ντάροντας στην υποστήριξη που τους
προσφέρουν οι Αμερικάνοι στην εσω-
τερική πολιτική αντιπαράθεση και ει-
δικά σε ζητήματα-κλειδιά, όπως είναι
τελευταία το «Μακεδονικό».

Ο Τζέφρι Πάιατ αποδεικνύεται
εξαιρετικά πολυπράγμων. Οι δημό-
σιες εμφανίσεις του είναι συνεχείς.
Και συχνά προκλητικές. Όπως τότε
που εξανάγκαζε τον Μητσοτάκη να
τον δεχτεί τρεις φορές στο γραφείο
του στη Βουλή, μέχρι να τον δεσμεύ-
σει εξαναγκαστικά να μην προβάλει
κανένα εμπόδιο στη συμφωνία της
κυβέρνησης Τσίπρα για τον «εκσυγ-
χρονισμό» των F-16. Η πολυπραγμο-
σύνη του Πάιατ έφτασε μέχρι την
Περιφέρεια Αττικής, την οποία επι-
σκέφτηκε πριν από μια βδομάδα για
συνάντηση μιας ώρας με τη Δούρου
(φωτογραφία).

Συζητήσαν λέει για το πώς θα βο-
ηθήσει η αμερικάνικη πρεσβεία σε
ζητήματα πυροπροστασίας, αλλά και
για «κάποια από τα προγράμματα που
θα υποστηρίξει η Πρεσβεία των ΗΠΑ
κατά τη διάρκεια της ΔΕΘ, όπως προ-
γράμματα για νέους επιχειρηματίες,
να επισημάνουμε τομείς όπως νέα
επιχειρηματικότητα και start ups»,
όπως δήλωσε ο Πάιατ. «Συζητήσαμε
την αναγκαιότητα περαιτέρω συνερ-
γασίας σε σχέση με τη νέα επιχει-
ρηματικότητα, τους start uppers και
τα clusters – τομείς στους οποίους η
Περιφέρεια Αττικής εδώ και τέσσε-
ρα χρόνια έχει να επιδείξει μετρή-
σιμα αποτελέσματα», υπερθεμάτισε
η Δούρου. Τρίχες κατσαρές, με το
συμπάθειο. Την εικόνα «κυνηγούσε»
ο Πάιατ. Την εικόνα του αμερικανού
πρέσβη που συνεργάζεται αρμονικά
με μια «αριστερή» περιφερειάρχη, η
οποία έχει αποβάλει όλες τις «αρι-
στερές προκαταλήψεις» που τροφο-
δοτούσαν τον αντιαμερικανισμό του
παρελθόντος. Δεν υπήρξε κυβέρνη-
ση της Δεξιάς (ή του ΠΑΣΟΚ) που να
προσέβαλε τόσο χοντροκομμένα τον
αντιαμερικανισμό των χρόνων μετά
την πτώση της χούντας. Ο ΣΥΡΙΖΑ
προσφέρει αυτό που εδώ και δεκαετί-
ες ζητούσαν οι Αμερικανοί. Αυτό που
δεν κατάφερε να κατακτήσει ο Κλί-
ντον με το «συγγνώμη» για τη χούντα,
που είπε από το βήμα της Ελληνικής
Βουλής. Και ο Πάιατ, που είναι στέλε-
χος του «βαθέος» Στέιτ Ντιπάρτμεντ,
ξέρει πώς να το εκμεταλλευτεί.

Μια συνέντευξη-ποταμός στη «φι-
λική» «Καθημερινή της Κυριακής» κι
άλλη μία σε εκπομπή της ΕΡΤ (στην
οποία σεγκόντο του έκανε ο Νίκος
Παππάς) περιλάμβανε η δραστηριό-
τητα του Πάιατ αυτή την εβδομάδα.
**«Είμαι ενθουσιασμένος. Πριν από
λίγες ημέρες βρέθηκα στη Θεσσαλο-
νίκη. Εμείνα ικανοποιημένος από το**

αμερικανικό περίπτερο και τη γενικό-
τερη ενέργεια. Συζητήσα με τον περι-
φερειάρχη Τζιτζικώστα και τον δήμαρ-
χο Μπουτάρη. Οι άνθρωποι αναγνώρι-
σαν ότι πρόκειται για κορυφαία στιγμή
στις ελληνοαμερικανικές σχέσεις και
τη γενικότερη εμπλοκή των ΗΠΑ στη
Βόρεια Ελλάδα. Δεν νομίζω ότι είναι
υπερβολή να πω ότι πρόκειται για την
πιο σημαντική δράση των ΗΠΑ στη Βό-
ρεια Ελλάδα από το σχέδιο Μάρσαλ
σε όρους της κλίμακας της εμπλοκής
μας στο ευρύ φάσμα των ελληνοαμε-
ρικανικών θεμάτων», δήλωσε ο Πάιατ
στην «Καθημερινή», χωρίς να παρα-
λείψει να σημειώσει «την παρουσία
της ναυαρχίδας του δού Στόλου “USS
Mount Whitney” στο λιμάνι της Θεσ-
σαλονίκης».

Αμέσως μετά μπήκε απροκάλυπτα
σε εσωτερικά ζητήματα της Ελλάδας,
αναφερόμενος με θερμά λόγια στη
Συμφωνία των Πρεσπών. Ζήτημα στο
οποίο επανήλθε, καρφώνοντας εμμέ-

σως πλην σαφώς τον Μητσοτάκη και
όσους εκφράζουν διαφωνία: «Η Ελ-
λάδα είναι **προτιμώμενος εταίρος για
τις ΗΠΑ στην εμπλοκή μας στα Δυτ.
Βαλκάνια**. Έχετε τεράστια επιρροή,
ένα ήδη μεγάλο οικονομικό αποτύπω-
μα και με δυνατότητα για περαιτέρω
μεγέθυνσή του. Η συμφωνία των Πρε-
σπών είναι σημαντική, διότι “ξεκλειδώ-
νει” τη σχέση με τους βόρειους γείτο-
νες. Εντυπωσιάστηκα διότι στη Θεσ-
σαλονίκη άκουσα από επιχειρηματίες
να συμφωνούν, ακόμα και αν δεν τους
άρεσε η συμφωνία των Πρεσπών, ότι
αν εφαρμοστεί θα δημιουργήσει ση-
μαντικές, νέες οικονομικές ευκαιρίες.
Δεν πρόκειται απλώς για τα Σκόπια
αλλά και για την ιστορική σχέση της
Ελλάδας με όλες τις χώρες των Δυτ.
Βαλκανίων, το γεγονός ότι **η Ελλάδα
μοιράζεται την αμερικανική άποψη**
ότι αυτές οι χώρες πρέπει να μπορέ-
σουν να συνεχίσουν την πορεία τους
προς τη συμμετοχή στο ΝΑΤΟ και την

ΕΕ, αν οι λαοί τους το επιλέξουν. Αυτό
θα είναι και μέρος του αμερικανικού
πολιτικού μηνύματος στη ΔΕΘ και εί-
μαι ευτυχής που θα έχουμε εκεί τον
Ματ Πάλμερ, νέο βοηθό υφυπουργό
Εξωτερικών για την Ελλάδα, την Τουρ-
κία, την Κύπρο και τα Βαλκάνια».

Ο Πάιατ έπαιξε πολύ με την «ανά-
πτυξη» (ζήτημα-φετίχ στη μνημονιακή
Ελλάδα), μοιράζοντας επαίνους στην
κυβέρνηση των Τσιπροκαμμένων: «Εί-
ναι πραγματικά σημαντικό ότι η φετινή
ΔΕΘ συντελείται στο πλαίσιο μιας πο-
λύ σημαντικής χρονιάς για την Ελλά-
δα και τη Βόρεια Ελλάδα, στο τέλος
του προγράμματος διάσωσης, με τις
οικονομικές ευκαιρίες που αυτό εκ-
προσωπεί (...) Οπότε γίνεται σαφές ο
ρόλος που προσπαθούμε να υπογραμ-
μίσουμε για την Ελλάδα ως περιφερει-
ακό πυλώνα, αλλά και η επένδυση που
κάνουν οι ΗΠΑ στη σχέση τους με την
Ελλάδα και τον λαό της (...) Τα καλά
νέα είναι ότι υπάρχει πολύ ισχυρή
αμερικανική επιχειρηματική συμμε-
τοχή. Συμμετέχουν περισσότερες
από 50 αμερικανικές εταιρείες, πολ-
λές σε ανώτατο επίπεδο και πιστεύω
πως αυτό αντικατοπτρίζει τη φρέσκια
ματιά με την οποία βλέπουν τις ευκαι-
ρίες στην Ελλάδα (...) οι επενδύσεις
θα εξαρτηθούν από τα σήματα που
θα στείλει η κυβέρνηση. Αλλά έχουμε
κάνει πολλή δουλειά για να βάλουμε
ξανά την Ελλάδα στο ραντάρ και η κυ-
βέρνηση, ο λαός και οι επιχειρήσεις
της Ελλάδας θα έχουν μια φανταστική
ευκαιρία» κτλ. κτλ.

Και βέβαια, δεν φείσθηκε επαίνων
για τον γεωπολιτικό ρόλο που δια-

δραματίζει η Ελλάδα επί Τσιπροκαμ-
μένων, ως γρανάζι της αμερικάνικης
εξωτερικής πολιτικής: «Νομίζω ότι μας
είναι ξεκάθαρο –και δεν πρόκειται για
πολιτική, αλλά για αναλυτική εκτίμηση-
πως η Ελλάδα διαδραματίζει, πλέον,
έναν πιο φιλόδοξο ρόλο στην εξωτε-
ρική πολιτική επειδή μπορεί (...) **Η επι-
στροφή στην ανάπτυξη έχει επιτρέ-
ψει στην κυβέρνηση να είναι πιο φι-
λόδοξη για την περιφερειακή ατζέντα
και το θέμα για τις ΗΠΑ είναι ότι αυτή
η ατζέντα συμπληρώνει σε σημαντικό
βαθμό τα δικά μας συμφέροντα και
το δικό μας όραμα για την ευρύτερη
περιοχή είτε σε όρους του μέλλοντος
των Δυτ. Βαλκανίων, είτε όσον αφο-
ρά τη σημασία της αντιμετώπισης
απειλών στην Ανατ. Μεσόγειο, είτε
στη βοήθεια να εξασφαλίσουμε ότι ο
μεγάλος γείτονάς σας στα ανατολικά
θα παραμείνει σταθερά αγκυροβολη-
μένος στην Ευρώπη και τους ευρω-
ατλαντικούς θεσμούς (...)** Προφανώς,
μας ανησυχεί και η δράση κακόβου-
λων παραγόντων σε αυτή την περιοχή.
Τα ζητήματα γύρω από τον ρόλο που η
Ρωσία εξακολουθεί να διαδραματίζει
στην ευρύτερη περιοχή. Επίσης, το ζή-
τημα της Κίνας. Πώς προσεγγίζουμε
την άνοδο της Κίνας ως ενός σημα-
ντικού και αναπόφευκτα οικονομικού
και επενδυτικού παράγοντα στην ευ-
ρύτερη περιφέρεια της Κεντρικής και
Ανατολικής Ευρώπης».

Και βέβαια, παρουσίασε με πανη-
γυρικό τρόπο τη συνεργασία στον
στρατιωτικό τομέα, είτε αφορά εκ-
χώρηση βάσεων και στρατιωτικών
διευκολύνσεων που θέλουν οι ΗΠΑ
είτε αφορά την πώληση πολεμικού
υλικού: **«Η αμυντική συνεργασία μας
σήμερα βρίσκεται στο ζενίθ της (...)**
Οι σχέσεις μας στην άμυνα και στην
ασφάλεια είναι ριζωμένες σε κοινές
αξίες, πολλά χρόνια επένδυσης και,
επίσης, σε μια ισχυρή πεποίθηση, από
την πλευρά των ΗΠΑ, ότι **μια σταθε-
ρή και ασφαλή Ελλάδα βοηθάει και
στην προώθηση των αμερικανικών
συμφερόντων** για την ευρύτερη περι-
φερειακή σταθερότητα (...) Κάναμε ση-
μαντική πρόοδο με την Ελλάδα, για πα-
ράδειγμα, με την ανάπτυξη των drones
MQ-9 στη Λάρισα, την επέκταση των
αεροπορικών ασκήσεων “Ηνίοχος”, τη
διέλευση αμερικανικών ελικοπτεράων
από την Αλεξανδρούπολη και τη Θεσ-
σαλονίκη. Περιμένω ότι αυτού του εί-
δους οι επιχειρήσεις θα συνεχιστούν.
Και το σημαντικό είναι ότι το κάνουμε
με ισχυρή υποστήριξη και συνεργα-
σία από τους Έλληνες συμμάχους
μας και τους Έλληνες στρατιωτικούς
ομολόγους μας (...) Ενα εξαιρετικό
παράδειγμα είναι το πρόγραμμα των
“Καϊόβα” που έρχονται στην Ελλάδα
με εξαιρετικά γενναϊόδωρους όρους.
Εξακολουθούμε να αναζητούμε τρό-
πους να επεκτείνουμε τη συνεργασία
μας σε τομείς όπως ο ανθυποβρυχια-
κός πόλεμος».

Μόνο για τις άδειες στον Δημήτρη
Κουφοντίνα ο Πάιατ εξέφρασε «δια-
φορετικές απόψεις με την κυβέρνη-
ση». Εσπευσε όμως να συμπληρώσει
ότι «αυτό πάντως δεν αφαιρεί από την
εξάισια επιχειρησιακή συνεργασία
μας».

Ο ΣΥΡΙΖΑ παίζει σήμερα το ρόλο
που κατά τα μεταπολεμικά χρόνια
έπαιζαν οι δυνάμεις του μοναρχο-
φασισμού.

Παρέλαση ιμπεριαλιστών στα Σκόπια

Παρέλαση υψηλόβαθμων στελεχών του ιμπεριαλιστι-
κού κόσμου της Δύσης παρατηρείται στα Σκόπια,
προκειμένου να στηρίξουν την κυβέρνηση και προσω-
πικά τον Ζόραν Ζάεφ, ενόψει του κρίσιμου δημοψηφί-
σματος της 30ής του Σεπτεμβρίου για τη Συμφωνία των
Πρεσπών.

Πρώτος έφτασε στην πρωτεύουσα του γειτονικού
κράτους ο γενικός γραμματέας του ΝΑΤΟ Γενς Στόλ-
τενμπεργκ, ο οποίος δε συναντήθηκε μόνο με τον Ζάεφ
και άλλους αξιωματούχους της κυβέρνησης, αλλά και με
τον πρόεδρο Ιβάνοφ, ο οποίος εμφανίζεται ως ο ηγέτης
της αντιπολίτευσης που τάσσεται κατά της συμφωνίας.

Ακολούθησε ο γνωστός Μάθιου Νίμιτς, που η ηλικία
του δεν του επέτρεψε να κάνει ένα ακόμα ταξίδι στα
Βαλκάνια, έκανε όμως μια προειδοποιητική δήλωση, με
την οποία κάλεσε τους πολίτες της Μακεδονίας να ψη-
φίσουν υπέρ της Συμφωνίας, γιατί τέτοια ευκαιρία δε θα
την ξαναβρούν ούτε σε 25 χρόνια.

Την Παρασκευή (χθες) αναμενόταν στα Σκόπια ο
ακροδεξιός καγκελάριος της Αυστρίας Σεμπάστιαν
Κουρτσ, του οποίου η χώρα ασκεί αυτό το εξάμηνο την
εκ περιτροπής προεδρία της ΕΕ, προκειμένου να δεί-
ξει και αυτός την ισχυρή δέσμευση της χώρας του στην
επίλυση του ονοματολογικού, που θ' ανοίξει το δρόμο
για την έναρξη της διαδικασίας για την ένταξη της Μα-
κεδονίας στην ΕΕ.

Το βαρύ πυροβολικό είναι βέβαια η Ανγκελα Μέρκελ,
που αναμενόταν σήμερα αυτοπροσώπως στα Σκόπια,
προκειμένου να ρίξει και το δικό της βάρος υπέρ του
«ναι» στο δημοψήφισμα. Σ' αυτές τις περιπτώσεις οι ιμπε-
ριαλιστές ηγέτες δεν μασάνε τα λόγια τους. Γι' αυτό και η
Μέρκελ αναμενόταν να μιλήσει απροκάλυπτα, δίνοντας
χαρακτήρα εκβιασμού στην παρέμβασή της.

Δεν είναι τυχαίο ότι η εθνικιστική σλαβομακεδονική
αντιπολίτευση έχει σχεδόν βουβαθεί. Ο πρώην πρωθυ-
πουργός Νίκολα Γκρούεφσκι έχει παροπλιστεί πολιτικά,
καθώς αντιμετωπίζει κατηγορίες για διαφθορά. Ο πρόε-

δρος του VMRO-DPMNE Χρίστιαν Μίσκοφσκι φέρεται
να δήλωσε: «Ποιος είμαι εγώ που θα πει στο λαό τι να
κάνει;», δήλωση που ερμηνεύτηκε ως μήνυμα στους ψη-
φοφόρους του κόμματος για «κατά συνείδηση» ψήφο.
Ο ίδιος όμως πιέζεται να αποθαρρύνει την αποχή (ώστε
η συμμετοχή να φτάσει το 50%, προσδίδοντας τυπική
εγκυρότητα στο δημοψήφισμα) και να αποδεχτεί το απο-
τέλεσμα του δημοψηφίσματος. Δηλαδή, σε περίπτωση
επικράτησης του «ναι», να διευκολύνει την κυβέρνηση
Ζάεφ να ολοκληρώσει τη συνταγματική διαδικασία (το
VMRO-DPMNE έχει 48 έδρες στη Βουλή), ώστε να μη
χρειαστεί να πάει η χώρα σε εκλογές.

Δεν μπορούμε να ξέρουμε, βέβαια, ποια θα είναι η έκ-
βαση, ούτε δίνουμε βάση στα γκάλοπ που δημοσιεύονται
και δίνουν νίκη στο «ναι» με 57%, έναντι 38% του «όχι»
και 5% του «δεν απαντώ». Τα γκάλοπ χρησιμοποιούνται
και εκεί για να φτιάξουν κλίμα. Το γεγονός ότι κοτζάμ
Μέρκελ αναγκάστηκε να πραγματοποιήσει επίσκεψη για
να ρίξει το βάρος της υπέρ της Συμφωνίας δείχνει ότι
τα πράγματα δεν είναι και τόσο εύκολα για τον Ζάεφ.

Στην Ελλάδα, πάντως, όποιος προλαβαίνει σπεύδει να
βγάλει πολιτική υπεραξία από το «Μακεδονικό». Πρώτος
και καλύτερος ο Καμμένος, που δε χάνει ευκαιρία να
δηλώνει ότι δε θ' αφήσει να περάσει η συμφωνία (χωρίς
και να εξηγεί πώς θα το κάνει). Από κοντά και ο Μητσο-
τάκης, που πιάστηκε από ένα έγγραφο του 2008, δημο-
σιευμένο εδώ και χρόνια στα Wikileaks, σύμφωνα με το
οποίο ο Γκρούεφσκι δεχόταν από τότε το όνομα «Βόρεια
Μακεδονία». Μόνο που δεν το δεχόταν erga omnes (ζη-
τούσε διπλή ονομασία), γιατί αλλιώς ο Καραμανλής με
τη Ντόρα θα είχαν υπογράψει από τότε τη «Συμφωνία
των Πρεσπών». Τι να κάνει, όμως, κι ο Μητσοτάκης, κάτι
πρέπει να βρει για να κάνει όσο γίνεται πιο δύσκολο το
ταξίδι του Τσίπρα στη Θεσσαλονίκη, όπου το θέμα «που-
λάει». Εκείνο που προσεύχεται είναι να ολοκληρώσει τη
σχετική διαδικασία ο Τσίπρας, για να μην του πετάξει κι
αυτή την καυτή πατάτα στα χέρια.

Ούνα φάτσα, ούνα ράτσα

Ματέο Σαλβίνι και Βίκτορ Ορμπαν συναντήθηκαν πρόσφατα στο Μιλάνο (έδρα της νεοφασιστικής Λέγκα) και διαπίστωσαν πλήρη ταύτιση απόψεων. «Οχι μόνο για το Μεταναστευτικό», δήλωσε ο Σαλβίνι. Όσο για τον Ορμπαν, μολονότι ο ίδιος είναι θεσμικά ανώτερος, ως πρωθυπουργός της Ουγγαρίας (ο Σαλβίνι είναι υπουργός Εσωτερικών της Ιταλίας) δε δίστασε να γλείψει απροκάλυπτα τον ιταλό νεοφασίστα, δηλώνοντας ότι είναι ο ήρωάς του, ο άνθρωπος με τον οποίο μοιράζεται τη μοίρα του. Αν ο Σαλβίνι μιλούσε ουγγρικά, «θα μπορούσε να κερδίσει τις εκλογές και να κυβερνήσει τη χώρα μου», είπε στο αποκορύφωμα των δηλώσεών του ο Ορμπαν.

Ευεξήγητα όλ' αυτά. Μολονότι διανύει τη δεύτερη θητεία του ως πρωθυπουργός, ο Ορμπαν δεν κυβερνά παρά μια εξαρτημένη χώρα, πολύ χαμηλού «ειδικού βάρους» στην ΕΕ. Λογικό είναι να προσπαθεί να στηριχτεί στον Σαλβίνι, που αυτή τη στιγμή θεωρείται ως η πιο ισχυρή πολιτική προσωπικότητα της τρίτης σε οικονομική δύναμη ιμπεριαλιστικής χώρας της Ευρωζώνης. Ο Ορμπαν δεν είχε κανένα πρόβλημα να δηλώσει ότι στόχος του είναι οι ευρωεκλογές του προσεχούς Μάη, από τις οποίες θέλει να προκύψει «μια νέα Ευρωπαϊκή Επιτροπή και ένα νέο Ευρωκοινοβούλιο». Σ' όλα αυτά βάζει το δάχτυλό της και η κυβέρνηση Τραμπ, που στηρίζει ανοιχτά όλες τις ακροδεξιές και «ευρωσkeptικιστικές» δυνάμεις της ΕΕ, όπως δήλωσε ανοιχτά πριν από λίγο καιρό ο αμερικανός πρέσβης στο Βερολίνο.

Βέβαια, το μόνο που κατάφερε ο Τραμπ με την πολιτική του (ιδιαίτερα με την επιβολή δασμών) ήταν να απομακρύνει την παραδοσιακή σύμμαχο των ΗΠΑ Βρετανία και να σπρώξει την Μεί στην αγκαλιά της Μέρκελ και του Μακρόν, με τους οποίους έχει συστήσει μια αντι-Τραμπ τριμερή συμμαχία (ανεξάρτητα από τη διαδικασία του Brexit, η οποία ακόμα καρκινοβατεί). Οι κινήσεις των αστικών κυβερνήσεων δε γίνονται με ιδεολογικά κριτήρια, αλλά βάσει του συμφέροντος της κάθε αστικής τάξης. Γι' αυτό και δεν είναι καθόλου σίγουρο ότι ο Σαλβίνι θα κινηθεί παρά με τον Ορμπαν και κάποιους ακόμα ακροδεξιούς (οι οποίοι, σε αντίθεση με τη Λέγκα, συμμετέχουν στην πλειοψηφία τους στο Ευρωπαϊκό Λαϊκό Κόμμα) κόντρα στον γερmano-γαλλικό άξονα, του οποίου η ηγεμονία είναι ακόμα ακλόνητη. Αν ο Σαλβίνι δε θέλει να αυτοκτονήσει πολιτικά, δε θα πάει κόντρα στη θέληση της μεγάλης ιταλικής κεφαλαιοκρατίας, που θέλει μεν μια κυβέρνηση πιο διεκδικητική έναντι του γερmano-γαλλικού άξονα, όχι όμως μια κυβέρνηση ρήξης με την Ευρωζώνη.

Κατά συνέπεια, τα όνειρα του Ορμπαν μπορεί να μείνουν όνειρα και ο Σαλβίνι απλώς να τον χρησιμοποιήσει για προεκλογικούς σκοπούς. Όπως και ο Ορμπαν τον Σαλβίνι, που αυτή τη στιγμή εμφανίζεται ως ο υπ' αριθμόν ένα μεταναστοφάγος της Ευρωζώνης.

Και... αριστερός ρατσισμός

Να μην παραλείψουμε να αναφερθούμε και στον... αριστερό ρατσισμό, που αποκτά σάρκα και οστά στη Γερμανία με τη δημιουργία του κινήματος «Σηκωθείτε», που ίδρυσε η πρόεδρος της κοινοβουλευτικής ομάδας της «Αριστεράς» Σάρα Βάγκενκνεχτ παρέα με τον σύζυγό της Οσκαρ Λαφοντέν, τη δήμαρχο του Φλένσμπουργκ Σιμόνε Λάνγκε (η οποία πριν από μερικούς μήνες είχε θέσει υποψηφιότητα για την προεδρία του SPD!), τον πρώην πρόεδρο των Πρασίνων Λούντγκερ Φόλμερ (έχει 13 χρόνια εκτός ενεργού πολιτικής) και καμιά ογδονταριά «προσωπικότητες».

Υποτίθεται πως δεν είναι κόμμα αλλά διακομματική πολιτική κίνηση, όμως όλοι ξέρουν πως αν το «κόλπο» πετύχει, η Γερμανία θα έχει ένα ακόμα αστικό κόμμα. Ο τίτλος παραπέμπει ευθέως στο κόμμα του Μακρόν («En Marche»), που επίσης ξεκίνησε ως πολιτική κίνηση, ο πολιτικός λόγος θυμίζει έντονα Μακρόν, οι διαδικασίες θυμίζουν Ποτάμι στα καλά του (όποιοι γράφτηκε στην ιστοσελίδα τους για να παίρνει το newsletter βαφτίστηκε «ιδρυτικό μέλος της κίνησης» - μεταξύ αυτών και ο πρόεδρος της νεολαίας του SPD, που τους έκραξε δεόντως), όμως το καινούργιο στοιχείο είναι πως η άλλοτε «κόκκινη Σάρα» έβαλε μπόλικες πινακίδες Σαλβίνι και Ορμπαν, υιοθετώντας μια σκληρή γραμμή για τους πρόσφυγες και καταγγέλλοντας τη Μέρκελ για πολιτική «ανοιχτών συνόρων». Μέσα στη... μόδα οι σύντροφοι του ΣΥΡΙΖΑ.

Αρχοντας της Συρίας ο Πούτιν

Δεν είναι καθόλου συνηθισμένο μια ιμπεριαλιστική δύναμη να δίνει στοιχεία για την εμπλοκή της σ' έναν πόλεμο στο εξωτερικό. Όταν όμως πρόκειται για έναν πόλεμο στον οποίο έχει νικήσει, τότε οι συνήθειες παραβιάζονται. Ετσι, το ρωσικό υπουργείο Πολέμου ανακοίνωσε στις 22 Αυγούστου, ότι στη Συρία πολέμησαν 63.012 ρώσοι στρατιωτικοί, εκ των οποίων 434 στρατηγοί και 25.738 αξιωματικοί «πολέμησαν τουλάχιστον μία φορά». Εγιναν 39.000 πτήσεις, κατά τις οποίες η ρωσική πολεμική αεροπορία σκότωσε «περισσότερους από 86.000 αντάρτες».

Για τους αμάχους δε γινόταν, φυσικά, λόγος στην ανακοίνωση, ούτε μπορεί να είναι κανείς σίγουρος για τους αριθμούς, το βέβαιο όμως είναι ότι η ρωσική επέμβαση πρόσφερε στον Μπασάρ αλ Ασαντ, που πριν από την επέμβαση έλεγχε λιγότερο από το 10% του συριακού εδάφους, να ελέγχει τώρα περισσότερο από το 95%. Χωρίς τη ρωσική επέμβαση, ο ίδιος και οι στενοί του συνεργάτες θα αποτελούσαν τώρα παρελθόν.

Ο πραγματικός νικητής του πολέμου στη Συρία είναι η Ρωσία κι αυτό θέλησε να διασαλπίσει το ρωσικό υπουργείο Πολέμου, που συνόδευσε την ανακοίνωσή του με βίντεο το οποίο παρουσιάζει με πανηγυρικό τρόπο τις ρωσικές νίκες στα πολεμικά μέτωπα της Συρίας. Μόνο η επαρχία Ιντλίμπ παραμένει εκτός ελέγχου του Ασαντ και των ρώσων πατρónων του, αλλά είναι ζήτημα χρόνου να πέσει κι αυτή, καθώς είναι περικυκλωμένη από το στρατό του Ασαντ και η περιφέρειά της σφουροκοπείται από τη ρωσική αεροπορία.

Χαφιεδισμός, φίμωτρο και διώξεις στο Διαδίκτυο από τη δικτατορία Σίσι

Ενα νέο νόμο πέρασε τον Ιούλη η δικτατορία Σίσι στην Αίγυπτο, στην προσπάθειά της να βάλει στο «γύψο» κάθε δυνατότητα ελεύθερης έκφρασης. Ο νόμος εστιάζει στο Διαδίκτυο, το μοναδικό έδαφος για προπαγάνδα, ζύμωση και ανταλλαγή απόψεων που έχει απομείνει στους αντίπαλους της χουντικής δικτατορίας.

Σύμφωνα με το νόμο, το κρατικό Ανάτατο Συμβούλιο για τη Λειτουργία των Μέσων Ενημέρωσης, θα έχει την εξουσία να θέτει υπό παρακολούθηση ανθρώπους που διαχειρίζονται ιστοσελίδες ή ιστολόγια ή έχουν περισσότερους από 5.000 «ακολούθους» στα λεγόμενα μέσα κοινωνικής δικτύωσης. Το Συμβούλιο θα εξουσιοδοτηθεί με το δικαίωμα να αναστέλλει ή να μπλοκάρει κάθε προσωπικό λογαριασμό που «δημοσιεύει ή αναμεταδίδει ψεύτικα νέα ή οτιδήποτε υποκινεί την παραβίαση του νόμου, τη βία ή το μίσος». Τον Αύγουστο, ο Σίσι υπέγραψε μια ακόμα νομική διάταξη, που επιτρέπει στις αρχές, με απόφαση δικαστή, να διατάζουν το μπλοκάρισμα ιστοσελίδων που «συνιστούν απειλή» για την εθνική ασφάλεια ή την οικονομία της Αιγύπτου.

«Η Ιντλίμπ δε συμβολίζει μόνο την τελευταία μάχη μιας φριχτά φονικής σύρραξης, αλλά ήδη την πρώτη κρίση μιας μεταπολεμικής περιόδου στην οποία κυριαρχεί η Ρωσία», έγραφε η Monde στο κύριο άρθρο της την περασμένη Τρίτη, παραδεχόμενη την ήττα του γαλλικού ιμπεριαλισμού, ο οποίος είχε ισχυρή ανάμιξη στον πόλεμο, στηρίζοντας συγκεκριμένες αντικαθεστωτικές ομάδες και οργανώνοντας αεροπορικούς βομβαρδισμούς. Πλην όμως, η γαλλική στρατηγική, όπως διαμορφώθηκε επί Ολάντ, ήταν χτισμένη στην άμμο. Στρεφόμενη (από κοινού με Ρώσους και Αμερικανούς) κυρίως ενάντια στο ISIS, πρόσφερε στον Ασαντ χρόνο και χώρο να αναδιοργανώσει τις δυνάμεις του και με τη μαζική και αποφασιστική συμμετοχή Ρώσων, Ιρανών και της λιβανέζικης Χεζμπολά, να πάρει την πρωτοβουλία των κινήσεων και να κατακτήσει βαθμιαία όλους τους θύλακες αντίστασης. Τα όρια μεταξύ του ISIS και των άλλων αντικαθεστωτικών δυνάμεων ήταν εξαιρετικά ρευστά. Λειτουργούσαν σαν συγκοινωνούντα δοχεία. Ετσι, το αδυνάτισμα του ISIS και το σπρώξιμό του εκτός συριακού εδάφους, έφερε το αδυνάτισμα ολόκληρου του αντι-ασαντικού μετώπου. Κάποια στιγμή για το μέτωπο των δυτικών ιμπεριαλιστικών δυνάμεων δεν ήταν καθόλου σαφές ποιος ήταν ο κύριος εχθρός τους, το ISIS ή ο Ασαντ. Αποκτώντας την πρωτοβουλία των κινήσεων στα πολεμικά μέτωπα, οι Ρώσοι απέκτησαν την πρωτοβουλία και στο διπλωματικό μέτωπο. Ο Ασαντ αναγνωρίστηκε και από τους Δυτικούς ως συνομιλητής και πλέον δεν έχει καμιά ανάγκη να συνομιλήσει μαζί τους,

παρά μόνο από θέση ισχύος έναντι των «σοβαρών» αντικαθεστωτικών (οι οποίοι δεν εκφράζουν τίποτα από άποψη πολεμικής ισχύος).

Ετσι, φτάσαμε στο σημείο ο Τραμπ να κλαψουρίζει από το Twitter για το «μεγάλο ανθρωπιστικό λάθος» που θα δι-απράξουν Μόσχα, Δαμασκός και Τεχεράνη, αν «επιτεθούν απήφιστα» στην Ιντλίμπ, όπου «εκατοντάδες χιλιάδες θα μπορούσαν να χάσουν τη ζωή τους»! Λες και στους ιμπεριαλιστικούς πολέμους μετρούν οι ανθρώπινες ζωές ή λες κι αν ήταν οι Αμερικανοί στη θέση των Ρώσων θα συμπεριφέρονταν με... μετριοπάθεια και... ανθρωπισμό.

Πρέπει να γελούσαν και τα (ανύπαρκτα) μουστάκια του Λαβρόφ όταν έδινε εντολή στο ρωσικό υπουργείο Εξωτερικών να εκδώσει μια ανακοίνωση έμμεσης απόρριψης της έκκλησης Τραμπ, χαρακτηρίζοντας «φωλιά τρομοκρατίας» την Ιντλίμπ, όπου έχουν μαζευτεί τα υπολείμματα όλων των αντάρτικων σχηματισμών που ηττήθηκαν σε άλλα συριακά μέτωπα και τους επιτράπηκε να αποχωρήσουν. «Καταβάλλουμε προσπάθειες ώστε η έξοδος των τρομοκρατών από την Ιντλίμπ να γίνει με το μικρότερο δυνατό κόστος», δήλωσε ο υπουργός Εξωτερικών του Ιράν Τζαβέντ Ζαρίφ. Ξαν να είπε στον Τραμπ και τους συμμάχους του «ελάτε να τους πάρετε, αλλιώς δε θ' αφήσουμε ρουθούνι». «Πρέπει να αποτρέψουμε μια ανθρωπιστική καταστροφή στην Ιντλίμπ» δήλωσε και ο ΥΠΕΞ της Γερμανίας Χάικο Μάας, λίγο πριν αναχωρήσει για την Τουρκία, με την οποία η Γερμανία κάνει ένα γενικότερο παζάρι, με πυρήνα του την

αντιμετώπιση της οικονομικής κρίσης στην Τουρκία.

Ο Ζαρίφ συναντήθηκε με τον ΥΠΕΞ της Συρίας, τρεις μέρες μετά τη σύνοδο κορυφής Ρωσίας-Τουρκίας-Ιράν στην Τεχεράνη. Σ' αυτή τη σύνοδο ίσως παιχτεί η τελευταία διπλωματική πράξη, αν και δεν είμαστε καθόλου σίγουροι ότι ο Ερντογάν θα πήγαινε ως εκπρόσωπος των δυτικών ιμπεριαλιστών ή μόνο ως εκπρόσωπος της Τουρκίας, που δε θα ήθελε ούτε τους αντάρτες των ισλαμιστικών οργανώσεων να δεχτεί στην Τουρκία, ούτε να βρεθεί αντιμετώπη μ' ένα νέο κύμα προσφύγων, που αναγκαστικά θα υπάρξει αν οι Ρώσοι διατάξουν τους συμμάχους τους να ξεκινήσουν επίθεση για γρήγορη κατάληψη του Ιντλίμπ, αδιαφορώντας για τον άμαχο πληθυσμό που θα πληξούν οι αεροπορικοί βομβαρδισμοί, χωρίς τους οποίους δεν μπορεί να υπάρξει γρήγορη λύση.

Περιττεύει να πούμε ότι ο συριακός λαός εξακολουθεί να υφίσταται τις φονικές και καταστροφικές συνέπειες ενός πολέμου άδικου απ' όλες τις πλευρές, ενός πολέμου ανάμεσα σε δυναστικές φατρίες, προσδεσμεμένες στη μια ή την άλλη ιμπεριαλιστική δύναμη, που ξαναμοιράζουν τη Μέση Ανατολή σε σφαίρες επιρροής.

Από τον Ντάνι στον Φρανσουά

Τον έκανε πάλι τον ντόρο γύρω από το όνομά του ο νάρκισσος Κον Μπεντίτ. Ο Μακρόν, μετά την αιφνιδιαστική παραίτηση του υπουργού Οικολογίας Νικολά Ιλό, πρότεινε στον πρώην ευρωβουλευτή των Πρασίνων (που κάποιοι εξακολουθούν να τον αποκαλούν «κόκκινο Ντάνι», μολονότι είναι εδώ και πολλά χρόνια ένα αστικό ρεντίκολο - αν υποθέσουμε ότι στα νιάτα του υπήρξε έστω και λίγο «κόκκινος»). Κι αυτός το έκανε βούκινο στις εφημερίδες, δημιουργώντας ένα σίριαλ για το αν θα δεχτεί ή όχι. Στο τέλος δε δέχτηκε και δόσ' του νέο σίριαλ για τους λόγους της άρνησης, τους οποίους απέδωσε στην ιδιοσυγκρασία του και όχι στην πολιτική Μακρόν, την οποία στηρίζει.

Μάλλον ανακουφισμένος από την άρνηση του νάρκισσου ο Μακρόν («ευτυχώς που δεν μπλέξαμε» έλεγαν ανώνυμα συνεργάτες του), επέλεξε τελικά τον πρόεδρο της γαλλικής Εθνοσυνέλευσης Φρανσουά ντε Ροζί, ο οποίος είχε μεταπηδήσει στο κόμμα του Μακρόν από τους γάλλους Πρασίνους.

Ο αντιφασιστικός αγώνας θα είναι και αντικαπιταλιστικός ή δε θα υπάρξει

Ποιος θα περίμενε από τη φράου Μέρκελ (ή μάνταμ Μέρκελ στα τσιπρέικα) να ζητήσει από τους γερμανούς πολίτες να κινητοποιηθούν κατά της νεοναζιστικής ακροδεξιάς που κηρύσσει το μίσος κατά των ξένων, των πολιτικών, της αστυνομίας και της ελευθερίας του Τύπου! Επρεπε να συμβούν τα γεγονότα στο Κέμνιτς, την τρίτη μεγαλύτερη πόλη της Σαξονίας, κοντά στα σύνορα με την Τσεχία, με το σαφές κατά των μεταναστών από τους νεοναζί και τις διαδηλώσεις μίσους από χιλιάδες φασίστες, για να επέμβει το κράτος προκειμένου να μη χάσει το μονοπώλιο της βίας. Αν πραγματικά η Μέρκελ και οι αστοί πολιτικοί που διαχειρίζονται την εξουσία του κεφαλαίου στη Γερμανία ήταν αντιφασίστες, θα είχαν θέσει εκτός νόμου όλα τα νεοναζιστικά μορφώματα (από την Εναλλακτική για την Γερμανία μέχρι το Πέγκιντα) και θα είχαν βάλει πίσω από τα σίδερα όλα τα νεοναζιστικά καθάρματα. Αν το αστικό κράτος στη Γερμανία ασκούσε το ένα εκατοστό από την καταστολή που άσκησε κατά των κομμουνιστικών ενόπλων οργανώσεων (βλέπε RAF), τότε τα ναζιστικά σκουπίδια θα είχαν πεταχτεί μία και καλή στα σκουπίδια της Ιστορίας. Ομως, όχι μόνο αυτό δε γίνεται, αλλά οι ναζιστές έχουν τα κονέζια τους στην αστυνομία (πού αλλού θα τα είχαν;)

με αποτέλεσμα να σφυρίζει ο χαφίης την εθνικότητα των υπόπτων της δολοφονίας του 35χρονου Γερμανού και να κινητοποιηθούν όλα τα κατακάθια που έχουν συσσωρευτεί στη Σαξονία.

Γι' αυτό και οι εκκλήσεις της Μέρκελ έχουν καθαρά υποκριτικό χαρακτήρα. Γιατί η Μέρκελ είναι η εντολοδόχος του γερμανικού κεφαλαίου που ιστορικά πάντοτε φλέρταρε με το φασισμό. Από την άλλη, δεν μπορεί κανείς να υποστηρίξει τους οργανωτές της αντιφασιστικής συναυλίας, όσο κι αν οι δεκάδες χιλιάδες που την παρακολούθησαν είχαν πραγματικά αντιφασιστικά αισθήματα. Κι αυτό γιατί δεν αρκεί να φωνάξεις «είμαστε περισσότεροι» από τους φασίστες, τη στιγμή μάλιστα που η ίδια η γερμανίδα καγκελάριας ζητά από το λαό να «κινητοποιηθεί». Ούτε αρκεί ο γενικός ανθρωπισμός έναντι της ναζιστικής λαίλαπας. Οι φασίστες έχουν

«επιχειρήματα» για να πείθουν τους πιο καθυστερημένους πολιτικά εργάτες και μικροαστούς. Η ανεργία εμφανίζεται σαν πρόβλημα που δημιουργήθηκε από τους μετανάστες κι όχι σαν μάστιγα που κατατρώνει τον καπιταλισμό από γεννησιμιού του (δημιουργώντας τον απαραίτητο εφεδρικό στρατό, όπως τον χαρακτήριζε ο Μαρξ, για να τον χρησιμοποιεί το κεφάλαιο με στόχο την υπερεμετάλλευση της εργατικής δύναμης). Η εγκληματικότητα φορτώνεται συλλήβδην στους μετανάστες, ανεξάρτητα από την καταπίεση και το ξεζούμισμα που αυτοί υφίστανται, που όπως επισημάναμε στο προηγούμενο φύλλο (βλ. <http://www.eksegersi.gr/issue/973/Διεθνή/31274.Σύγχρονη-δουλεία-με-μοντέρνο-περιτύλιγμα>) ορισμένες φορές φτάνει στο βαθμό της πρωταρχικής συσσώρευσης του κεφαλαίου, τότε που η εκμετάλλευση βρισκόταν στον υπέρτατο βαθμό

της.

Γι' αυτό και η αντιφασιστική πάλη δεν μπορεί να ξεχωριστεί από την αντικαπιταλιστική. Διαφορετικά, καταντά υποκρισία -ανεξάρτητα προθέσεων- και ρίχνει νερό στο μύλο της αστικής δημοκρατίας, στην αγκαλιά της οποίας μια χαρά συντηρούνται τα φασιστικά κτήνη. Μπορεί ορισμένες φορές κάποια απ' αυτά να τρώνε και ξύλο ή να μπαίνουν φυλακή, γιατί ξεπερνούν τα όρια που τους επιτρέπει το σύστημα, σε καμία περίπτωση όμως δεν τσακίζονται, γιατί υπάρχει πάντα μερίδα του κεφαλαίου που τα στηρίζει, τα χρηματοδοτεί κι αν χρειαστεί τα φέρνει στην εξουσία (όπως έγινε στην Ιταλία με τη Λέγκα ή στη Γαλλία που οι νεοφασίστες της Λεπέν εμφανίζονται σαν «καθωσπρέπτοι» κι ετοιμάζονται να γλύψουν κι αυτοί το κοκαλάκι της εξουσίας).

Οι χιλιάδες που κατέβηκαν στην αντιφασιστική συναυλία δεν είναι φυσικά το ίδιο συνυπεύθυνοι γι' αυτή την υποκρισία. Σίγουρα όμως θα έχουν κι αυτοί το δικό τους μερίδιο στην υποκρισία, αν δεν αγωνιστούν να τσακιστεί εκ θεμελίων το νεοναζιστικό φίδι κι αν δεν οργανωθούν κι αυτοί στον αντικαπιταλιστικό αγώνα, ο καθένας ανάλογα με τις δυνατότητές του και τις δυνάμεις του. Οι καιροί δε χωρούν ούτε καθυστερήσεις ούτε δικαιολογίες.

Διαδηλώσεις με νεκρούς στο Ιράκ

Συνεχίζονται οι διαδηλώσεις στη Βασόρα, τη δεύτερη μεγαλύτερη πόλη του Ιράκ. Η μόλυνση του πόσιμου νερού που τροφοδοτεί την πόλη των δύομισι εκατομμυρίων κατοίκων με αστικά λύματα, που έστειλε στο νοσοκομείο χιλιάδες κατοίκους, ήταν η σταγόνα που ξεχείλισε το ποτήρι της λαϊκής οργής, δίνοντας νέα ώθηση στις διαδηλώσεις που ξεκίνησαν την αρχή του καλοκαιριού.

Εκατοντάδες διαδηλωτές πυρπόλησαν τα γραφεία της περιφερειακής κυβέρνησης, ενώ τις τελευταίες μέρες επτά διαδηλωτές έχουν σκοτωθεί και εκατοντάδες έχουν τραυματιστεί από πυρά των ιρακινών δυνάμεων καταστολής.

Η οργή των διαδηλωτών στρέφεται ενάντια στις διαχρονικές και τεράστιες ελλείψεις των κρατικών υπηρεσιών, την εκτεταμένη και παροιμιώδη διαφθορά της κεντρικής και περιφερειακής κυβέρνησης, τις συνεχείς διακοπές στην ηλεκτροδότηση της περιοχής -ειδικά την καλοκαιρινή περίοδο- που κάνει αβίωτη την καθημερινότητα των κατοίκων λόγω των ιδιαίτερα ψηλών θερμοκρασιών, ενώ την εξαθλίωση των πλατιών λαϊκών στρωμάτων έρχονται να βαθύνουν οι συνεχείς διακοπές στην υδροδότηση και η μόλυνση του πόσιμου νερού. Οι διαδηλώσεις συνεχίζονται, παρά την κτηνώδη καταστολή από την κυβέρνηση της Βαγδάτης, που έχει αφήσει πίσω της 23 νεκρούς διαδηλωτές από τις 8 Ιούλη, παρά τις εξαγγελίες του πρωθυπουργού Χαϊντέρ Αλ Αμπάντι για διοχέτευση 3,5 δισεκατομμυρίων δολαρίων για την κατασκευή υποδομών στην ευρύτερη περιοχή του νοτίου Ιράκ, τη δημιουργία 10.000 νέων θέσεων εργασίας στη βιομηχανία εξόρυξης πετρελαίου, τη δώδεξη των ιρακινών μπάτσων που δολοφόνησαν τους διαδηλωτές και την απόλυση του υπουργού Ηλεκτρικής Ενέργειας. Κανείς δεν πιστεύει πια τις δηλώσεις της κυβέρνησης που ο λαός στο σύνολό του τη θεωρεί διεφθαρμένη ως το κόκαλο.

Κατά τη διάρκεια των διαδηλώσεων, που δεν περιορίζονται μόνο στη Βασόρα αλλά έχουν αγκαλιάσει όλο το νότιο Ιράκ, οι διαδηλωτές έχουν πυρπολήσει δεκάδες γραφεία όλων των μεγάλων πολιτικών κομμάτων. Όλα τα κόμματα, από το κυβερνών Αλ Αμπάντι, μέχρι το Μπαντρ και τα φίλα προσκείμενα στο Ιράν, το Δίκτυο Χαζάλι και τις Ταξιαρχίες Χεζμπολά, έχουν μπει στο στόχαστρο των διαδηλωτών.

Σύμφωνα με αυτόπτες μάρτυρες, οι δυνάμεις καταστολής κάνουν εκτεταμένη χρήση πραγματικών πυρών για να διαλύσουν τις διαδηλώσεις, ενώ οι περισσότεροι τραυματίες έχουν τραυματιστεί από σφαίρες στο κεφάλι. Η Βαγδάτη έχει στείλει μέχρι και μονάδες της Αντιτρομοκρατικής στη Βασόρα για να καταστείλουν τις διαδηλώσεις, ενώ το Internet ήταν προσωρινά πεσμένο σε όλο το Ιράκ, με πολλά κοινωνικά δίκτυα να παραμένουν μπλοκαρισμένα ακόμα και σήμερα, προκειμένου να μην τα χρησιμοποιούν οι διαδηλωτές για να συντονίζονται.

Ο λαός του νοτίου Ιράκ ζει σε συνθήκες ακραίας φτώχειας και εξαθλίωσης, ενώ οι διακοπές στην υδροδότηση και η μόλυνση του πόσιμου νερού αυξάνουν κατακόρυφα τον κίνδυνο για ξέσπασμα επιδημιών όπως η χολέρα. Η ανεργία καλπάζει έχοντας ξεπεράσει προ πολλού το 20% του εργατικού δυναμικού της χώρας, που το 65% είναι ηλικίας έως 25 χρόνων. Η πλήρης έλλειψη βασικών κοινωνικών υποδομών και υπηρεσιών έχει μετατρέψει σε κόλαση τη ζωή όσων Ιρακινών παραμένουν στη χώρα και δεν παίρνουν τον δρόμο της μετανάστευσης στη Δύση, ενώ τα κοράκια των πολυεθνικών απομυζούν τον τεράστιο πετρελαϊκό πλούτο που υπάρχει στο υπέδαφος της χώρας. Το κατ' επιφάνεια εκλεγμένο -στην πραγματικότητα διορισμένο από τις δυτικές ιμπεριαλιστικές δυνάμεις- πολιτικό προσωπικό ξεπουλά αυτόν τον πλούτο με το αζημίωτο, αφήνοντας το λαό να βυθίζεται στη φτώχεια και την εξαθλίωση, ενώ δε διστάζει να στείλει τους πραιτοριανούς του να τον καταστείλουν, όταν τολμά να σηκώσει κεφάλι απαιτώντας τα στοιχειώδη για την επιβίωσή του, νερό, ρεύμα και δουλειά.

Μετά την ήττα του Ισλαμικού Κράτους και την εκδίωξή του από τη Μοσούλη, η σχετική σταθεροποίηση της πολιτικής ζωής στη χώρα, ύστερα από χρόνια πολέμου, γέννησε προσδοκίες στον ιρακινό λαό, ότι παρά τη διαφθορά του πολιτικού προσωπικού κάποια πράγματα θα βελτιωθούν, αφού ένα μικρό τμήμα από τα έσοδα από την εκμετάλλευση του πετρελαίου θα διοχετευθεί για τη στοιχειώδη ανοικοδόμηση της χώρας. Αυτές οι προσδοκίες διαψεύδονται καθημερινά, φουντώνοντας τη λαϊκή οργή και κάνοντας πολλούς δυτικούς και ντόπιους αναλυτές να μιλούν για ξέσπασμα «Αραβικής Άνοιξης» στο Ιράκ.

Ο πάπας έκανε την... πάπια και τώρα τρέχει και δεν προλαβαίνει!

Ανω-κάτω έχει γίνει το Βατικανό με τα σεξουαλικά σκάνδαλα! Στα τέλη του Αυγούστου, ένας συνταξιούχος πρώην αρχιεπίσκοπος, ο 77χρονος Κάρλο Μαρία Βιγκανό, που διετέλεσε και πρεσβευτής του Βατικανό στις ΗΠΑ, υποστήριξε ότι επικρατούσε «μια συνωμοσία σιωπής, όχι τόσο διαφορετική από αυτή που επικρατεί στη μαφία» και κάλεσε τον πάπα να παραιτηθεί, γιατί φέρει προσωπική ευθύνη για το κουκούλωμα των σκανδάλων (βλ. <https://www.theguardian.com/world/2018/aug/26/pope-francis-failed-to-act-on-abuse-claims-says-former-vatican-envoy>)!

Τον περασμένο μήνα, ο πάπας αποδέχτηκε την παραίτηση του 88χρονου καρδινάλιου και πρώην αρχιεπισκόπου της Ουάσινγκτον, Θιοντόρ Μακ Κάρικ, που παρά το ότι δήλωσε «αθώος», αναγκάστηκε να παραιτηθεί κάτω από την πίεση των καταγγελιών για σεξουαλική κακοποίηση ενός 11χρονου αγοριού και ορισμένων φοιτητών. Ο πάπας Φραγκίσκος του διεμήνυσε να διάγει βίον προσευχής και μετάνοιας μέχρι οι κατηγορίες να εξεταστούν από κάποιο εκκλησιαστικό δικαστήριο.

Ο Βιγκανό κατηγορεί τον σημερινό πάπα ότι γνώριζε για τη διαφθορά του, αλλά τον κάλυψε, ακόμα κι όταν το 2013 ο Βιγκανό του παρουσίασε ένα χοντρό φάκελο με στοιχεία που ενοχοποιούσαν τον Μακ Κάρικ! Ο πάπας τότε έκανε την... πάπια και ο Μακ Κάρικ συνέχισε κανονικά το... θεάρεστο έργο του! Στο 11σέλιδο κείμενο του Βιγκανό,

που δημοσιεύτηκε σε συντηρητική καθολική εφημερίδα, περιγράφονται λεπτομέρειες για την ομοφυλοφιλία μέσα στην Καθολική Εκκλησία και τη διαφθορά που έχει φτάσει μέχρι την κορυφή της ιεραρχίας της.

Σαν να μην έφταναν αυτά, ο πάπας έχει να αντιμετωπίσει και την πρόσφατη απόφαση δικαστή της Πενσιλβάνια, ο οποίος απήγγειλε κατηγορίες σε 300 ιερωμένους για σεξουαλική κακοποίηση περίπου 1.000 παιδιών. Η έκθεση του δικαστηρίου της Πενσιλβάνια περιέχει ανατριχιαστικές λεπτομέρειες για παπά που βίασε 7χρονο κοριτσάκι στο νοσοκομείο (!) ή άλλον που βίαζε κοριτσάκια και τα έστελνε για έκτρωση σε περίπτωση εγκυμοσύνης! Όλα αυτά τα εγκλήματα γίνονταν με την κάλυψη του συστήματος της σιωπής που επικρατούσε για δεκαετίες!

Τα παπαγαλάκια του πάπα, υποστηρίζουν ότι η Εκκλησία έχει αλλάξει από τότε, αφού η έκθεση του δικαστηρίου βασίζεται σε δημοσίευμα της εφημερίδας BostonGlobe προ δεκαπενταετίας. Ομως, η βροχή καταγγελιών για σεξουαλικές κακοποιήσεις από καθολικούς ιερείς δεν προέρχεται μόνο από τις ΗΠΑ, αλλά και από άλλες χώρες. Πρόσφατα, καθολικοί επίσκοποι παραιτήθηκαν μαζικά όταν αποκαλύφθηκαν σεξουαλικά σκάνδαλα που είχαν κουκουλώσει στη χώρα τους. Ένας καρδινάλιος ονόματι Τζορτζ Πελ αντιμετώπιζε δίκη στην Αυστραλία για σεξουαλικές κακοποιήσεις, ενώ πριν από τέσσερα χρόνια η ιρλανδική κυβέρνηση αναγκάστηκε να ζητήσει συγγνώμη για την κακοποίηση περισσότερων από 10.000 γυναικών και παιδιών σε καθαριστήρια ρούχων της Καθολικής Εκκλησίας, μετά από τη δημοσιοποίηση έκθεσης καταπέλτη (πάνω από 1.000 σελίδες) πάνω στο θέμα (βλ. <http://www.eksegersi.gr/issue/764/Διεθνή/20917.Σεξουαλική-κακοποίηση-με...-καθολική-προστασία>).

Ο μόνος που ίσως καταλαβαίνει καλύτερα το μαρτύριο που περνά ο... καημένος ο πάπας Φραγκίσκος είναι ο προκατόχος του Βενέδικτος, ο οποίος το Σεπτέμβριο του 2011 λίγο έλειψε να συρθεί στο Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης για τα ανά τον κόσμο σεξουαλικά σκάνδαλα που ταλάνιζαν την Καθολική Εκκλησία. Επιζώντες κακοποιημένοι από ιερείς οργάνωσαν δίκτυο με έδρα στο Σικάγο και καταφέρθηκαν κατά του τότε πάπα μέσω δικηγόρων από το Κέντρο Συνταγματικών Δικαιωμάτων, αλλά χωρίς αποτέλεσμα. Ο Βενέδικτος, όμως, παραιτήθηκε ξαφνικά τον Φλεβάρη του 2013, πράγμα που λέει πολλά, γιατί είχε έξι αιώνες (από το 1415) να παραιτηθεί πάπας!

στο ψαχνό

Κοινωνικός έλεγχος μέσω φιλανθρωπίας

Κάθε χρόνο τέτοια εποχή, διεξάγεται η «μάχη της ΔΕΘ». Τα κομματικά επιτελεία εφοδιάζουν τους αρχηγούς με ηχηρά προγράμματα, με έντονο κοινωνικό άρωμα, τα οποία αυτοί εκφωνούν στη διάρκεια ενός διήμερου που διάγουν ο ένας μετά τον άλλο στη Θεσσαλονίκη.

Όταν η χρονιά είναι προεκλογική, τότε η «μάχη της ΔΕΘ» παίρνει χαρακτήρα «ζωής ή θανάτου». Η πιο πρόσφατη τέτοια χρονιά ήταν το 2014. Σφραγίστηκε από το «πρόγραμμα της Θεσσαλονίκης», το οποίο εκφώνησε ο ΣΥΡΙΖΑ και το οποίο τον συνόδεψε ως «λάιτ μοτίφ» μέχρι την εκλογική του νίκη τον Γενάρη του 2015.

Δε χρειάζεται, βέβαια, να θυμίσουμε τι απέγινε το «πρόγραμμα της Θεσσαλονίκης». Πρέπει να το θυμόμαστε, όμως, για να έχουμε ένα μέτρο αξιολόγησης των όσων ακούγονται σήμερα. Πόσες πιθανότητες υλοποίησης έχουν όλα όσα τάζουν τα κομματικά επιτελεία στο εξαθλιωμένο πόπολο.

Από την άλλη -και ανεξάρτητα από το δημαγωγικούς χαρακτήρα- αυτά που τάζουν σήμερα έχουν μια βασική διαφορά από εκείνα που έταζαν το 2014. Τότε, βρισκόμασταν ακόμα στη χρονιά του αντι-Μνημόνιου, που θα επανέφερε τα πάντα στα δεδομένα πριν από το Μνημόνιο, το οποίο θα το καταργούσαν (μαζί με τους εφαρμοστικούς του νόμους) με ένα νόμο σε ένα άρθρο. Τώρα, βρισκόμαστε στη χρονιά του μετα-Μνημόνιου. Δηλαδή του Μνημόνιου με... ψευτομερεμέτια.

Τι σημαίνει αυτό; Ότι οι «κατακτήσεις» της μνημονιακής περιόδου (ναι, ναι, σε τέτοιες αναφέρεται η πιο πρόσφατη απόφαση του Eurogroup για την Ελλάδα) πρέπει να παραμείνουν, και οι όποιες παρεμβάσεις δεν πρέπει να πειράξουν αυτές τις «κατακτήσεις», είτε αφορούν τη δημοσιονομική πολιτική είτε αφορούν τις σχέσεις κεφάλαιου-εργασίας. Με απλά λόγια, το μετα-Μνημόνιο έχει ως στόχο την παγίωση της κινεζοποίησης του ελληνικού λαού, όπως αυτή διαμορφώθηκε τα τελευταία οχτώ χρόνια. Ακόμα και στο σύνολό τους να υλοποιούνταν αυτά που θα τάξει σήμερα και αύριο ο Τσίπρας, πάλι δε θα υπήρχε έξοδος από την κινεζοποίηση. Δε θα υπήρχε ούτε καν ανακούφιση από τις πιο δυσβάστακτες πληγές της.

Όμως, τα περισσότερα απ' αυτά που τάζουν θα έχουν την τύχη του «προγράμματος της Θεσσαλονίκης». Ο, τι δεν είναι συμβατό με τις άμεσες προτεραιότητες του κεφαλαίου θα παραπέμπεται στις ελληνικές καλένδες. Γι' αυτό υπάρχει ο μετα-μνημονιακός μηχανισμός σκληρής επιτήρησης, ο οποίος δεν είναι φιλολογικού χαρακτήρα, αλλά διαθέτει ως εργαλεία του την επιστροφή κάποιων τόκων (κέρδη ΕΚΤ και κεντρικών τραπεζών από ελληνικά ομόλογα). Αν η όποια ελληνική κυβέρνηση δεν υπακούει στις εντολές της τρόικας, η επιστροφή αυτών των τόκων θα ακυρώνεται. Και βέβαια, υπάρχει πάντοτε το εργαλείο του χρέους, το οποίο σε μερικά χρόνια θα χρειαστεί να ρυθμιστεί εκ νέου.

Το κυριότερο όμως είναι άλλο. Είναι η πλήρης υποταγή στην αστική εξουσία και η «ντε φάκτο» κατάργηση της ταξικής πάλης. Η αστική εξουσία, ως όργανο άσκησης της δικτατορίας του κεφαλαίου, μπορεί με συνοπτικές διαδικασίες να αφαιρεί ό,τι κατακτήθηκε σε πολλές δεκαετίες εργατικών αγώνων. Και η εργατική τάξη πρέπει να περιοριστεί στο ρόλο του ζητιάνου που προσβλέπει στα φιλανθρωπικά αισθήματα της αστικής εξουσίας. 'Η θα το αποδεχτούμε μοιρολατρικά ή θα ξαναπαίσουμε το σπασμένο νήμα της ταξικής πάλης.

Σύμφωνα με ασφαλείς πληροφορίες, η Κυβέρνηση δεν θα επαναλάβει τα λάθη της Αντιπολίτευσης και αυτή τη φορά θα τηρήσει τις δεσμεύσεις της.

Σύμφωνα με ασφαλείς πληροφορίες, η Αντιπολίτευση δεν θα επαναλάβει τα λάθη της Κυβέρνησης και αυτή τη φορά θα τηρήσει τις δεσμεύσεις της.

FTL 15 2018

KONTRES

Τραγουδιάρες

Ο ένας (Σπίρτζης) έχει εξασφαλίσει -μέσω του εν εργολαβίας συναδέλφου του Φλαμπουράρη- το πόστο του υπουργού Εργολαβιών και Εργολάβων, που όσο ήταν στο ΠΑΣΟΚ μόνο στα τρελά του όνειρα θα πρέπει να το είχε δει. Έχει κάθε λόγο, λοιπόν, να κάνει... γλεψιματικούς παραλληλισμούς: «ΗΡΘΕ Η ΩΡΑ με τον Αλέξη να προχωρήσουμε από εκεί που το άφησε ο Ανδρέας. Ηρθε η ώρα να αλλάξουμε πραγματικά την Ελλάδα και την Ευρώπη με προοδευτικές συγκλίσεις, συνεργασία και όραμα» (άρθρο στη «Νέα Σελίδα» του -επίσης πρώην πασόκου- Λιβάνη).

Ο άλλος (Ραγκούσης) από κηπουρός του Γιωργάκη και πανίσχυρος υπουργός του ξαναξέπεσε στο πόστο του μπιφτεκά της Πάρου, έφαγε ένα μεγαλοπρεπές -το «μαύρο» στις εκλογές για πρόεδρο του ΚΙΝΑΛ και προσπαθεί να σώσει την παρτίδα μέσω ΣΥΡΙΖΑ, κάνοντας το αγροτικό του με μπινελίκια γι' αυτούς των οποίων πριν από μερικούς μήνες ήθελε να γίνει αρχηγός: «Αν ήθελαν να τιμήσουν την 3η του Σεπτέμβρη ειλικρινά και με σεβασμό στις αρχές της, τότε δεν θα είχαν υποταχθεί στη δεξιά και τη διαπλοκή, θα είχαν ενσυναισθήσει πως δεν γίνεται να είναι υπερήφανοι που έγιναν υπουργοί του Σαμαρά. Το ΠΑΣΟΚ του '74 ήταν αξιακά το αντίθετό τους...» (ανάρτηση στο Twitter).

Ομολογία

Μια άλλη πρώην πασόκα, που από το τίποτα βρέθηκε υπουργός του Τσίπρα, η Ξενογιαννακοπούλου, δεν ασχολείται τόσο με τους πρώην συντρόφους της. Περισσότερο ασχολείται με τη δικαιολόγηση της δικής της συμμετοχής στη συγκυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ, στην οποία προσπαθεί να δώσει ιδεολογικό στίγμα. Όταν ρωτήθηκε (συνέντευξη στα «Νέα», 1-2.9.2018) αν ο Καμμένος και η Παπακώστα «θολώνουν την εικόνα μιας κυβέρνησης που θέλει να εμφανίζεται με αριστερό πρόσημο», απάντησε: «Το προοδευτικό-αριστερό πρόσημο της κυβέρνησης είναι σαφές και

αποτυπώνεται καθαρά στις πολιτικές της προτεραιότητες και κατευθύνσεις. Στην Ευρώπη, όπου υπάρχουν κυβερνήσεις συνεργασίας, τα κόμματα που τις συγκροτούν διατηρούν την ιδεολογική και πολιτική τους φυσιογνωμία, ενώ σε κυβερνητικό επίπεδο υλοποιούν το προγραμματικό πλαίσιο που έχουν συμφωνήσει».

Το πρώτο μισό της απάντησής της δε σηκώνει σχολιασμό, γιατί είναι μια ιταμή πρόκληση, καθώς μετατρέπει το ζητούμενο («είναι αριστερή η κυβέρνηση») σε δεδομένο. Και μάλιστα, για μια κυβέρνηση που εφαρμόζει την ίδια σκληρή αντιλαϊκή πολιτική με τις προκατόχους της, σε αγαστή συνεργασία με τους ιμπεριαλιστές δανειστές. Η Ξενογιαννακοπούλου μας λέει ότι η κυβέρνηση έχει «προοδευτικό-αριστερό πρόσημο» και πως είναι αυτό το πρόσημο που τράβηξε τον Καμμένο και τους ΑΝΕΛ και πλέον και την Παπακώστα!

Το δεύτερο μισό της απάντησης αποτελεί μια κυνική ομολογία (που η Ξενογιαννακοπούλου κάνει πως δεν καταλαβαίνει). Μας λέει ότι η ιδεολογική και πολιτική φυσιογνωμία, που κάποτε διαχωρίζε τα αστικά κόμματα (συντηρητικοί και σοσιαλδημοκράτες με τα παρακλάδια τους ήταν τα δύο στρατόπεδα στην Ευρώπη) δεν έχει πια καμιά σημασία από άποψη πρακτικής πολιτικής. Γι' αυτό και όλα τα κόμματα μπορούν να συνεργάζονται κυβερνητικά. Πράγματι, έτσι είναι.

Κουτοπονηριές (1)

Γιατί ο Τσίπρας πήρε τη Γεροβασίλη από το υπουργείο Διοικητικής Ανασυγκρότησης και έβαλε σ' αυτό την Ξενογιαννακοπούλου (εκβιάζοντας μάλιστα την πρώτη: ή το Προ-Πο ή τίποτα); Δεν νομίζουμε ότι η Ξενογιαννακοπούλου ήταν σε θέση να διαπραγματευθεί. Όπου κι αν την έστελνε, θα πήγαι-

νε. Όμως οι δημόσιοι υπάλληλοι είναι μια κρίσιμη εκλογική μάζα. Και η Γεροβασίλη, με την αλαζονεία της και τη συμπεριφορά της στο θέμα της «αξιολόγησης», που έφτασε ακόμα και σε ωμούς εκβιασμούς, είχε γίνει κόκκινο πανί. Η Ξενογιαννακοπούλου είναι «καθαρή» από τέτοια «αμαρ-

Πλερέζες εξαπάτησης

Δεν το λες και αισιόδοξο το πρωτοσέλιδο της συριζαϊκής «Εποχής» την προηγούμενη Κυριακή. Κάτι παραπάνω από υπαινικτικός ο κεντρικός τίτλος: «Κινήσεις υπό το βλέμμα των αγορών». Και το editorial κανονική «κηδεία». Έχει μεν την πρόθεση η κυβέρνηση «να ασκήσει φιλολαϊκή πολιτική», όμως «καθώς οργανώνεται η αντίπαλη πλευρά», από ΝΔ μέχρι ΔΝΤ και από ΣΕΒ μέχρι αντι-κυβερνητικό Τύπο «η κυβέρνηση φαίνεται να γίνεται ιδιαίτερα προσεκτική, διαβειβατική».

Το ιδεολόγημα προωθήθηκε λαθραία, όπως το συνηθίζουν οι ευρω-αναθεωρητές: το ΔΝΤ και ο ΣΕΒ είναι αντίπαλοι της κυβέρνησης! Δεν έχει σημασία που η πραγματικότητα αποδεικνύει το αντίθετο. Τόσο το χειρότερο για την πραγματικότητα.

Αφού ορίστηκαν οι... ταξικοί αντίπαλοι, κατέβηκαν οι πλερέζες: «Εν όψει των εξαγγελιών στη ΔΕΘ, με την καθημερινή τρομοκρατία που ασκούν οι αντίπαλοι της κυβέρνησης, με τον -πραγματικό- μπαμπούλα των αγορών είναι αναμενόμενο αυτή να είναι προσεκτική και να μετρά τα λόγια της».

Δεν είναι που δε θέλουμε, είναι που δεν μπορούμε. Δεν μας αφήνουν οι «αγορές», που είναι πραγματικός μπαμπούλας. Αυτές οι ίδιες αγορές που μέχρι τις εκλογές του 2015 υποβιβάζονταν σε ρόλους... μπαλέτου οριεντάλ, που θα χόρευε στο ρυθμό που θα έπαιζε ο Τσίπρας με το νταούλι και με τη λύρα! Συμπέρασμα; Να μην περιμένουμε και πολλά από την κυβέρνηση τώρα, αλλά να ξέρουμε πως θα απαιτηθεί μια «δεύτερη φάση», στην οποία θα πρέπει «να αμφισβητηθούν κάποιες από τις παραμέτρους που έχουν επιβάλει οι δανειστές μας»!

τήματα» και μπορεί, χάρη και στο χαμηλών τόνων προφίλ της, να χρησιμεύσει ως γέφυρα επαναπροσέγγισης. Βοηθάει σ' αυτόν και ο Μητσotάκης με τις συνεχείς νεοφιλελεύθερες απειλές που εκτοξεύει, οι οποίες τον έχουν καταστήσει φόβητρο των δημόσιων υπάλληλων. Δεν πρέπει, άλλωστε, να ξεχνάμε ότι σ' αυτό το χώρο υπάρχει κόσμος που παραδοσιακά ήταν ενταγμένος στο ΠΑΣΟΚ ή ψήφιζε ΠΑΣΟΚ. Επομένως, η Ξενογιαννακοπούλου επελέγη ως ο κατάλληλος άνθρωπος για την κατάλληλη θέση.

Κουτοπονηριές (2)

Σύμφωνα με την πιο πρόσφατη δήλωση Καμμένου για το «Μακεδονικό», όταν ο Τσίπρας καταθέσει για έγκριση από την ελληνική Βουλή τη Συμφωνία των Πρεσπών, αυτός (ο Καμμένος) θα πάει στον πρόεδρο της Δημοκρατίας και θα του πει ότι η κυβέρνηση δεν έχει την εμπιστοσύνη του, οπότε θα γίνουν εκλογές και η Συμφωνία δε θα επικυρωθεί. Τι δουλειά έχει, όμως ο ΠτΔ σε μια κοινοβουλευτική διαδικασία; Το Σύνταγμα δεν του επιτρέπει να προκηρύξει εκλογές παρά μόνο αν η κυβέρνηση «πέσει» μετά από πρόταση δυσπιστίας ή αν ο πρωθυπουργός παραιτηθεί. Ούτε δημοψήφισμα (όπως ερμήνευσαν κάποιοι τη δήλωση Καμμένου) μπορεί να προκηρύξει ο ΠτΔ, αν δεν το ζητήσει η κυβέρνηση. Ο,τι είναι να γίνει μπορεί να γίνει μόνο στη Βουλή. Κι αυτό είναι το μόνο που δεν αναφέρει ο Καμμένος, που αναφέρθηκε μόνο στον παντελώς αναρμόδιο ΠτΔ. Και μη μας πείτε «Καμμένος είν' αυτός». Τα στοιχειώδη συνταγματικά τα ξέρει πολύ καλά. Έχει πολλά χρόνια στο κουρμπέτι.

Μαλλιοκούβαρα

Πρέπει να είναι πολύ σημαντικό «μαγαζί» η ΕΡΤ για να ξεκατινιάζονται (πάντοτε... πολιτικά) οι άνθρωποι που τοποθέτησε επικεφαλής ο ΣΥΡΙΖΑ. Ο Γ. Θαλασσινός, αναπληρωτής διευθύνων σύμβουλος αρμόδιος για τη Ραδιοφωνία, «κράζει» τον διευθύνοντα σύμβουλο Β. Κωστόπουλο και τον γνωστό Καλφαγιάννη της ΠΟΣΠΕΡΤ, επειδή τον παραμέρισαν και θέλουν να επιλέξουν αυτοί τα στελέχη της Γενικής Διεύθυνσης Ραδιοφωνίας. «Οδηγούμαστε σε μία ΕΡΤ που -επιτέλους- οι συνδικαλιστές και η ομήγυρις δεν εργάζεται, αλλά διοικεί, οι γενικοί διευθυντές δεν έχουν απαραίτητα πτυχία ΑΕΙ, αλλά μπάρμπα στην Κορώνη, οι συνταξιούχοι διοικούν επιτροπές, ενώ οι υπεύθυνοι σημαντικών διευθύνσεων δεν γνωρίζουν αγγλικά», κατήγγειλε ο Θαλασσινός, για τον οποίο πολλοί προεξοφλούν ότι οδηγείται σε παραίτηση.

Καλά ξεμπερδέματα στον αγώνα για την... αξιοκρατία.

Τραγωδός

«Ζήτω η Μακεδονία μας!» αναφώνησε η απερχόμενη από το υφυπουργείο Μακεδονίας-Θράκης, Κόλλια-Τσαρουχά, και έβαλε τα κλάματα, καθώς παρέδιδε τον άνευ αρμοδιότητων θώκο στην Κ. Νοτοπούλου. Προς τι η συγκίνηση; Φεύγει από ένα υφυπουργείο με μοναδική αρμοδιότητα την παρουσία σε αγιασμούς, παρελάσεις, εγκαίνια και ετήσιες πανηγύρεις, και πάει στο Πεντάγωνο, δίπλα στην προεδράρα της, που όλο και κάποια αρμοδιότητα θα της αφήσει. Εμείς νομίζουμε πως η ανελπίσσια πολιτικός αδικείται από τη δουλειά που κάνει. Τραγωδός στην Επίδαυρο θα έπρεπε να έχει γίνει. Φεύγοντας για μια πιο αναβαθμισμένη θέση, κατάφερε ν' αφήσει το δάκρυ ως ανάμνηση στους ψηφοφόρους της (εκλέγεται στις Σέρρες). Μεγάλη υπόθεση, μεγάλη ικανότητα.

Μπάζα

Αυτόν τον Κυρανάκη πού τον πέτυχε ο Κούλης; Είναι δυνατόν κοτζάμ ΝΔ να στέλνει αυτόν τον τύπο να την εκπροσωπήσει σε «εχθρικό» τηλεοπτικό ток σόου; Η χαρά του Κοτρώτσου ήταν στη βραδινή εκπομπή της ΕΡΤ την περασμένη Δευτέρα. Δεν αναφερόμαστε τόσο στο γεγονός ότι συνεχώς γκρίνιαζε ότι δεν τον αφήνουν να ολοκληρώσει (στάση καθαρά αντιτηλεοπτική), όσο στις παπάρες που πέταγε. Όταν πήγε η κουβέντα στην κόντρα Βαξεβάνη-Ζαχαράκη, ο Κοτρώτσος του είπε ότι ο Βαξεβάνης αθώωθηκε σε δεύτερο βαθμό. Μπορεί αυτό να έγινε επί κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ, απάντησε ατάραχος ο Κυρανάκης (υπονοώντας ότι η κυβέρνηση ελέγχει τα δικαστήρια). Και η καταδίκη σε πρώτο βαθμό έγινε επί ΝΔ, πέταξε ο Κοτρώτσος. Κόκκαλο ο Κυρανάκης. Μιλάμε για πραγματικό Βατερλό.

Κύκλοι φίλων γιοκ;

Οργιάζε η φημολογία πριν από τις οργανωτιστικές κινήσεις Τσίπρα, με τη μετακίνηση Σκουρλέτη στη γραμματεία του κόμματος και τον ανασχηματισμό: ο ΣΥΡΙΖΑ θα επιχειρήσει να διαμορφώσει ένα νέο μοντέλο οργάνωσης, με τις οργανώσεις του να πλαισιώνονται από «κύκλους φίλων». Δεν ακούσαμε να ανακοινώνεται κάτι σχετικό, προφανώς γιατί ο μηχανισμός αντέδρασε. Και γιατί αντέδρασε; Γιατί φοβάται πως θα χάσει το μονοπώλιο της πρόσβασης στον κρατικό μηχανισμό, με ό,τι αυτό συνεπάγεται. Σε κάθε περίπτωση, οι «κύκλοι φίλων» δε θα ήταν παρά μηχανισμοί διεκπεραίωσης κάθε είδους ρουσφετιών, με στόχο την άγρα ψήφων για λογαριασμό του ΣΥΡΙΖΑ. Το κόμμα ως μηχανισμός εξακολουθεί να παραμένει στα επίπεδα του «ΣΥΡΙΖΑ του 4%».

Σόου Τσίπρα στον τόπο του εγκλήματος

Την πρώτη φορά ήταν νύχτα και το σόου στο Συντονιστικό Κέντρο της Πυροσβεστικής μεταδιδόταν λάιβ. Ο Τσίπρας ρωτούσε πότε θα σηκωθούν τα αεροπλάνα, την ώρα που ο κόσμος είχε καεί ζωντανός, ενώ μεγάλο μέρος από τους επιζήσαντες αγωνιούσε αν θα πάει κάνα πλεούμενο να τους μαζέψει από τη θάλασσα.

Τη δεύτερη φορά πήγε χαράματα, απροειδοποίητα, μόνο με τον φωτογράφο του Μαξίμου. Ήταν η περίοδος που προσπαθούσαν να αποποιηθούν κάθε ευθύνη για το θάνατο τόσων ανθρώπων. Η περίοδος που έστηναν συνεντεύξεις, υπό τη διεύθυνση του Τζανακόπουλου, στις οποίες οι αρχηγοί της Αστυνομίας και της Πυροσβεστικής «απεδείκνυναν» ότι έγιναν όλα όσα έπρεπε και μπορούσαν να γίνουν και ο Τόσκας έπεφτε σε... βαθύ λογισμό και δεν έβρισκε κανένα λάθος.

Όλα αυτά, όπως είναι γνωστό, κατέληξαν σε επικοινωνιακό Βατερλό. Κι αυτό ήταν το μόνο που έτσουξε τον Τσίπρα και την κλίκα του. Δεκάρα τσακιστή δεν έδιναν για τους νεκρούς, τους τραυματίες, τις καταστροφές. Μόνο η δική τους εικόνα τους ένοιαζε. Έτσι, άρχισαν να ξεφορτώνονται τον ένα μετά τον άλλο τους «αλάνθαστους». Πάει ο Τόσκας, πάει ο γενικός γραμματέας Πολιτικής Προστασίας, πάνε οι αρχηγοί Πυροσβεστικής και Αστυνομίας. Ακόμα και ο Σκουρλέτης, που όσο κι αν το προσπάθησε δεν κατάφερε να φύγει τελείως από το κάδρο, μετακινήθηκε από την κυβέρνηση στο κόμμα.

Μετά την παρέλευση του καλοκαιριού, λοιπόν, με τη «μάχη των ευθυνών» να έχει εξελιχθεί πλέον σε «μάχη για την αποκατάσταση», ο Τσίπρας ξαναπήγε στο Μάτι. Με όλα τα τηλεοπτικά συνεργεία αυτή τη φορά και χωρίς τις «μουτζούρες» να του χαλάνε το κάδρο. Δεν είχε μαζί του τον Τόσκα και τους λοιπούς «παραιτηθέντες», αλλά τον Σπίρτζη, τον Φλαμπουράρη, τον Χαρίτση. Δηλαδή, τους υπουργούς που «έχουν τα λεφτά», με τα οποία προσπαθούν τώρα να εκμαυλίσουν τον κόσμο της περιοχής.

Στην τρίτη επίσκεψη Τσίπρα κόλλησε και η Δούρου, η οποία είχε φροντίσει να είναι μόνιμα έξω από το κάδρο την περίοδο της «μάχης των ευθυνών» (όπως έλεγε, όταν της επεσήμαιναν την απουσία της, δούλευε εντατικά με τις υπηρεσίες της Περιφέρειας και δεν είχε καιρό για... επικοινωνιακές εμφανίσεις). Φαίνεται πως τώρα... χαλάρωσε από την πολλή δουλειά και είπε να

κάνει κι αυτή την εμφάνισή της στα καμένα. Κι επειδή... δε δίνει σημασία στα επικοινωνιακά, φρόντισε να εμφανιστεί με «στολή εργασίας» αλλά Ομπάμα (όπως και ο Τσίπρας, άλλωστε): το μαλλί πιασμένο πίσω με λάστιχο, σκούρο παντελόνι, λευκό πουκάμισο με σηκωμένα τα μανίκια! Ευκαιρία να κολλήσει βρήκε και ο Ψινάκης, με «στολή εργασίας» αλλά Ομπάμα κι αυτός, στην οποία είχε προσθέσει και γραβάτα (χωρίς περαιτέρω σχόλια).

Το σόου ήταν άσφουγ σκηνοθετημένο. Περιλάμβανε περιοδεία στα καμένα (με τα πρόσωπα παγωμένα σε έκφραση θλίψης), στρατιά ασφαλιτών και κλακαδόρων (ώστε να εξουδετερώσουν με τα χειροκροτήματα τυχόν διαμαρτυρίες πληγέντων - οι οποίες δεν αποφεύχθηκαν, όμως κρατήθηκαν σε ελεγχόμενο πλαίσιο) και μετά «σύσκεψη» σε καφενείο, όπου έγιναν οι ανακοινώσεις. Ο στόχος ήταν να δειχτεί πρώτο ότι ο πρωθυπουργός ενδιαφέρεται και εποπτεύει προσωπικά τους υπουργούς του και τις υπηρεσίες και δεύτερο ότι ο Τσίπρας δε φοβάται την επαφή με το λαό, δεν έχει λόγο να πηγαίνει κρυφά οπουδήποτε. Έπρεπε, δηλαδή, να σβηστούν οι καταστροφικές για την εικόνα της κυβέρνησης εντυπώσεις του πρώτου καιρού και ν' αντικατασταθούν με καινούργιες.

Ενα «γλωσσικό ολίσθημα» του Τσίπρα αποκάλυψε την αλήθεια: «Είμαι εδώ για να δώσω το μήνυμα ότι το Μάτι δεν θα ξεχαστεί μετά το πέρας της **θλιβερής δημοσιότητας** των πρώτων ημερών», είπε ο πρωθυπουργός. Ενενηντα οχτώ (μέχρι στιγμής) νεκροί δεν είναι βέβαια μια θλιβερή δημοσιότητα, αλλά μια φρικτή πραγματικότητα. Όμως ο Τσίπρας έχει στο μυαλό του μόνο τη δημοσιότητα, δηλαδή την αντανάκλαση της φρικτής πραγματικότητας στα ΜΜΕ και την επίδρασή της στο «εκλογικό πορτοφόλι» της κυβέρνησης. Γι' αυτό και πήγε στο Μάτι για να «τάξει λεφτά».

Ξέρουμε, βέβαια, τι γίνεται σ' αυτές τις περιπτώσεις. Κι έχει φανεί ήδη και στη

συγκεκριμένη περίπτωση, καθώς ακόμα και το επίδομα άμεσης βοήθειας που ανακοίνωσε η κυβέρνηση τις πρώτες μέρες, η πλειοψηφία των πυρόπληκτων δεν το πήρε (οι Δήμοι που θα το μοίραζαν επικαλούνται τώρα γραφειοκρατικά προβλήματα). Για την περιοχή που επλήγη από την πυρκαγιά, όμως, εγείρονται άλλα τεράστια ζητήματα. Και δεν αναφερόμαστε μόνο στην καθυστέρηση κατασκευής των απαραίτητων αντιπλημμυρικών έργων ή στις επεμβάσεις καταστροφικού χαρακτήρα που έγιναν στο Μεγάλο Ρέμα της Ραφήνας (για το θεαθήναι άφρασαν τον Καμμένο να βάλει τις μπουλντόζες της ΜΟΜΚΑ, ρίχνοντας το σύνθημα «γιαί πυρί μειχθήτω»). Αναφερόμαστε σε κομβικά ζητήματα που έχουν να κάνουν με τον περιορισμό στην αναδάσωση και με τον αποχαρκτηρισμό εκτάσεων στα οποία είχαν χτιστεί αυθαίρετες κατασκευές. Αντιγράφουμε από την εκτενή ανάλυση που δημοσιεύτηκε στο προηγούμενο φύλλο μας:

Μιλώντας στις 8 Αυγούστου στο Λαύριο, ο Τσίπρας -εμμέσως πλην σαφώς- δημοσιοποίησε την πρόθεσή του να νομιμοποιήσει όλες αυτές τις παράνομες οικοδομικές άδειες, λέγοντας χαρακτηριστικά: «Για τον λόγο αυτό, **αναλαμβάνουμε δράση άμεσα. Η πρόθεσή μας είναι σαφής. Οι περιοχές που έχουν πληγεί **θα οικοδομηθούν τάχιστα, αλλά σε νέα βάση. Σε νέα βάση που θα εγγυάται τη νομιμότητα, το σεβασμό στο περιβάλλον, και -δεν θα κουραστώ να το επαναλαμβάνω- το σεβασμό στη ζωή των κατοίκων τους****» (η έμφαση δική μας).

Στις περιοχές αυτές χτίστηκαν βίλες και άλλου τύπου κατοικίες, το 50% περίπου χωρίς οικοδομικές άδειες (σύμφωνα με κυβερνητικές ανακοινώσεις) και το άλλο 50% με οικοδομικές άδειες που εκδόθηκαν παράνομα και που στη συνέχεια τις νομιμοποίησε η κυβέρνηση των Σαμαροβενιζέλων με το άρθρο 28 παράγραφο 41 του νόμου 4280/2014. Όταν λοιπόν ο Τσίπρας δηλώνει ότι οι περιοχές θα οικοδομηθούν τάχιστα, ομολογεί ότι θα εφαρ-

μόσει τη δασοκτόνα διάταξη των Σαμαροβενιζέλων και επιπλέον θα νομιμοποιήσει και το άλλο 50% των βιλών και κατοικιών που κατασκευάστηκαν **χωρίς καν την έκδοση οικοδομικών αδειών**. Έτσι, η κυβέρνηση των Τσιπροκαμμένων, με την απόφασή της να νομιμοποιήσει και τις βίλες χωρίς οικοδομικές άδειες, **παρατείνει το χρόνο ισχύος της δασοκτόνας διάταξης των Σαμαροβενιζέλων**.

Η δεύτερη δασοκτόνα διάταξη αφορά τις περιβόητες οικιστικές πυκνώσεις. Την εισήγαγε η κυβέρνηση των Τσιπροκαμμένων με το άρθρο 153 του νόμου 4389/2016 και στη συνέχεια πασχίζει να την περάσει ως συνταγματική, καταφεύγοντας στη βοήθεια του ΣτΕ.

Αυτά γράφαμε στο προηγούμενο φύλλο, θέτοντας το ζήτημα στην ευρύτερη διάστασή του, αυτή της πλήρους εγκατάλειψης του δασικού πλούτου της χώρας, από τη μια, και της διαχρονικής νομιμοποίησης κάθε είδους καταπατήσεων και αυθαίρετης δόμησης στα καταπατημένα, από την άλλη. Η φονική πυρκαγιά στο Μάτι και η καταστροφή που προκάλεσε, γίνεται εργαλείο για την παγίωση και επέκταση της δασοκτόνας πολιτικής (όπως έχει συμβεί στο παρελθόν και με άλλες πυρκαγιές). Γι' αυτό και η προσοχή μας δεν πρέπει να στραφεί μόνο στα ζητήματα στήριξης των πληγέντων, αλλά και σ' αυτά τα ευρύτερα ζητήματα. Δεν πρέπει να επιτρέψουμε, στο όνομα της αποκατάστασης των πληγέντων που είχαν χτίσει σε δάσος, να παγιωθεί η δασοκτόνα διάταξη των Σαμαροβενιζέλων, όπως την περιγράψαμε παραπάνω. Ή να περάσει το προκλητικό σχέδιο για τις περιβόητες οικιστικές πυκνώσεις, που επίσης νομιμοποιεί καταπατήσεις και αυθαίρετες οικοδομές και κατασκευές σε δάση και δασικές εκτάσεις, υπό τη συνοδεία του ήχου από τις μπουλντόζες που για λόγους προπαγάνδας γκρεμίζουν κάποια εγκαταλελειμμένα αυθαίρετα, τροφοδοτώντας με εικόνες την κυβερνητική προπαγάνδα.

*** Μια διόρθωση: στο προηγούμενο φύλλο, στην ανάλυση για τις δημογωγικές εξαγγελίες Τσίπρα σχετικά με τις κατεδαφίσεις παράνομων κτισμάτων και μαντρών σε δάση, δασικές εκτάσεις αιγιαλό και ρέματα, αναφερθήκαμε στις επιστημονικές του αρχιτέκτονα Αντώνη Μαούνη, βαθύ γνώστη του θέματος, γράφοντας ότι έγιναν στο πλαίσιο έρευνας των «Νέων». Το σωστό είναι ότι έγιναν στην ΕφΣυν, στις 9 Αυγούστου.**

Ελεύθερη πρόσβαση - καρικατούρα

Λύκειο ταξικών ανισοτήτων και ισχυρών εξεταστικών φραγμών

Αφού επί χρόνια δημαγωγούσαν με την ελεύθερη πρόσβαση, η «παιδική χαρά» του Μαξίμου και το υπουργείο Παιδείας, με τη δημοσιολήψη της πρότασης για την «αναμόρφωση» του Λυκείου και το νέο τρόπο εισαγωγής στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, έκαναν μια μεγαλοπρεπέστατη κωλοτούμπα. Παρουσίασαν μια καρικατούρα ελεύθερης πρόσβασης, επειδή και σ' αυτόν τον τομέα, της εκπαίδευσης, έχουν απόλυτα ταυτιστεί με τις κεφαλαιοκρατικές αντιλήψεις και πρακτικές (ρεαλισμός αποκαλείται), καθαρά για να προσφέρουν μια στοιχειώδη ικανοποίηση στο εσωτερικό ακροατήριο του «ΣΥΡΙΖΑ του 4%».

Ταυτόχρονα, εισάγουν ένα νέο Λύκειο, αυστηρά προσανατολισμένο στην ειδικευση και όχι στη γενική μόρφωση, στο οποίο οι ταξικές ανισότητες με τη βούλα του νόμου αποθεώνονται (και δεν υποβόσκουν καθορίζοντας ουσιαστικά τη μορφωτική πορεία των μαθητών), ενώ ενισχύονται και οι εξεταστικοί φραγμοί.

Ο υπαρκτός ισχυρισμός του υπουργείου Παιδείας ότι «η Γ' Λυκείου, αδυνατεί πλέον να παίξει τον παιδαγωγικό και εκπαιδευτικό της ρόλο» και «οι πανελλαδικές εξετάσεις, όπως έχουν διαμορφωθεί και λειτουργούν, ισοπεδώνουν την εκπαιδευτική διαδικασία στην Γ' και σε μεγάλο βαθμό στη Β' Λυκείου, απαξιώνουν το σχολείο και στην πράξη καταργούν τη λειτουργία του», γίνεται για λόγους υποκριτικής δημαγωγίας. Στην πράξη το υπουργείο κάνει ακριβώς αυτό για το οποίο κατηγορεί το σημερινό σύστημα. Και μάλιστα σε πολύ χειρότερο βαθμό. Ο οποίος ενισχύεται και από το ήδη βεβαρυμένο μνημονιακό περιβάλλον, που έχει πετσοκόψει σημαντικά τις δαπάνες και επέβαλε τον «κόφτη» με κάθε μέσο.

Με την πρόταση του υπουργείου:

◆ Τα Επαγγελματικά Λύκεια, προς το παρόν, δεν υφίστανται αλλαγές. Η πρόταση αφορά μόνο στα Γενικά Λύκεια. Διατηρούνται, δηλαδή, οι δυο τύποι Λυκείου, ώστε να ξεχωρίζει η ήρα από το σιτάρι, να λειτουργεί ο αυστηρός κανόνας του ταξικού διαχωρισμού. Τα παιδιά του κατώτερου θεού, η συντριπτική πλειοψηφία (με λίγες εξαιρέσεις) των παιδιών της εργατικής τάξης και των φτωχών λαϊκών στρωμάτων, που φοιτούν στα ΕΠΑΛ, έχουν έτσι κι αλλιώς διέξοδο είτε τη μεγάλη στρατιά των ανέργων είτε τα καπιταλιστικά κάτεργα της αγοράς εργασίας είτε τη Μαθητεία, την καλυμμένη δηλαδή σύγχρονη μορφή άγριας εκμετάλλευσης είτε τις διετείς δομές στα Πανεπιστήμια, που θα προσφέρουν πιστοποίηση επιπέδου 5 (όπως τα ΙΕΚ, μόνο που τώρα θα έχουν τη σφραγίδα του Πανεπιστημίου), είτε κάποια Τμήματα ΤΕΙ κατόπιν πανελλαδικών, στην καλύτερη περίπτωση.

◆ Η Γ' Τάξη μόνο τυπικά ανήκει στον ενιαίο κορμό του Λυκείου. Ουσιαστικά αποκόπτεται από το Λύκειο

και μετατρέπεται και με τη βούλα σε τάξη φρροντιστήριο προετοιμασίας για την εισαγωγή στην τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Τα όποια ψήγματα γενικής μόρφωσης έχουν απομείνουν στο σχολείο, περιορίζονται κατά πολύ στη Β' Λυκείου και εξαφανίζονται στη Γ' Τάξη, που έχει ένα μάθημα γενικής Παιδείας (Νεοελληνική Γλώσσα και Γραμματεία) και τα υπόλοιπα τρία (3) επιλογής. Πετιέται στα σκουπίδια η αρχή που πρεσβεύει κάθε προοδευτικός άνθρωπος, κάθε άνθρωπος που θέλει το σχολείο να μην είναι υποχείριο της αγοράς, αλλά να έχει στο κέντρο τον Άνθρωπο και τις ανάγκες του. Να του ανοίγει ορίζοντες, να διαμορφώνει μια ολοκληρωμένη προσωπικότητα με ευρύτητα πνεύματος και κριτική σκέψη, εφοδιασμένη με το συσσωρευμένο πλούτο της γνώσης και του πολιτισμού.

Το σλόγκαν των συριζαίων είναι το μότο της καπιταλιστικής αγοράς: Άνθρωποι - μερικά εργαλεία, με γνώσεις στενές που απαιτεί η αγορά, φτηνοί και «ευέλικτοι».

Στα υποχρεωτικά μαθήματα συγκαταλέγονται και τα Θρησκευτικά (1 διδακτική ώρα) και η Φυσική Αγωγή (2 ώρες). Το ιερατείο, αφού πρώτα «έφαγε» έναν υπουργό, τον Φίλη, επέβαλε τη θέλησή του και οι «πολλά βαρείς» συριζαίοι περί του διαχωρισμού Εκκλησίας-κράτους ανέκρουσαν πρύμναν.

◆ Η απόκτηση του απολυτήριου του Λυκείου δεν είναι εύκολη υπόθεση. Το απολυτήριο «αναβαθμίζεται» μέσω μίνι πανελλαδικών εξετάσεων στα τέσσερα εξάωρα μαθήματα των πανελλαδικών, που βαφτίζονται ενδοσχολικές εξετάσεις. Το 40% του βαθμού του απολυτήριου θα προκύπτει από τις εξετάσεις αυτές, στις οποίες τα θέματα δε θα μπαίνουν από τον καθηγητή του σχολείου που γνωρίζει το επίπεδο γνώσης των μαθητών του, αλλά από τους καθηγητές της ομάδας σχολείων, ανά Δήμο ή Νομό. Τα γραπτά των μαθητών θα έχουν καλυμμένα τα ονόματα και θα βαθμολογούνται από καθηγητή άλλου σχολείου.

Πρόκειται, δηλαδή για πρόσθετο

εξεταστικό ταξικό φραγμό.

◆ Οι μαθητές από τη Β' Λυκείου μαθαίνουν να εσωτερικεύουν «τη μοίρα» τους, να αποδέχονται «το ριζικό» τους. Αυτόν τον χαρακτήρα έχει η συμπλήρωση του πρώτου μηχανογραφικού στο τέλος της Β' Τάξης και μάλιστα σε πολύ περιορισμένο αριθμό επιλογών (10 επιλογές). Τέρμα τα όνειρα. Οι μαθητές κατηγοριοποιούνται και ο τελικός διαχωρισμός επέρχεται στη Γ' Λυκείου.

Με τη βοήθεια της ανασυγκρότησης της όλης μορφωτικής διαδικασίας και στη Β' Λυκείου (εκτεταμένα δοκίμια, εξετάσεις, κ.λπ.) και μπροστά στο μηχανογραφικό στο τέλος της Β' Τάξης, κάποιοι θα αποδεχθούν (;) ότι είναι «άχρηστοι» και δε θα συμπληρώσουν το πρώτο μηχανογραφικό των 10 επιλογών, κάποιοι θα το συμπληρώσουν με στόχο στο δεύτερο μηχανογραφικό, το Φεβρουάριο της Γ' Λυκείου, να επιλέξουν οριστικά ένα Τμήμα που ήδη βρίσκεται στα αζήτητα (με τα μέχρι σήμερα δεδομένα) και το οποίο με βάση την αγοραία λογική της προσφοράς και ζήτησης θα οριστεί σε Τμήμα ελεύθερης πρόσβασης και να εισαχθούν σε αυτό και κάποιοι θα επιλέξουν να δώσουν πανελλαδικές εξετάσεις, ξανά στα 4 εξάωρα μαθήματα (κοινά και για το απολυτήριο, με την προϋπόθεση ότι θα το έχουν πάρει), δηλώνοντας σχολές όπως σήμερα. Ο βαθμός του απολυτήριου συμμετέχει στη διαμόρφωση του βαθμού πρόσβασης στα ΑΕΙ σε ποσοστό 10%. Το υπόλοιπο 90% του βαθμού πρόσβασης στα ΑΕΙ διαμορφώνεται από τους βαθμούς στα 4 πανελλαδικώς εξεταζόμενα μαθήματα χωρίς συντελεστές βαρύτητας.

◆ Οι εκπαιδευτικοί καλούνται να παίξουν βρόμικο ρόλο. Καλούνται να συμβουλευθούν τους μαθητές τους από τη Β' Λυκείου, να παραιτηθούν από τα όνειρα και τις προσδοκίες τους, άρα και από την προσπάθεια και τη επιστράτευση όλων των εσωτερικών δυνάμεων για μια θέση στο όνειρο, και να πορευτούν με «ρεαλισμό».

◆ Οι Σχολές, τα Τμήματα κατηγοριοποιούνται με τη βούλα του νόμου και σύμφωνα με την αγοραία λογική της

προσφοράς και ζήτησης. Κατατάσσονται σε σχολές πρώτης (υψηλής ζήτησης με πανελλαδικές) και δεύτερης κατηγορίας (χαμηλής ζήτησης και άρα ελεύθερης πρόσβασης). Ήδη από το Νοέμβριο του 2017, ο Γαβρόγλου ξεκίνησε τη σχετική φιλολογία (για να μπει κανείς στην Ιατρική και το Πολυτεχνείο πρέπει «να είναι πολύ καλός στα μαθήματα», «να έχει υψηλό βαθμό απολυτηρίου», ενώ το υπουργείο μελετά «και κάποιους πρόσθετους τρόπους». Όλο αυτό «δεν θα είναι τόσο απλό, θα είναι πιο απαιτητικό»: δηλώσεις Γαβρόγλου στο Πρώτο Πρόγραμμα της Ελληνικής Ραδιοφωνίας, στην εκπομπή «Ναι μεν, αλλά»).

Υψηλή βαθμολογία για την εισαγωγή σ' αυτές τις περιζήτητες σχολές απαιτείται και σήμερα, έτσι όπως διαμορφώνονται οι βάσεις με βάση τη ζήτηση (τον αριθμό και το μορφωτικό προφίλ των υποψήφιων) και την προσφορά θέσεων.

Είναι άλλο πράγμα, όμως, τι προκύπτει εκ του αποτελέσματος και άλλο να αναγορεύονται αυτές οι σχολές, που τώρα δεν θα είναι σχολές ελεύθερης πρόσβασης, από το ίδιο το υπουργείο Παιδείας, με νομοθετική ρύθμιση, σε σχολές «αριστείας», σε σχολές που προορίζονται για την ελίτ των μαθητών, που κατά κανόνα προέρχονται από υψηλά κοινωνικο-οικονομικά και μορφωτικά στρώματα.

Ο διαχωρισμός αυτός, που στη ζωή θα είναι και διαχωρισμός απόφοιτων από σχολές ελεύθερης πρόσβασης και από σχολές που απαιτούν συμμετοχή σε πανελλαδικές εξετάσεις, σίγουρα θα έχει ανάλογο αντίκτυπο και στην αγορά εργασίας.

Είναι δε, πολύ πιθανό, σχολές και τμήματα που προσελκύουν μικρό αριθμό εισακτέων (κατά κανόνα τμήματα των ΤΕΙ) στο επόμενο διάστημα να κλείσουν.

◆ Η μείωση των μαθημάτων, η διδασκαλία τους σε μεγαλύτερες χρονικές ενότητες (δώρα μαθήματα), η ένταξή τους σε ευρύτερες επιστημονικές περιοχές δεν έχουν ουσιαστικό περιεχόμενο από τη στιγμή που δεν αμφισβητείται ο ρόλος του αστικού σχολείου (διαμόρφωση και εκπαίδευση «χεριών» για την καπιταλιστική μηχανή και όχι ολοκληρωμένων προσωπικοτήτων με κριτική σκέψη, εμπέδωση της κυρίαρχης ιδεολογίας), που λειτουργεί μέσα στο συγκεκριμένο σύστημα, τον καπιταλισμό.

◆ Το νέο σύστημα εισαγωγής, εκτός από σκληρά ταξικό, ένα παιχνίδι survivor για τους μαθητές, με σχολές και τμήματα που θα αλλάζουν κατηγορία, αφού κάθε φορά θα αλλάζει ο χωρισμός τους σε τμήματα υψηλής ζήτησης (με πανελλαδικές) και χαμηλής ζήτησης (με βάση τον αριθμό των προσφερόμενων θέσεων στα ΑΕΙ και ΤΕΙ και τις δηλώσεις των μαθητών στο μηχανογραφικό των δέκα επιλογών στο τέλος της Β' Λυκείου), θα έχει πολλά προβλήματα εφαρμογής (αν τελικά «περπατήσει»

και προλάβουν να το εφαρμόσουν οι συριζαίοι). Δε γνωρίζει κανείς εκ των προτέρων πώς θα συμπεριφερθούν οι μαθητές στις επιλογές τους με βάση τα καθιερωμένα κοινωνικά πρότυπα, τους ασφυκτικούς περιορισμούς της οικονομικά εξαντλημένης εργαζόμενης οικογένειας, τις διεξόδους στην αγορά εργασίας (με βάση την κατηγοριοποίηση των σχολών). Ενα είναι σίγουρο: Στο τέλος, οι συριζαίοι, όταν το πολυδιαφημισμένο σύστημά τους εισαγωγής στα ΑΕΙ-ΤΕΙ αποτύχει, θα φορτώσουν την αποτυχία στην εργαζόμενη κοινωνία και τη νεολαία. Εμείς, θα πουν, θεσμοθετήσαμε την ελεύθερη πρόσβαση, όλοι αυτοί δεν ήταν ούτε έτοιμοι, ούτε ικανοί να την αποδεχτούν.

Η πρόταση του υπουργείου Παιδείας

◆ Οι εγκύκλιες σπουδές ολοκληρώνονται στη Β' Λυκείου. Η μόνη αλλαγή για τη Β' Λυκείου, που μάλιστα θα εφαρμοστεί από το έτος 2018-19, αφορά το μάθημα της Πολιτικής Παιδείας που αντικαθίσταται από το μάθημα Πολίτης και Δημοκρατία.

◆ Η Γ' Λυκείου παίζει το ρόλο προπαρασκευαστικής τάξης για εισαγωγή στα ΑΕΙ.

Τα μόνα μαθήματα που θα είναι υποχρεωτικά για όλους είναι η Νεοελληνική Γλώσσα και Γραμματεία, Θρησκευτικά, Φυσική Αγωγή και μαθήματα επιλογής οι Ξένες Γλώσσες και το Σχέδιο.

Αύξηση των ωρών διδασκαλίας στα μαθήματα των Επιστημονικών Πεδίων (6 ώρες ανά μάθημα).

Αντικατάσταση του μαθήματος των Λατινικών από το μάθημα της Κοινωνιολογίας στο 1ο Επιστημονικό Πεδίο.

◆ Οι τρεις Ομάδες Προσανατολισμού, γίνονται τέσσερις, κάθε μία από τις οποίες αντιστοιχεί σε ένα Επιστημονικό Πεδίο. Η σημερινή Ομάδα Προσανατολισμού Θετικών Σπουδών διαιρείται σε δύο Ομάδες Προσανατολισμού, την Ομάδα Προσανατολισμού «Θετικές Σπουδές» και την Ομάδα Προσανατολισμού «Σπουδές Υγείας». Η πρώτη οδηγεί στο δεύτερο και η δεύτερη στο τρίτο Επιστημονικό Πεδίο.

Δυνατότητα πρόσβασης σε άλλα Επιστημονικά Πεδία με την εξέταση σε 5ο μάθημα ή με αντικατάσταση ενός μαθήματος του Επιστημονικού Πεδίου από μάθημα γενικής παιδείας δεν είναι επιτρεπτή.

◆ Κάθε Ομάδα Προσανατολισμού περιλαμβάνει μόνο τα μαθήματα στα οποία οι υποψήφιοι θα εξεταστούν τόσο για το απολυτήριο όσο και για την εισαγωγή τους στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Οι συντελεστές βαρύτητας καταργούνται και όλα τα μαθήματα έχουν την ίδια βαρύτητα.

◆ Οι βαθμοί των τετραμήνων θα διαμορφώνονται για όλα τα μαθήματα εκτός της Φυσικής Αγωγής, από ωριαία διαγωνίσματα και εργασίες.

Οι γραπτές ενδοσχολικές απολυτήριες εξετάσεις του Ιουνίου θα γίνονται στα τέσσερα εξάωρα μαθήματα, τα ίδια στα οποία θα εξετάζονται στη συνέχεια όσοι επιλέξουν να συμμετάσχουν στις πανελλαδικές εξετάσεις.

Τα σχολεία θα χωριστούν σε ομάδες, ανά Δήμο στις μεγάλες πόλεις και ανά Νομό στην επαρχία. Τα θέματα σε κάθε εξεταζόμενο μάθημα θα προετοιμάζονται από ομάδα διδασκόντων όλων των σχολείων ανά ομάδα και το τελικό διαγώνισμα θα προκύπτει μετά από κλήρωση ομάδας θεμάτων μέσα από ένα μεγαλύτερο πλήθος. Τα θέματα θα στέλνονται ηλεκτρονικά στους μαθητές των σχολείων της συγκεκριμένης ομάδας και η εξέταση θα είναι δώρη. Επιτηρητές θα είναι οι καθηγητές των δημόσιων σχολείων αλλά διαφορετικής ειδικότητας από την ειδικότητα των καθηγητών του εξεταζόμενου μαθήματος. Στα ιδιωτικά σχολεία οι επιτηρητές θα είναι ένας από το δημόσιο σχολείο και ένας από το ιδιωτικό σχολείο. Τα γραπτά των μαθητών, αφού καλυφθούν τα ονόματα, θα βαθμολογούνται από καθηγητή άλλου σχολείου. Ο βαθμός για κάθε γραπτώς εξεταζόμενο μάθημα θα προκύπτει με βαρύτητα 40% για την τελική ενδοσχολική εξέταση και 60% για τον βαθμό των δύο τετραμήνων. Για τα άλλα μαθήματα, ο τελικός βαθμός θα προκύπτει κατά 100% από τον βαθμό των δύο τετραμήνων.

◆ Ο βαθμός του απολυτηρίου θα προκύπτει από τον μέσο όρο όλων των μαθημάτων που θα διδάσκονται στην Γ΄ Λυκείου.

◆ Αμέσως μετά την ολοκλήρωση της Β΄ Λυκείου (τον Ιούλιο), όλοι οι μαθητές που επιθυμούν να συνεχίσουν τις σπουδές τους στην τριτοβάθμια εκπαίδευση υποχρεούνται να συμπληρώσουν Α΄ δήλωση προτίμησης (μηχανογραφικό) με τις 10 προτιμήσεις Τμημάτων στα οποία επιθυμούν να φοιτήσουν. Να σημειωθεί ότι οι μαθητές που δε θα υποβάλουν την Α΄ δήλωση του Ιουλίου χάνουν το δικαίωμα εισαγωγής στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, με ή χωρίς πανελλαδικές εξετάσεις για τη χρονιά αυτή.

◆ Σ' αυτή τη διαδικασία συμπλήρωσης του μηχανογραφικού πρωτεύοντα ρόλο θα διαδραματίσουν οι εκπαιδευτικοί, οι οποίοι, γνωρίζοντας τις επιδόσεις και κλίσεις των μαθητών, θα μπορούν να τους προσανατολίσουν καταλλήλως.

◆ Με βάση τις προτιμήσεις των μαθητών και τον αριθμό εισακτέων που θα έχει αποφασιστεί ανά Τμήμα, θα προκύψει ένας αριθμός Τμημάτων για τα οποία ο αριθμός των προτιμήσεων θα είναι ίσος ή μικρότερος από τον αριθμό εισακτέων. Αυτά τα Τμήματα, στα οποία ο αριθμός των αιτήσεων υπολείπεται των διαθέσιμων θέσεων, ονομάζονται «Τμήματα ελεύθερης πρόσβασης» (ΤΕΠ). Τα υπόλοιπα Τμήματα, δηλαδή εκείνα στα οποία ο αριθμός των αιτήσεων υπερβαίνει τις διαθέσιμες θέσεις, ονομάζονται «Τμήματα πρόσβασης μόνο με πανελλαδικές εξετάσεις» (ΤΠΠΕ).

Λίγες μέρες αργότερα, ο μαθητής ενημερώνεται για το ποιες από τις προτιμήσεις του αντιστοιχούν σε ΤΠΠΕ και ποιες σε ΤΕΠ. Από το σύνολο των δηλώσεων θα προκύψουν: (1) Αυτές στις οποίες θα συμπεριλαμβάνεται ένα τουλάχιστον ΤΕΠ και, (2) Αυτές στις οποίες όλα τα Τμήματα είναι ΤΠΠΕ. Οι μαθητές της κατηγορίας (2), θα διαγωνιστούν στις πανελλαδικές για την εισαγωγή τους στην Ανώτατη Εκ-

παίδευση μιας και από τις προτιμήσεις τους στη δήλωση του Ιουλίου δεν έχει προκύψει κανένα ΤΕΠ.

◆ Τον Φεβρουάριο, οι μαθητές της κατηγορίας (1) δηλώνουν αν θα συμμετάσχουν στις πανελλαδικές εξετάσεις ή αν προτιμούν να εισαχθούν σε ένα από τα ΤΕΠ που είχαν συμπεριλάβει στην αρχική τους δήλωση. Η δήλωση του Φεβρουαρίου είναι οριστική και δεσμευτική. Συγκεκριμένα, ένας μαθητής που είχε τουλάχιστον ένα ΤΕΠ στη δήλωση του Ιουλίου μπορεί: (α) να επιλέξει εισαγωγή σε ΑΕΙ μέσω πανελλαδικών εξετάσεων, χάνοντας το δικαίωμα πρόσβασης σε κάποιο από τα ΤΕΠ που είχε δηλώσει ή, (β) να επιλέξει ένα από τα ΤΕΠ που είχε συμπεριλάβει στη δήλωση του Ιουλίου, οπότε εισάγεται στο Τμήμα αυτό, με μόνη προϋπόθεση την απόκτηση του απολυτηρίου της Γ΄ Λυκείου.

◆ Για τους μαθητές που θα διαγωνιστούν στις πανελλαδικές, ο βαθμός των πανελλαδικών εξετάσεων θα διαμορφωθεί κατά 90% από τον μέσο όρο των βαθμών τους στα πανελλαδικώς εξεταζόμενα μαθήματα και κατά 10% από τον βαθμό του απολυτηρίου.

◆ Μετά την οριστικοποίηση των επιλογών του Φεβρουαρίου δε μπορεί να γίνει καμιά περαιτέρω αλλαγή. Για τους μαθητές που διάλεξαν να εισαχθούν σε ΤΕΠ χωρίς πανελλαδικές δε θα υπάρχει δυνατότητα μετεγγραφής.

◆ Οι μαθητές που επέλεξαν τις πανελλαδικές, μετά τις εξετάσεις και τη δημοσιοποίηση των βαθμών τους της τελικής επίδοσης, υποχρεούνται τον Ιούλιο του 2020, μετά τις πανελλαδικές, να συμπληρώσουν εκ νέου το μηχανογραφικό και να θέσουν όσες επιλογές Τμημάτων επιθυμούν, ασχέτως του περιεχομένου του πρώτου μηχανογραφικού και θα εισαχθούν σε αυτά με βάση τις επιδόσεις τους, όπως ακριβώς ισχύει στο υπάρχον σύστημα εισαγωγής, συνυπολογίζοντας και τον βαθμό του απολυτηρίου.

◆ Για τους παλαιότερους αποφοίτους δεν προτείνεται να λογίζεται το απολυτήριο, δεδομένου ότι όταν αποφοίτησαν δεν υπήρχε αντίστοιχη πρόβλεψη. Συνεπώς οι υποψήφιοι αυτοί συμμετέχουν κανονικά στις πανελλαδικές εξετάσεις όπως και σήμερα.

◆ Στα Τμήματα που απαιτούν την εξέταση κάποιου ειδικού μαθήματος (ξένες φιλολογίες, Τμήματα με σχέδιο, ΤΕΦΑΑ κτλ.) η εξέταση του ειδικού μαθήματος θα γίνεται μόνο σε πανελλαδικές εξετάσεις ανεξαρτήτως αν ο υποψήφιος έχει επιλέξει την εισαγωγή του μέσω ΤΕΠ ή πανελλαδικών εξετάσεων.

◆ Οι θέσεις που θα παρέχει ένα Τμήμα που ανήκει στην κατηγορία των Τμημάτων Ελεύθερης Πρόσβασης στους μαθητές που δίνουν πανελλαδικές εξετάσεις είναι αυτές που απέμειναν μετά και την οριστική απόφαση των μαθητών που το είχαν αρχικά δηλώσει και αποφάσισαν να εισαχθούν σε αυτό χωρίς πανελλαδικές εξετάσεις τον Φεβρουάριο. Π.χ. αν το Τμήμα «Ψ» διαθέτει 100 θέσεις, τον Ιούλιο της Β΄ Λυκείου, το δήλωσαν 40 μαθητές στο πρώτο μηχανογραφικό, αλλά τελικά τον Φεβρουάριο της Γ΄ Λυκείου το επέλεξαν οι 25, αυτό συνεπάγεται ότι στο Τμήμα αυτό 25 θέσεις καταλήφθηκαν με ελεύθερη πρόσβαση μέσω του απολυτηρίου και 75 θα διατεθούν σε όσους εξεταστούν στις πανελλαδικές.

Γιούλα Γκεσούλη

Υπηκοότητες για δημαγωγία

Κατά την τρίτη επίσκεψη του Τσίπρα στο Μάτι, οι ψαράδες της περιοχής τού ζήτησαν να δώσει ελληνική υπηκοότητα σε τρεις αλλοδαπούς ψαράδες, δυο Αιγύπτιους και έναν Αλβανό, οι οποίοι μαζι με τους έλληνες συναδέλφους τους πήραν μέρος στην επιχείρηση διάσωσης του κόσμου που είχε αποκλειστεί στις παραλίες (την ώρα που δεν κινούνταν κανένα κρατικό σκάφος). Ο Τσίπρας δεν είχε άλλη επιλογή από το να δεχτεί το αίτημα, το οποίο ενέταξε αμέσως στην κυβερνητική προπαγάνδα. Έτσι, ο Χαρίσης εξέδωσε non paper, στο οποίο έγραψε για την «άμεση κινητοποίηση» της Ειδικής Γραμματείας Ιθαγένειας, μετά από εντολή του, για να δοθεί η ελληνική υπηκοότητα στους τρεις μετανάστες ψαράδες και πως ο ίδιος «ήδη συνέταξε την προβλεπόμενη πρόταση προς τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας για την τιμητική πολιτογράφηση των τριών ψαράδων, επειδή, όπως προβλέπει ο νόμος, προσέφεραν στην Ελλάδα εξαιρετικές υπηρεσίες».

«Και οι τρεις μετανάστες ζουν νόμιμα στη χώρα μας επί σειρά ετών», κατέληγε το non paper Χαρίσης. Και γιατί δεν πήραν υπηκοότητα, μολονότι -όπως έγινε γνωστό- ζουν για περισσότερα από είκοσι χρόνια στην Ελλάδα; Τσίπρας και Χαρίσης ενήργησαν όπως ο Μακρόν, που έδωσε υπηκοότητα σ' ένα μετανάστη χωρίς χαρτιά που ρίσκαρε τη ζωή του για να σώσει ένα παιδάκι, ενώ την ίδια στιγμή απεύλανε εκατοντάδες άλλους μετανάστες χωρίς χαρτιά. Δίλουν υπηκοότητες για δημαγωγία.

Μαυρογιαλούροι (και όχι μόνο)

Εμείς δεν κάνουμε εξαγγελίες για να τις «πουλήσουμε» και να τις εκμεταλλευτούμε πολιτικά και δημόσια, δήλωσε ο Φάμελλος. Και για... του λόγου το αληθές έσπευσε να ανακοινώσει ότι μέσα σ' ένα χρόνο θα έχουν τελειώσει όλες οι διαδικασίες για το χτίσιμο του γηπέδου του ΠΑ-ΟΚ στην Τούμπα (στην καρδιά μιας πυκνοκατοικημένης περιοχής) και πως ο Τσίπρας τους έδωσε εντολή «να βρεθεί άμεση λύση, **ακόμη και με νομοθετική ρύθμιση**, ώστε να υπάρχει ξεκάθαρη λύση του θέματος της γης, με τον πιο αποτελεσματικό τρόπο, ώστε να μην έχουμε μακροχρόνιες, γραφειοκρατικές και οικονομικές εκκρεμότητες». «Μας ζήτησε να ολοκληρώσουμε την πρόταση μέχρι την ομιλία του το Σάββατο στη ΔΕΘ», συμπλήρωσε με νόημα.

Εμείς θυμίζουμε ότι το «θέμα της γης» αφορά την παραχώρηση κρατικής γης (από το Ταμείο Εθνικής Αμυνας) στην εταιρία του Σαββίδη που θα χτίσει το νέο γήπεδο του ΠΑ-ΟΚ. Το μοντέλο Μελισσανίδη μεταφέρεται και στη Θεσσαλονίκη. Κι ο Φάμελλος ανέλαβε να το ανακοινώσει πριν το πει ο Τσίπρας στη ΔΕΘ, με προφανή σκοπό να αποθαρρύνει τους οπαδούς του ΠΑΟΚ να συμμετάσχουν στα «μακεδονομαχικά» συλλαλητήρια τα οποία ανακοινώθηκαν για το διήμερο του Τσίπρα στην πόλη.

Κοτζιάς-Τσαβούσογλου Όπως προστάζουν οι ΗΠΑ

Πέρα από την κυβερνητική προπαγάνδα περί ανοίγματος νέων διαύλων Ελλάδας-Τουρκίας, μετά τη μετάβαση του Κοτζιά στη Σμύρνη και την παρουσία και του Τσαβούσογλου στα εγκαίνια του ανακαινισμένου Ελληνικού Προξενείου, πέρα από τα «πονηρά» αντιπολιτευτικά ερωτήματα του Κουμουτσάκου για το αν η κυβέρνηση συμφώνησε σε «άνευ όρων διάλογο με την Τουρκία» (κάτι πρέπει να πει και η ΝΔ για να δείξει πως κάνει αντιπολίτευση και στην εξωτερική πολιτική), πέρα από τα δραματοποιημένα ρεπορτάζ των ελληνικών καναλιών για τα... βαβουριάρικα τουρκικά μαχητικά που πέταξαν πάνω από τα κεφάλια των επίσημων την ώρα που ετοιμαζόταν να μιλήσει ο Κοτζιάς, ας ψάξουμε την ουσία στα όσα δήλωσε ο Κοτζιάς στη Σμύρνη. Δημόσια, βέβαια, γιατί όσα συζήτησε κατ' ιδίαν με τον Τσαβούσογλου δεν μπορούμε να τα γνωρίζουμε.

Το «η Ελλάδα δεν φιλοξενεί τρομοκράτες» δε σημαίνει πρακτικά τίποτα. Ήταν μια έμμεση απάντηση στα όσα είχε πει ο Τσαβούσογλου στα «Νέα» για την υπόθεση των οχτώ φυγάδων τούρκων στρατιωτικών. Σημασία έχουν τα όσα είπε δημόσια ο Κοτζιάς για τις ευρωπαϊκές προοπτικές της Τουρκίας. «Μια Τουρκία κράτος-μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης θα είναι το μέγιστο κέρδος για την Ελλάδα», είπε. Και συμπλήρωσε: «Δεν μπορώ να φανταστώ το μέλλον της Ευρωπαϊκής Ένωσης χωρίς αυτή την ειδική σύνδεση με την Τουρκία. Αλλά δεν πρέπει να περιμένουμε εκείνη την ημέρα». Έτσι, τάχθηκε υπέρ της κατάργησης της βίζας για τους τούρκους πολίτες που ταξιδεύουν στις χώρες της ΕΕ. «Η Τουρκία δικαιούται την υλοποίηση των συμφωνιών με την Ευρωπαϊκή Ένωση. Ο,τι συμφωνούμε πρέπει να υλοποιείται κι από τις δύο πλευρές», είπε με νόημα, στηλιτεύοντας εμμέσως την άρνηση του γαλλο-γερμανικού άξονα να υλοποιήσει την κατάργηση της βίζας για τους τούρκους πολίτες, όπως ζητά επίμονα εδώ και χρόνια ο Ερντογάν.

Κόσμος πάει κι έρχεται

Δεν ξέρουμε αν τον εκβίασε ο Κούλης ότι θα τον βγάλει από τα ψηφοδέλτια της ΝΔ ή αν και ο ίδιος κουράστηκε και δε γουστάρει να τρέχει να μαζεύει σταυρούς σε κάποιο από τα (τρία πλέον) κομμάτια της ΝΔ, γεγονός όμως είναι ότι ο Βαγγέλας μετακομίζει στις Βρυξέλλες. Εκεί θ' αράξει και θα κάνει παρέα με τον Μανόλο τον Κεφαλογιάννη, άλλον πρώην υπουργό που προτίμησε τον... ευρωπαϊκό αέρα. Γνωστόι για τις... επίγειες απολαύσεις και οι δύο, μπορούν να φτιάξουν ωραίο δίδυμο.

Σε αντίθεση με τον Βαγγέλα, που δύσκολα θα μπορούσε να τον πετάξει στο σκουπιδοτενεκέ, τον Μαργκογιαννάκη ο Κούλης τον καθάρισε σαν πασχαλινό αυγό. Το ανακοίνωσε ο ίδιος ο Μαργκογιαννάκης με μια φορτισμένη ανάρτηση στο facebook, δηλώνοντας πικραμένος και εξοργισμένος και απειλώντας με αποκάλυψη «λεπτομερειών» «πολύ σύντομα». «Ψηλά το κεφάλι. Μπόρα είναι θα περάσει» ήταν η ακροτελεύτεια φράση της ανάρτησης Μαργκογιαννάκη, που περισσότερο θύμιζε παιδικό πείσμα παρά σοβαρή απειλή πολιτικού. Ο Μαργκογιαννάκης έχει προφανώς καταλάβει ότι ο Κούλης του έδειξε την πόρτα για να γίνει χώρος για τη μετακόμιση της Ντόρας στα Χανιά. Αλλά δεν του πάει το χέρι να καταγγείλει τη Ντόρα, στην οποία υπήρξε πάντοτε πιστός (όπως και στον πατριάρχη του μητσοτακικού). Προτιμά λοιπόν να τα βάλει με τους «άκαπνους συμβολατορες του προέδρου της ΝΔ». Σκέφτεται -και δικαίως- ότι ο μητσοτακικός μηχανισμός θα μπορούσε να βγάλει και δυο βουλευτές στα Χανιά, αν η ΝΔ είναι πρώτο κόμμα, όμως προτιμήθηκαν κάποιοι άλλοι, έμπιστοι του Κούλη και όχι της Ντόρας. Αυτά έχει όμως η αστική πολιτική και ο Μαργκογιαννάκης το ξέρει καλά.

Δεν είναι, βέβαια, ο Κοτζιάς που θ' αποφασίσει γι' αυτό το θέμα, ούτε μπορεί η εξαρτημένη Ελλάδα να επιβάλει την άποψή της στους ιμπεριαλιστές «εταίρους». Αυτή η δημόσια τοποθέτηση του Κοτζιά, όμως, σε μια περίοδο που οι ελληνοτουρκικές σχέσεις χαρακτηρίζονται από συνεχή ένταση, γίνεται ευεξήγητη αν τοποθετηθεί υπό το φως των αμερικάνικων απαιτήσεων. Ο Τζέφρι Πάιατ, στη συνέντευξη-ποταμό στην «Καθημερινή» (γράφουμε αναλυτικά στη σελίδα 3) υπήρξε αποκαλυπτικός:

«Είναι ξεκάθαρο ότι η **Ελλάδα και οι ΗΠΑ μοιράζονται πολύ παρόμοια συμφέροντα ως προς την Τουρκία**. Αυτό ήταν εμφανές όταν, ευρισκόμενος στην Ουάσιγκτον, ο πρωθυπουργός Τσίπρας, σε ερώτηση αμερικανού δημοσιογράφου περί του αν η Τουρκία ήταν ακόμα δημοκρατία και αν θα έπρεπε να είναι μέρος του ΝΑΤΟ, υπερασπίστηκε την ανάγκη διατήρησης της δέσμευσης με την Τουρκία, κάτι που είναι **παρόμοιο με την αμερικανική σχετική θέση**. Οι αμερικανοτουρκικές διμερείς σχέσεις διέρχονται δύσκολη φάση, αλλά πρέπει να σταθούν αυτοτελώς. Σίγουρα όμως **βοηθάει τις ΗΠΑ, να έχουμε την Ελλάδα ως ισχυρό συνήγορο εντός της ΕΕ ώστε να κρατηθούν ανοιχτές οι πόρτες της Ευρώπης στην Τουρκία και να συνεχιστεί ο διάλογος επί ζητημάτων όπως το πώς θα στηριχθεί συμφωνία σύνδεσης με την ΕΕ**».

Εξάρτημα της αμερικάνικης εξωτερικής πολιτικής είναι η ελληνική. Τις υποδείξεις των Αμερικανών υλοποίησε ο Κοτζιάς κάνοντας στη Σμύρνη τις δηλώσεις για την «ευρωπαϊκή προοπτική» της Τουρκίας και για την ανάγκη να υλοποιηθεί η κατάργηση της βίζας για τους τούρκους πολίτες που ταξιδεύουν στην ΕΕ. Δηλώσεις που τόσο ευχάριστα ακούγονται στ' αυτιά του Ερντογάν και της κλίκας του, που θέλουν να έχουν κάτι να «πουλάνε» στον τουρκικό λαό, ιδιαίτερα τώρα που η Τουρκία πλήττεται από την κρίση.

«Καθυστέρηση» και όπου βγει

Για μια ακόμα φορά, ο Σταύρος Θεοδωράκης δήλωσε ότι «το Ποτάμι θα συνεχίσει την αυτόνομη πορεία του κρίνοντας με αυστηρότητα τους ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ που επαναλαμβάνουν, πολλές φορές με τον χειρότερο τρόπο, τα λάθη των προηγούμενων κυβερνήσεων». Σε άλλη συνέντευξή του, αφού επανέλαβε τα περί «αυτόνομης πορείας», άφησε ένα παράθυρο ανοιχτό για συνεργασία με τη ΝΔ. Οχι όμως πριν από τις εκλογές αλλά μετεκλογικά. Το 'χει δηλαδή σίγουρο ότι θα είναι στην επόμενη Βουλή!

Είναι φανερό ότι ο Θεοδωράκης παίζει «καθυστέρηση» μέχρι τον Νοέμβριο που έχει ανακοινώσει συνέδριο στο οποίο θα καλέσει να συμμετάσχουν και διάφοροι τύποι που ο ίδιος θα διαλέξει και θα τους στείλει... ηλεκτρονική πρόσκληση. Φυσικά, αυτό είναι μια μπουρδα. Σιγά μη βρεθούν άνθρωποι να ποντάρουν τις όποιες πολιτικές φιλοδοξίες τους σ' ένα μπατιρημένο μαγαζί. Έχει άραγε κάνει κάποια συμφωνία με τον Τσίπρα, που έχει ανάγκη τις ψήφους του Ποταμιού (όσες απέμειναν, τέλος πάντων), ή πορεύεται στο άγνωστο με βάρκα την ελπίδα; Κομματάκι δύσκολο μας φαίνεται να έχει διαλύσει τη συμμαχία με το ΚΙΝΑΛ χωρίς εγγυήσεις που θα διασφαλίζουν τουλάχιστον το δικό του πολιτικό μέλλον (άντε και καναδυό ακόμα). Στη θέση που βρίσκεται, το καλύτερο που μπορεί να διεκδικήσει είναι μια θέση σίγουρης εκλογής για την πάρτη του (στο Επικρατείας) και θέσεις στα συριζαίικα ψηφοδέλτια για τους υπόλοιπους.

Κάλλιο γαιδουρόδενε...

Οι πληροφορίες επιμένουν το τελευταίο διάστημα, ότι η ΝΔ θα πάει στις τοπικές εκλογές με το δίδυμο Κ. Μπακογιάννη για τον Δήμο Αθήνας και Γ. Πατούλη για την Περιφέρεια Αττικής. Ποιος διαρρέει αυτές τις πληροφορίες; Μάλλον ο μηχανισμός του μπακογιαννικού, που θέλει να αναγκάσει τον Πατούλη να τους αδειάσει τη γωνιά, οδηγώντας τον σε δήλωση ότι «μεταπηδά» από τον Δήμο στην Περιφέρεια. Και μετά, ας τα βρει με τον Κούλη, αναζητώντας απ' αυτόν το χρίσμα. Ο Πατούλης δεν τσίμπησε. Επανήλθε την περασμένη Τρίτη με δήλωση που έλεγε ότι θα είναι υποψήφιος στον Δήμο Αθήνας. Φυσικά, αν ο Κούλης του είχε προτείνει το χρίσμα για την Περιφέρεια Αττικής, θα έκανε κωλοτούμπες μαζί με την Πατούλαινα. Όσο όμως αυτό δε γίνεται, θα δηλώνει υποψήφιος δήμαρχος Αθήνας, εκβιάζοντας με την απειλή ότι μπορεί να κόψει κάποιο ποσοστό από τον ανιψιό και να του στερήσει ακόμα και το πέρασμα στο δεύτερο γύρο. Μένει να δούμε πώς θα αντιδράσει ο Κούλης που βρίσκεται μπροστά σε διπλό εκβιασμό. Και καλά, να τον εκβιάζουν η αδερφή και ο ανιψιός μπορεί να το ανεχτεί (τους έχει, άλλωστε, στερήσει -με δημόσια τοποθέτηση- κάθε συμμετοχή στη μελλοντική του κυβέρνηση). Όμως να τον εκβιάζουν και ο Πατούλης με την Πατούλαινα;

Καλύτερα να τρως παρά να μιλάς...

Η καλύτερή της της Κατερίνας Παπακώστα. Τέτοια προβολή δεν την είχε κατά τη σχετικά σύντομη θητεία της ως υφυπουργός στην κυβέρνηση των Σαμαροβενιζέλων. Όσο για παλιότερα, καλούνταν στα τηλεοπτικά πάνελ όχι ως ξεχωριστή περίπτωση βουλευτή της ΝΔ, αλλά γιατί είχε αποκτήσει «όνομα» ως «γλωσσοκοπάνα» και οι εκπομπάρχες προσδοκούσαν ότι «κάτι» μπορεί να κάνει και να τους φέρει τηλεθέαση. Όταν είδαν ότι «το καρπούζι βγήκε μάπα», έπαψαν να την καλούν. Γι' αυτό και τώρα δε λέει όχι σε καμιά ραδιοτηλεοπτική πρόσκληση. Ούτε στα πιο τρελά της όνειρα δε φανταζόταν ότι λίγους μήνες μετά τη διαγραφή της από τον Μητσοτάκη, θα φιγουράριζε ως υφυπουργός των Τσιπροκαμμένων.

Η προβολή κάνει οπωσδήποτε καλό στην Παπακώστα, δεν ξέρουμε όμως αν κάνει το ίδιο καλό και στον ΣΥΡΙΖΑ. Μάλλον «διαολίζει» τους παραδοσιακούς συριζαίους όταν την ακούνε να κάνει δηλώσεις σαν κι αυτή: «Ο τόπος γύρισε σελίδα, η Ελλάδα γύρισε σελίδα και εκεί προσκλήθηκαν όλες οι πολιτικές δυνάμεις του τόπου ανεξαιρέτως, αυτό αντιληφθήκαμε στο ΝΕΟ και αντιληφθήκα κι εγώ [...] Ανταποκριθήκαμε ως ΝΕΟ κι εγώ προσωπικά ως βουλευτής του ΝΕΟ, ως κοινοβουλευτικός, στην πρόσκληση του πρωθυπουργού της χώρας να μπορούσαμε την άλλη μέρα στην προσπάθεια που κάνει η χώρα να σταθεί μόνη της πια στα πόδια της και όχι με δάνειες δυνάμεις και με δανεικά, στην προσπάθεια να συνεννοηθούμε κι επειδή ακριβώς ήταν θέση του ΝΕΟ ένα εθνικό σύμφωνο, ένα εθνικό σχέδιο δράσης, το οποίο θα τηρήσουμε όλες οι πολιτικές δυνάμεις του τόπου -είχαμε πει ως ΝΕΟ για μία δεκαετία- πάνω σε συγκεκριμένους άξονες πολιτικής, εκεί ακριβώς πάνω ήλθε η πρόσκληση, προκειμένου να μπορούσαμε να συνεννοηθούμε προγραμματικά, σε συγκεκριμένους άξονες πολιτικής, μεταξύ των οποίων είναι και η ασφάλεια και η έννομη τάξη»!

Όπως λέει η Παπακώστα, «πλέον στη νέα κυβέρνηση, η οποία ανασχηματίστηκε υπάρχουν εκτός από τους Ανεξάρτητους Ελληνες και τον ΣΥΡΙΖΑ, ο οποίος είναι ο κορμός, υπάρχει η Νέα Ελληνική Ορμή και υπάρχουν και οι Οικολόγοι, άρα μιλάμε για μια διαφορετικού τύπου κυβέρνηση, η οποία έχει ως σκοπό να εκπληρώσει αυτό το εθνικό σύμφωνο δράσης για τη χώρα». Μπορείτε, λοιπόν, να φανταστείτε πώς αισθάνεται ο... παραδοσιακός συριζαίος. Αυτόν όμως ο Τσίπρας τον έχει... χεσμένο, αφού πλέον «παίζει στο Κέντρο».

Υπόθεση Φλώρου

Πέρα από τη σκανδαλολογία

Πήγαν για μαλλί και βγήκαν κουρεμέ-νοι οι νεοδημοκράτες με την υπόθεση Φλώρου. Γιατί, όπως αποδείχτηκε, όποια πέτρα κι αν σηκώσεις θα βρεις από κάτω κάποιο μέλος της ευρύτερης οικογένειας Μητσοτάκη. Κι εκεί που όλοι μιλούσαν για την αποφυλάκιση Φλώρου, πλέον μιλούν για τη σχέση που είχε με τον μεγαλοαπατεώνα ο σύμβουλος και ανιψιός (γιος της αδερφής του) του Κούλη, Γρηγόρης Δημητριάδης. Κι άντε τώρα να αποδείξει η ΝΔ ότι «υπάρχει καπνός χωρίς φωτιά».

Ο ΣΥΡΙΖΑ, μάλιστα, επιδεικνύοντας καλά αντανakλαστικά, κατάφερε να ξαναστείλει τον Φλώρο στη φυλακή, οπότε έφτιαξε εύκολα το «αφήγημά» του: τον Φλώρο τον έβγαλαν τα κυκλώματα, εμείς τον ξαναστείλαμε μέσα σε λίγες μέρες στη φυλακή, πείτε μας όμως εσείς για τις σχέσεις του ανιψιού και συμβούλου του αρχηγού σας με τον Φλώρο. Μπορεί να λένε ό,τι θέλουν ο Δημητριάδης και η ΝΔ, μπορεί να κάνουν τη μια μήνυση μετά την άλλη, όμως μπορεί κανείς να φανταστεί τι συζητούν στα καφε-νεία και στις κοινωνικές συναναστροφές.

Πριν, όμως, ασχοληθούμε με τη σκανδαλολογική πλευρά του θέματος, ας ασχοληθούμε με τη σκανδαλώδη. Το Συμβούλιο Εφετών Χαλκίδας αποφάσισε την επαναφυλάκιση του Φλώρου, μετά από έφεση που άσκησε ο εισαγγελέας, στον οποίο στάλθηκε έγγραφο του αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου Χ. Βουρλιώτη, ο οποίος ζητούσε να επανεξεταστεί στο σύνολό της η υπόθεση, γιατί το ιατρικό πιστοποιητικό αναπηρίας «είναι **προδής**ως αόριστο, ασαφές και ως εκ τούτου ατεκμηρίωτο ως προς τη συνδρομή του διαλαμβανόμενου ποσοστού αναπηρίας 70%».

Αυτό το «προδήςως» βγάζει μάτι. Πώς οι δικαστές του Συμβουλίου Πλημμελειοδικών, που αποφυλάκισε τον Φλώρο, δεν είδαν αυτό που ήταν πρόδηλο, ολοφάνερο δηλαδή; Το μόνο βέβαιο είναι ότι δεν τους έφταιγε ο νόμος Παρασκευόπουλου, όπως έσπευσαν να πουν οι δικαστικές συντεχνίες. Η απλή λογική λέει πως οι δικαστές που δεν είδαν το «πρόδηλο», είτε είναι αρπακαλλοζήδες (η καλύτερη γι' αυτούς εκδοχή) είτε ήταν στο «κόλπο». Διαλέγουν και παίρνουν...

Βέβαιο είναι, επίσης, πως αν δεν ξεσπούσε πολιτικός θόρυβος για την αποφυλάκιση Φλώρου, αυτός θα έκανε τώρα τη ζωάρα του (παρά την... επιληψία και την... ψυχική νόσο). Όμως, έπαιξε και έχασε. Εκείνο που επιβεβαιώθηκε -πέραν κάθε αμφιβολίας πλέον- είναι αυτό που επισημαίναμε την προηγούμενη βδομάδα: τα κυκλώματα λειτουργούν, «οριζοντίως» και «καθέτως» κι όποιος έχει λεφτά έχει και πρόσβαση σ' αυτά. Εμείς δε θα κάνουμε τους ντετέκτιβ για να βρούμε πόσοι και ποιοι ακριβώς ήταν στο «κόλπο» αποφυλάκισης του Φλώρου. Ούτε θα δεχτούμε άκριτα τους ισχυρισμούς όσων τρέχουν εκ των υστέρων να δώσουν συνεντεύξεις και καταθέσεις «δίνοντας» υφισταμένους ή συνεργάτες τους. Δε διαφεύγει της προσοχής μας το γεγονός ότι όλοι αυτοί άφησαν μερικές μέρες να περάσουν και μίλησαν μόνο όταν είδαν ότι υπάρχει πολιτική εντολή να «ψαχτεί» η δουλειά.

Όπως δε διαφεύγει της προσοχής μας ότι και μετά την εισαγγελική έφεση και την απόφαση του Συμβουλίου Εφε-

τών, ο Φλώρος επέστρεψε στη φυλακή με πιστοποιημένο ποσοστό αναπηρίας 55%! Ξέρετε τι σημαίνει αυτό; Πώς «εν καιρώ το δέοντι» (όχι «αύριο το πρωί»), το ποσοστό μπορεί να «τσιμπήσει» μερικές μονάδες, να φτάσει το 67% και να αποφυλακιστεί πάλι. Γιατί βέβαια τα κυκλώματα δεν εξαφανίστηκαν. Το σύστημα είναι σάπιο, το σύστημα είναι σουρωτήρι, το σύστημα είναι φτιαγμένο έτσι που να «εξυπηρετεί» όποιον έχει λεφτά να πληρώσει. Κι αυτό είναι ένα διαρκές σκάνδαλο, σύμφυτο με τον καπιταλισμό και το «κράτος δικαίου» που τον διέπει.

Πηγαίνοντας στη σκανδαλολογική πλευρά της υπόθεσης, διαπιστώνουμε ότι η ΝΔ πήγε για μαλλί και βγήκε κουρεμένη. Ήταν από την πρώτη στιγμή προφανές ότι οι ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ δεν είχαν εμπλοκή στην αποφυλάκιση Φλώρου. Ήταν μια κλασική περίπτωση λειτουργίας κυκλωμάτων. Η αντιπολίτευση, όμως, με προεξάρχουσα τη ΝΔ, προσπάθησε να εκμεταλλευτεί πολιτικά το γεγονός, στοχοποιώντας ως υπεύθυνο το νόμο Παρασκευόπουλου, που «απελευθερώνει εγκληματίες». Μετά την εκ νέου φυλάκιση του Φλώρου, αυτή η προπαγάνδα έπεσε στο κενό. Αφού οι δικαστές τον ξαναέβγαλαν στη φυλακή, θα μπορούσαν να μην τον είχαν αποφυλάκισει.

Ο ΣΥΡΙΖΑ επέδειξε καλά αντανakλαστικά, μάλλον επειδή τα ηγετικά του κλιμάκια ήξεραν ότι στην υπόθεση Φλώρου δεν αναμινγούνται δικοί τους άνθρωποι. Ο Πολάκης πλάκωσε στα μπινελίκια «τα λαμόγια», ο Κοντονής ζήτησε το φάκελο βάσει του οποίου αποφάσισε την αποφυλάκιση το Συμβούλιο, η Αχτσιόγλου ζήτησε από τον ΕΦΚΑ επανεξέταση της απόφασης για το ποσοστό αναπηρίας. Κι ενώ όλες αυτές οι κινήσεις είχαν το χαρακτηρισμό άμυνας της κυβέρνησης στις επιθέσεις που δεχόταν, έφτασε στα χέρια της ο μπουναμάς: ο σύμβουλος και ανιψιός του Μητσοτάκη υπήρξε δικηγόρος του Φλώρου (όπως και ο Βορίδης μέχρι τη στιγμή που έγινε υπουργός), συνταίριος του Φλώρου σε εταιρία με φωτοβολταϊκά και ο άνθρωπος που για λογαριασμό του Φλώρου έφτιαξε δυο off shore εταιρίες, οι οποίες μάλλον χρησιμοποιήθηκαν ως όχημα αρπαγής των χρημάτων από το χαράτσι στους λογαριασμούς της ΔΕΗ, το οποίο εισέπραττε η Energa του Φλώρου και δεν απέδιδε στο ελληνικό κράτος.

Η είδηση σερβιρίστηκε στον Βαξεβάνη κι αυτός έδρασε με τον δικό του... απαράμιλλο τρόπο. Οι ρόλοι άλλαξαν αμέσως. Η κυβέρνηση πέρασε στην επίθεση και η ΝΔ βρέθηκε σε άμυνα. Το Μαξίμου, με επίσημη ανακοίνωση του Γραφείου Τύπου του πρωθυπουργού, έδωσε συνέχεια στην αρθρογραφία Βαξεβάνη, υπό μορφή... ερωτημάτων προς τον Μητσοτάκη. Παραθέτουμε τα δύο τελευταία, που δείχνουν την κυβερνητική στόχευση: «4. Είναι αλήθεια ότι ο κ. Φλώρος είναι στενός οικογενειακός φίλος της οικογένειας Μητσοτάκη; 5. Και τέλος, ο κ. Μητσοτάκης θα τολμήσει να απομακρύνει από σύμβουλό του τον κ. Δημητριάδη ή συντρέχουν λόγοι που δεν του το επιτρέπουν;». Στο στόχαστρο δεν μπήκε μόνο ο Δημητριάδης, αλλά ολόκληρη η οικογένεια Μητσοτάκη και φυσικά πρωτίστως ο Κούλης.

Η ΝΔ προσπάθησε να αμυνθεί, με ανακοινώσεις που έλεγαν πως ο Δη-

μητριάδης ήταν μεν συνεργάτης του Φλώρου, αλλά μόλις πήρε χαμπάρι την απάτη έσπευσε να τον καταγγείλει και κατέθεσε ως μάρτυρας κατηγορίας εναντίον του και στην προδικασία και στη δίκη. «Στην υπόθεση της Energa η αλήθεια είναι μία: ο Αριστείδης Φλώρος διώχθηκε, καταδικάστηκε και φυλακίστηκε επί κυβέρνησης Νέας Δημοκρατίας με τη συνδρομή και του στενού συνεργάτη του προέδρου της ΝΔ κ. Γρηγόρη Δημητριάδη», έλεγε η ανακοίνωση της ΝΔ, που κατέληγε σε αναγγελία μηνύσεων κατά του «επαγγελματία λασπολόγου Κώστα Βαξεβάνη». Στην αστική πολιτική, όμως, σε τέτοιες περιπτώσεις, ισχύει το «όσο μιλάς τόσο επιβαρύνεις τη θέση σου». Τα «συριζοτρόλ» ανέλαβαν δράση στο Διαδίκτυο. Όμως και χωρίς τα «συριζοτρόλ» δεν είχαν δυσκολία να βγάλουν πόρισμα οι «αναλυτές» στα καφενεία: «Σιγά μην δεν ήξερε ο ανιψιός του Μητσοτάκη τι κουμάσι ήταν ο Φλώρος. Απλά, όταν κατάλαβε ότι ετοιμάζονται χειροπέδες, πήγε και τον “έδωσε” για να γλιτώσει ο ίδιος». Και τα λοιπά και τα λοιπά...

Δε βοηθάει, βλέπετε, και ο προηγούμενος «έντιμος βίος» της οικογένειας Μητσοτάκη. Ιδιαίτερα εκείνη η υπόθεση Siemans, με τον Χριστοφοράκο που ήταν φίλος της Ντόρας επειδή υπήρξαν συμμαθητές και με τον Κούλη να έχει αγοράσει ένα τηλεφωνικό κέντρο, το οποίο είχε ξεχάσει να πληρώσει και το θυμήθηκε μόλις ξέσπασε το σκάνδαλο, οπότε έτρεξε να ξεφλήσει όλες τις δόσεις, τις πρώην και τις επόμενες και γενικώς (που τραγουδούσε και ο Μούτσας, αν και δεν αναφερόταν σε δόσεις). Όταν, λοιπόν, βλέπει ο κόσμος ότι ένας πρωτανιψιός του Μητσοτάκη, τον οποίο η ΝΔ σε ανακοίνωσή της αποκαλεί «στενό συνεργάτη του προέδρου της ΝΔ», έχει διατελέσει στενός συνεργάτης του Φλώρου, κουνάνει με νόημα το κεφάλι του. Γι' αυτό λέμε ότι η ΝΔ πήγε για μαλλί και βγήκε κουρεμένη. Μπορεί η προπαγάνδα για το νόμο Παρασκευόπουλου να έπιασε στους «νοικοκυραίους», όμως σε επίπεδο πολιτικής ηθικής δεν μπόρεσαν να καταμαρτυρήσουν κάτι στον ΣΥΡΙΖΑ, ο οποίος -αφού ξαναέβαλε τον Φλώρο στη φυλακή- πέρασε στην αντεπίθεση με την υπόθεση Δημητριάδη.

Γι' αυτό και η ΝΔ προσπάθησε να βρει καταφύγιο στη μήνυση του Βαξεβάνη κατά της Ζαχαράκη με την ατόφωρη διαδικασία. Ο Κούλης φώναξε τη Ζαχαράκη στα κομματικά γραφεία και μετά τηλεφώνησε στη Γεροβασίλη και της είπε ότι η Ζαχαράκη βρίσκεται στα γραφεία της ΝΔ, «για την περίπτωση κατά την οποία η κυβέρνηση την αναζητεί». Η Γεροβασίλη του απάντησε ότι η κυβέρνηση δεν αναζητεί κανέναν, γιατί δεν είναι δουλειά της, συμπλήρωσε ότι δεν εμπλέκεται «στη διένεξη ενός ιδιώτη με την αναπληρώτρια εκπρόσωπο Τύπου του κόμματος της αξιωματικής αντιπολίτευσης» και, φυσικά, έδωσε εντολή στους μπάτσους να μη διανοηθούν να συλλάβουν τη Ζαχαράκη. Έτσι, η Ζαχαράκη έφυγε χωρίς κανείς να την ενοχλήσει και η σεμνή τελετή της «ηρωικής αντίστασης» Σοφίας και Κούλη έλαβε τέλος μέσα σ' ένα κλίμα γενικής ιλαρότητας. Μέχρι το επόμενο επεισόδιο της σκανδαλολογίας, η οποία είναι φυσικά σίριαλ. Όταν ταυτίζονται στην πρακτική πολιτική, με κάτι τέτοια θα προσπαθούν να τα βγάλουν πέρα.

Σκυλάκια των καναλαρχών

«Habemus άδειες». Μ' αυτό το σλόγκαν σχολίασε από το Twitter ο Νίκος Παππάς τη δημοσίευση της τελικής απόφασης του ΕΣΡ για τη χορήγηση πέντε τηλεοπτικών αδειών πανελλαδικής εμβέλειας.

Ποιοι πήραν τις άδειες; Οι παραδοσιακοί καναλάρχες των ΣΚΑΪ, Star, Alpha, Antenna, συν ο Σαββίδης (Epsilon). Δεν πήρε άδεια μόνο το Mega, αφού οι ιδιοκτήτες του το εγκατέλειψαν και δεν έδειξαν κανένα ενδιαφέρον. Εξακολουθεί όμως να εκπέμπει, μ' άλλα λόγια εξακολουθεί να έχει εξοπλισμό και τεχνικό προσωπικό, γεγονός που το κάνει «ξερολούκουμο» για τον Μαρινάκη, που σ' αυτή τη φάση δεν έκανε καμιά κίνηση. Ας μην ξεχνάμε ότι υπάρχουν δυο ακόμα άδειες προς διάθεση και πως ο Μαρινάκης, ο υπ' αριθμόν ένα εχθρός της κυβέρνησης σήμερα, ήταν ο υπ' αριθμόν ένα αγαπημένος «υπερθεματιστής» του Παππά, μετά την πραγματοποίηση του αλήστου μνήμης διαγωνισμού, ο οποίος ακυρώθηκε μετά από την απόφαση του ΣτΕ που έκρινε το νόμο Παππά αντισυνταγματικό.

Αλήθεια, γιατί πανηγυρίζει ο Παππάς; Επειδή οι καναλάρχες που προσπάθησε να πετάξει έξω από το «κόλπο», προωθώντας τον Σαββίδη, τον Καλογρίτσα και τον Μαρινάκη, διατηρούν τα κανάλια τους; Ή μήπως επειδή παίρνουν κανονικές άδειες τζάμπα;

Μια μέρα πριν από την ανακοίνωση του ΕΣΡ, ο Παππάς κομπορρημονούσε: «Οι ιδιωτικοί τηλεοπτικοί σταθμοί έχουν πληρώσει 150 εκατ. από τον φόρο διαφήμισης από τις αρχές του 2015». Στοιχεία όμως δεν έδωσε. «Δεσμεύτηκε» και πάλι ότι θα καταθέσει στη Βουλή τα στοιχεία από την ΑΑΔΕ, μέχρι να ολοκληρωθεί η συζήτηση του νομοσχεδίου για την τηλεοπτική πρόσβαση μόνιμων κατοίκων στους ελληνικούς τηλεοπτικούς σταθμούς ελεύθερης λήψης τηλεοπτικής εμβέλειας. Βλέπετε, εκεί κάνει μονόλογο. Δε βγαίνει κανένας να του πει ότι η ΑΑΔΕ, με εντολή του ίδιου, έχει βάλει εμπάργκο στη δημοσιοποίηση στοιχείων για το πόσος φόρος καταλογίστηκε και πόσος πληρώθηκε από τους καναλάρχες. Κι όταν εμείς -που ήμασταν αυτοί που ζήτησαν επίσημα τα συγκεκριμένα στοιχεία από την ΑΑΔΕ- πήραμε εισαγγελική εντολή, η ΑΑΔΕ όχι μόνο δεν υπάκουσε στην εισαγγελική εντολή, αλλά με επί της ουσίας εκβιαστικές κινήσεις υποχρέωσε τον εισαγγελέα σε μια εξευτελιστική ανάκληση της εντολής του. Ετσι, τα στοιχεία που τώρα «δεσμεύεται» ότι θα καταθέσει ο Παππάς, παραμένουν επτασφράγιστο μυστικό, μετά από διαδικασίες που θυμίζουν λατινοαμερικάνικη δικτατορία και όχι αστική κοινοβουλευτική δημοκρατία (σχετικά μ' αυτό το ζήτημα δείτε στο <http://www.eksegersi.gr/Επικαιρότητα/30338.Ποιον-καλύπτει-η-ΑΑΔΕ---Τους-καναλάρχες-ή-και-τον-και-στο-http://www.eksegersi.gr/issue/955/Πολιτική/30415.αυταρχισμός-πρόκληση-γελοιοότητα...>).

Κάθε φορά που ο Παππάς καλείται να απαντήσει πόσα πλήρωσαν οι καναλάρχες για φόρο τηλεοπτικών διαφημίσεων, πετάει ένα νούμερο, χωρίς να δίνει στοιχεία. Πρώτα μιλούσε για «πάνω από 90 εκατ. ευρώ», μετά τα έκανε «140 εκατ. ευρώ», τώρα μιλάει για 150 εκατ. ευρώ. Ποια είναι η αλήθεια; Την έχουμε αποκαλύψει και θα την ξαναθυμίσουμε.

Από το 2010 μέχρι το 2015, οι καναλάρχες δεν είχαν πληρώσει ούτε σεντ γι' αυτόν το φόρο (20% επί των τηλεοπτικών διαφημίσεων), γιατί οι μνημονιακές κυβερνήσεις Παπανδρέου-Παπαδήμου-Σαμαρά, με τη σύμφωνη γνώμη της τρόικας, έδιναν συνεχώς αναβολή στην πρακτική εφαρμογή του νόμου. Τον είχαν ψηφίσει για δημαγωγικούς λόγους (για να 'χουν να λένε ότι βάζουν φόρο και στο κεφάλαιο), όμως δεν τον εφαρμόζαν. Όταν αποφασίστηκε να εφαρμοστεί επιτέλους ο νόμος, το 2015, σύμφωνα με στοιχεία που κατέθεσε στη Βουλή ο τότε αναπληρωτής υπουργός Οικονομικών Τρ. Αλεξιάδης, βεβαιώθηκε την πρώτη χρονιά φόρος 39,3 εκατ. ευρώ και εισπράχτηκαν 19,228 εκατ. ευρώ. Δηλαδή, οι καναλάρχες δεν πλήρωσαν ούτε τα μισά! Αφησαν ένα τεράστιο φέσι.

Όταν εμείς αρχίσαμε να ψάχνουμε το θέμα, φτάνοντας μέχρι την εισαγγελία, από την οποία ζητήσαμε να διατάξει την ΑΑΔΕ να μας χορηγήσει τα σχετικά στοιχεία, ο Παππάς κατέθεσε στη Βουλή ένα έγγραφο της ΑΑΔΕ που αναφερόταν στον βεβαιωθέντα και καταβληθέντα φόρο για το 2016 και μέχρι τις 28 Ιουλίου του 2017 (άφησε έξω το 2015 με το μεγάλο «φέσι» των καναλαρχών). Από αυτό το έγγραφο φαινόταν ότι το 2016 βεβαιώθηκε φόρος 42,48 εκατ. ευρώ και οι καναλάρχες πλήρωσαν σχεδόν 36 εκατ. ευρώ, ενώ στο εφτάμηνο του 2017 βεβαιώθηκαν 28,49 εκατ. ευρώ (με αναγωγή σε ετήσια βάση ο φόρος του 2017 κυμαίνεται στα 48,84 εκατ. ευρώ) και καταβλήθηκαν 18,05 εκατ. ευρώ.

Από τα στοιχεία που είχε καταθέσει στη Βουλή ο Αλεξιάδης και από το έγγραφο της ΑΑΔΕ που κατέθεσε ο Παππάς, έβγαινε ότι ο μέσος όρος για την τριετία 2015-2017 ήταν 43,52 εκατ. ευρώ το χρόνο (και με αυξητική τάση). Ο Παππάς, όμως, λειτουργώντας πια σαν σκυλάκι των καναλαρχών, είχε καταθέσει στη Βουλή ρύθμιση με την οποία από 1.4.2018 ο φόρος τηλεοπτικών διαφημίσεων μειωνόταν από 20% σε 5%! Για να δείξει ότι δε θα υπάρξει μείωση στα κρατικά έσοδα, που θα αντισταθμιστούν από τα λεφτά που θα πληρώσουν οι καναλάρχες για τις άδειες, εξαπάτησε τη Βουλή, βάζοντας το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους να γράψει στην έκθεσή του ότι ο φόρος υπολογίζεται σε 26,67 εκατ. ευρώ το χρόνο. Ετσι, η απώλεια του φόρου εμφανιζόταν σε ύψος 20 εκατ. ευρώ το χρόνο. Οπότε, με εφτά άδειες αξίας 35 εκατ. ευρώ η καθεμία για δέκα χρόνια, θα έμπαιναν υποτιθέεται στα κρατικά ταμεία 24,5 εκατ. ευρώ το χρόνο, οπότε το κράτος θα έβγαине κερδισμένο κατά 4,5 εκατ. ευρώ το χρόνο, έλεγε ο Παππάς.

Όμως, μ' εκείνα τα δεδομένα, οι απώλειες από το φόρο έφταναν στα 32,64 εκατ. ευρώ. Ετσι, με τη μείωση του φόρου από τον Παππά, οι εφτά καναλάρχες όχι μόνο θα έπαιρναν τζάμπα τις άδειες, αλλά θα έβγαζαν και **κέρδος 8,14 εκατ. ευρώ το χρόνο**. Τώρα που οι άδειες έγιναν πέντε, το κράτος θα εισπράττει από τις άδειες 17,5 εκατ. ευρώ το χρόνο και θα χάνει από τη μείωση του φόρου τηλεοπτικών διαφημίσεων 32,64 εκατ. ευρώ το χρόνο! Δηλαδή, οι πέντε καναλάρχες που μοιράζονται την τηλεοπτική διαφήμιση, **θα κερδίζουν κάθε χρόνο περισσότερα από 15 εκατ. ευρώ!**

Καταλαβαίνετε το μέγεθος της απά-

της που με περισσό θράσος διαπράττει ο Παππάς. Και βέβαια, λέει ψέματα όταν ισχυρίζεται ότι «οι ιδιωτικοί τηλεοπτικοί σταθμοί έχουν πληρώσει 150 εκατ. από τον φόρο διαφήμισης» από τις αρχές του 2015. Όπως είδαμε, από στοιχεία που η ίδια η κυβέρνηση έχει καταθέσει στη Βουλή, από το 2015 μέχρι και το επτάμηνο του 2017 οι καναλάρχες είχαν πληρώσει 73,28 εκατ. ευρώ. Λέτε να πλήρωσαν άλλα τόσα μέσα σ' ένα χρόνο, όταν μάλιστα από 1.4.2018 ο φόρος έχει μειωθεί στο ένα τέταρτο (από 20% σε 5%);

Και κάτι ακόμα. Σύμφωνα με την ανακοίνωση του ΕΣΡ, οι πέντε καναλάρχες που παίρνουν άδεια «οφείλουν να προβούν στην καταβολή της πρώτης δόσεως της αδειάς τους (ύψους 3.500.000 ευρώ) εντός δεκαπέντε ημερών από τη δημοσίευση της παρούσας». Δηλαδή, μέχρι τις 20 Σεπτεμβρίου. Πόσο φόρο γλίτωσαν για τους έξι μήνες (από την 1η Απρίλη) που ισχύει ο μειωμένος φόρος; Για να μη σας κουράζουμε με πράξεις, σας λέμε κατευθείαν το αποτέλεσμα. Γλίτωσαν τουλάχιστον 18,3 εκατ. ευρώ. Επομένως, τα 17,5 εκατ. ευρώ που θα εισπράξει το κράτος ως πρώτη δόση για τις άδειες, τα έχει ήδη χάσει και με το παραπάνω, με τη μείωση του φόρου τηλεοπτικών διαφημίσεων από 20% σε 5%. Περιττεύει να πούμε ότι μένει ακόμα ένα τρίμηνο για να ολοκληρωθεί το 2018, οπότε οι απώλειες κρατικών εσόδων θα είναι μεγαλύτερες. Και από του χρόνου και για τα επόμενα χρόνια ακόμα μεγαλύτερες (γύρω στα 20 εκατ. ευρώ κάθε χρόνο, που φυσικά θα πάνε στα ταμεία των καναλαρχών, για να μπορούν να λειτουργούν τα μαγαζιά τους και να αυξάνουν την κερδοφορία τους).

Δεν είναι δύσκολο να καταλάβει ακόμα και ο φίλα διακείμενος προς τον ΣΥΡΙΖΑ τι έχει γίνει. Στον Παππά ταίριαζει ο τίτλος του σεξπικρού έργου: «Η στρίγγλα που έγινε αρνάκι» (ή αλλιώς, το ντόπερμαν που έγινε κανίς). Πλέοντας σε πελάγη αλαζονείας, το δίδυμο Τσίπρα-Παππά επιχείρησε να διαμορφώσει ένα καινούργιο τηλεοπτικό τοπίο, το οποίο θα δούλευε για λογαριασμό του. Ήταν τότε που ο Μαρινάκης μπεινόβγαινε στο Μαξίμου, όπου συναντιόταν με τον Παππά (ενδεχομένως και με τους Τσίπρα-Φλαμπουράρη), που ο Καλογρίτσας έβγαине από τη ναφθαλίνη και μοστράριζε σαν υποψήφιος καναλάρχης (με εγγύηση κάποια... βοσκοτόπια στην Κεφαλονιά) και ο Σαββίδης μπινελίκωνε τον Μητσοτάκη και αποθέωνε τον Τσίπρα. Στον πόλεμο που ξέσπασε οι παλιοί καναλάρχες νίκησαν κατά κράτος το αλαζονικό δίδυμο του Μαξίμου, καταφέροντας να πάρουν την πλειοψηφία στο ΣτΕ και να «ριξουν» το νόμο Παππά με τις τέσσερις άδειες. Ο Βούτσης ανέλαβε ρόλο διαμεσολαβητή, ο Παππάς πήρε πόδι από το Μαξίμου και πήγε «εξορία» στην Καλλιθέα (του έφτιαξαν κι ένα υπουργείο, πάντως), για να γίνει σύντομα το «γιουσουφάκι» των καναλαρχών.

Η υπόθεση είχε κλείσει προ πολλού. Το ΕΣΡ έβαλε απλώς την τυπική τελεία με την απόφασή του την περασμένη Τετάρτη. Το τηλεοπτικό τοπίο δεν άλλαξε (προστέθηκε μόνο ο Σαββίδης, που πλέον δεν είναι και τόσο φανατικός «συριζαίος»), ο Τσίπρας μπορεί να ελπίζει μόνο σε «ίση μεταχείριση» από κάποια κανάλια κι ο Παππάς χαίρεται που δεν τον εξαφάνισαν πολιτικά.

Μοιρασιά με πολιτικά παρελκόμενα

Πολλούς μπορεί να τους εξέπληξε -εμάς όχι- η τοποθέτηση του υπουργού Εξωτερικών της Τουρκίας Μεβλούτ Τσαβούσογλου, στη συνέντευξή του στα «Νέα», σχετικά με τις έρευνες υδρογονανθράκων στην κυπριακή ΑΟΖ. Ο Τσαβούσογλου υπήρξε σαφέςτατος: «Εκείνο που χρειάζεται είναι ένας μηχανισμός ο οποίος θα επιτρέπει στους Τουρκοκύπριους να συμμετέχουν **επί ίσους όρους** στη λήψη αποφάσεων από την πρώτη φάση, όσον αφορά την έρευνα και την εκμετάλλευση υδρογονανθράκων. Αυτός είναι ο πυρήνας του θέματος». Κι έγινε στη συνέχεια ακόμα πιο σαφής: «Δεν είναι σωστό ότι συνδέουμε το θέμα των υδρογονανθράκων με το ευρύτερο ζήτημα της επίλυσης του Κυπριακού. Αντιθέτως, δεν χρειάζεται να περιμένουμε για την επίλυση προκειμένου να καθιερώσουμε μηχανισμούς λήψης αποφάσεων για τους υδρογονάνθρακες μεταξύ Ελληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων. Ας θυμηθούμε ότι, για τον σκοπό αυτόν, η τουρκοκυπριακή πλευρά πρότεινε την καθιέρωση *ad hoc* επιτροπής χρόνια πριν, το 2011».

Η τουρκική πρόταση φαίνεται φαινομενικά αθώα. Δεν πρέπει να έχει και η τουρκοκυπριακή πλευρά μερίδιο από ό,τι έχει η κυπριακή ΑΟΖ; Είναι σίγουρο ότι ο Αναστασιάδης βρίσκει συνεχώς αυτό το ερώτημα μπροστά του, όταν επισκέπτεται τις ιμπεριαλιστικές πρωτεύουσες ή δέχεται απεσταλμένους τους. Κι είμαστε σίγουροι ότι στο παρασκήνιο έχουν ξεκινήσει ήδη οι σχετικές συζητήσεις. Υπάρχει, όμως, ένα πρόβλημα μεγάλης πολιτικής σημασίας. Ποιος θα διαθέσει στην τουρκοκυπριακή πλευρά το μερίδιο που της αναλογεί; Κι όχι μόνο αυτό, αλλά ποιος θα την εκπροσωπήσει από τώρα, από τη φάση της έρευνας, όπως ζητά ο Τσαβούσογλου;

Ο ΟΗΕ (και η πλειοψηφία των κρατών-μελών του) αναγνωρίζει μόνο μια κρατική οντότητα στην Κύπρο (την Κυπριακή Δημοκρατία). Επομένως, τυπικά, αυτή έχει την ευθύνη να διαχειριστεί τις συμφωνίες με τα ενεργειακά μονοπώλια (για έσοδα δεν μπορεί να γίνεται ακόμα λόγος, θα αργήσουν πολύ ακόμα, αν υπάρξουν). Όμως, στις συζητήσεις που γίνονται εδώ και χρόνια στο πλαίσιο των διάφορων πρωτοβουλιών του ΟΗΕ, δεν υπάρχει η Κυπριακή Δημοκρατία. Υπάρχουν εκπρόσωποι των δύο κοινοτήτων, οι οποίες μάλιστα έχει συμφωνηθεί να αναγνωριστούν ως «συνιστώσα κράτη» σε μια πιθανή συμφωνία για το Κυπριακό. Υπάρχει, τέλος, το προηγούμενο με τα κονδύλια των διαρθρωτικών ταμείων της ΕΕ, τα οποία στον τουρκοκυπριακό τομέα δε διανέμονται από την κυβέρνηση της Λευκωσίας, αλλά απευθείας από την ΕΕ.

Αυτό ακριβώς το καθεστώς, το διαμορφωμένο *de facto*, έχει υπόψη του ο Τσαβούσογλου και ζητά τη δημιουργία μεικτής επιτροπής Ελληνοκυπρίων-Τουρκοκυπρίων, η οποία θα αποφασίζει για όλα τα σχετικά με την έρευνα και την εκμετάλλευση υδρογονανθράκων. Αν η Λευκωσία αποδεχτεί τη δημιουργία μιας τέτοιας επιτροπής (και οι ιμπεριαλιστές θα πιέσουν για να την αποδεχτεί), τότε θα αυξηθούν οι πιέσεις για μια «άρων-άρων» συμφωνία για το Κυπριακό. Το επιχείρημα όσων θέλουν μια τέτοια συμφωνία (που είναι η πλειοψηφία στον ελληνοκυπριακό αστικό πολιτικό κόσμο) θα είναι ότι υπάρχει κίνδυνος να χαθούν «τα πάντα», δεδομένου ότι η τουρκοκυπριακή πλευρά θα έχει γίνει ήδη «συγκύριος» στα σχετικά με τους υδρογονάνθρακες.

Δικαστική ασπίδα στον Αθανασίου

Μπορεί να έχει κανείς όποια γνώμη θέλει για τον Βαξεβάνη (τη δική μας την ξέρετε, δε χρειάζεται να την επαναλάβουμε), όμως η δίωξη που του ασκήθηκε για παραβίαση της μυστικότητας της ανάκρισης, επειδή δημοσίευσε μια κατάθεση, ξεπερνά κάθε προηγούμενο! Δεν υπάρχει υπόθεση γενικότερου ενδιαφέροντος που τα ΜΜΕ να μην έχουν δημοσιεύσει καταθέσεις, από το στάδιο της ανάκρισης ήδη. Συχνά οι καταθέσεις διοχετεύονται από κανάλια της Αστυνομίας (π.χ. σε υποθέσεις κατηγορούμενων για συμμετοχή σε οργανώσεις ένοπλου αγώνα), άλλες φορές διοχετεύονται από δικαστικούς και άλλες από τους διαδίκους. Και οι εφημερίδες τις δημοσιεύουν, καλυμμένες και από το άρθρο 10 της ΕΣΔΑ που προβλέπει ότι ο Τύπος έχει καθήκον να ενημερώνει για θέματα δημόσιας ενδιαφέροντος.

Εν προκειμένω, ο Βαξεβάνης δημοσίευσε την κατάθεση κάποιου Αβατάγγελου, που φυλακίστηκε για το σκάνδαλο των εξοπλιστικών. Ο «μεσάζοντας» κατέθεσε στους εισαγγελείς διαφθοράς ότι ένας από τους δικηγόρους του τού ζήτησε οχτακόσια χιλιάδικα για να τον καθαρίσει, διότι είχε πρόσβαση σε δύο δικαστικούς, στενούς συνεργάτες του υπουργού Δικαιοσύνης των Σαμαροβενιζέλων Χ. Αθανασίου. Δε χρειάζεται δυσκολία για ν' ανακαλύψουμε ποιος και για ποιο λόγο σέρβιρε στον Βαξεβάνη την κατάθεση Αβατάγγελου στους εισαγγελείς διαφθοράς. Η άσκηση δίωξης, όμως, ήρθε ύστερα από επιστολή του Χ. Αθανασίου προς τον προϊστάμενο της Εισαγγελίας Πρωτοδικών Αθηνών. Η εισαγγελέας που άσκησε τη δίωξη, μάλιστα, δεν κάλεσε για μάρτυρα ούτε τον Αθανασίου ούτε κάποιον άλλο!

Είναι προφανές ότι ο εισαγγελικός μηχανισμός κινήθηκε για να βουλώσει το στόμα του Βαξεβάνη ως προς τη συγκεκριμένη υπόθεση. Για χάρη του Αθανασίου, φυσικά, και των δύο δικαστικών που ενέπλεξε ο Αβατάγγελος. Το μόνο που κατάφεραν, όμως, είναι να ξαναξεσάνουν τη συγκεκριμένη υπόθεση. Ο Βαξεβάνης δύσκολα θα καταδικαστεί, όμως το θέμα δεν είναι ο Βαξεβάνης, αλλά το γενικότερο ζήτημα που κρύβεται πίσω από την άσκηση αυτής της δίωξης.

ΑΝΤΙΚΥΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δεκαοχτώ
παρόν και μέλλον: σκότος πηχτό

Γιατί γελάτε με την του Αδωνίδος παραδοχή της δεξιάς υποκρισίας, αμορφωσίας και ανεπάρκειας και του μέγιστου πολιτικού και κοινωνικού συμπεράσματος ότι η κοινωνιολογία οδηγεί αριστερά; Κανονικά θα έπρεπε να πανηγυρίζουμε μετά από μια τέτοια δήλωση, από την οποία απορρέει ότι και μόνο η στοιχειώδης μελέτη του κόσμου αρκεί φυσικά για να σε κάνει αριστερό!

Την είπες πάλι Αδωνι τη μέγιστη παπάρα που αν είχες μια σταλιά μυαλό δεν θα τηνε πετούσες. Πάντως, γνωρίζω πού το πας και συμφωνώ μαζί σου: Μακριά από διαβάσματα και κοινωνιολογίες μάλιστα, λέω να καούν τα σχετικά βιβλία να γίνουν κατηχητικά παντού και παιδουπόλεις και κούρεμα, μα και ποδιά. Όλα όπως και τότε που ο μοναρχοφασισμός έδερνε και γάμους, ε.

Οι μέρες που ακολουθούν είναι γεμάτες από πολιτικά γεγονότα που βέβαια

μπορείς άνετα να τα πεις και κοσμικά (κόσμια, πάντα): Τα 96 χρόνια του κλείνει αύριο (9 Σεπτεμβρίου) ο Μανώλης Γλέζος και τα 55 την Πέμπτη ο εξαφανισθείς Θοδωρής Ρουσόπουλος. Ωστόσο, η μέρα που άνοιξαν οι ουρανοί και έβρεχαν μεγάλους μα και τοπικούς ηγέτες και σωτήρες (τι γελάτε ρε;) είναι αναμφίβολα η 14η Σεπτεμβρίου. Αυτή τη μέρα του 1956 γεννήθηκαν ο Κώστας Καραμανλής και ο Λεωτέρης Ζαγορίτης, για να συμπληρωθεί το γαλάζιο τρίο το 1969 με τη γέννηση του Κώστα Κουκοδήμου (άπαντες εξαφανισμένοι και σιωπηλοί στο χρονοντούλαπο). Τι ανατριχιάσατε ρε; Δε φτάνει που σας ενημερώνουμε να 'ουμ...

Δεν είναι και καινούργια αυτή η ιστορία/υστερία με το κάπνισμα και τους παθητικούς ή αντιπαθητικούς (αντι)καπνιστές. Το ξαναείπαμε, δεδομένου βέβαια ότι και η Κοκκινোসκουφίτσα καπνίζει αρεμανιώς. Όπως αναφέρει και το επετιολόγιο της εβδομάδας, ήταν 11 Σεπτεμβρίου μόλις του 1907 (τότε που ο Κωνσταντίνος Καραμανλής θείος ήταν μόλις έξι μηνών και ο Ξενοφών Ζολώτας τριάμισι ετών) όταν η δημοσιογράφος Lucy Gaston ξεκίνησε την πρώτη εκστρατεία κατά του καπνίσματος, βγάζοντας και σχετικό περιοδικό. Η κίνησή της να γίνει πρώτα εκδότρια, βάζει βέβαια σε κάποιες σκέψεις...

Τρία πουλάκια κάθονται στο πέτο του Αλέξη το 'να κοιτάει τη Ζορμπά, τ' άλλο τη Μαριλίζα το τρίτο το σεξιστικό βλέπει την Παπακώστα κι όλα μαζί την κεφαλή με νόημα κουνάνε.

Καιρός ήταν να ενισχυθεί αποφασιστικά η παρουσία σκυλιών στο υπουργείο Πολιτείας του Προστάτη (ποιος υπαστυνόμος Ρεξ ρε;).

«Ο φασισμός είναι το πιο ενθουσιαστικό κίνημα στον κόσμο. Κι αυτό επειδή υπόσχεται στους οπαδούς του την πιο απλή και άμεση λύση σε όλα τα κοινωνικά προβλήματα: όλα μπαίνουν στη θέση τους ρίχνοντας μερικές σφαλιάρες σε ορισμένους ανθρώπους» (Walter Benjamin).

Πέσανε να τον φάνε οι ζηλόφθονες, οι καλοντυμένες... κάρχιες κι οι ανέραστες ηλιοκαμένες, που κακό χρόνο να 'χουνε... Βρε (vraix γαλλιστί, γιατί λέμε αλήθειες) άμα δεν κοιτάει οπίσθια ο πιο σέξι (και με τη βούλα! Ξεχάσατε;), ποιος θα κοιτάξει; Η αρσενική Κοκκινোসκουφίτσα; Για να τη λέει «άρρωστη» και «ανώμαλη» ο Αιγιαλείας Αμβρόσιος ή ο Βαλεαρίδων Θεσπέσιος;

Α, μια και είπαμε για κατ' όνομα παπάδες, να μη λησμονούμε και τους κατά παρόνυμο:

Βολεύτηκε ο μικρός παπάς, βολεύτηκε ο μεγάλος βολεύτηκε η παπαδιά και το παπαδολόι γιατί ήτανε δίκαιο, γι' αυτό έγινε πράξη ξεμπέρδεψαν με το παλιό και πάνε για καινούργια.

Ημέρα πένθους για την Πολεμική Αεροπορία, την Ελλάδα και τους οικείους του αδικοχαμένου επισημηναγού Νικόλαου Βασιλείου, άταφος επί οκταήμερο ο εργάτης Αγγελος Φιλίππου που έπεσε σε δεξαμενή επεξεργασίας λυμάτων στα Λεχαινά όπου εργαζόταν, καθώς παραμένει στα ψυγεία του νεκροτομείου επειδή δεν υπάρχει ιατροδικαστής για την τυπική διαδικασία. Μηνύματα από παντού για τον πρώτο, σιωπή για τον δεύτερο...

Κοκκινোসκουφίτσα

Περί ηρώων, «εθνικού πένθους» και τιμητικών συντάξεων...

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ!

Η καλή μέρα από το πρωί φαίνεται λέει η λαϊκή ρήση και όλα δείχνουν ότι θα βρει εφαρμογή στο ελληνικό πρωτάθλημα, με τη μεταφορική της έννοια, αφού τα μηνύματα από τις δυο πρώτες αγωνιστικές δεν αφήνουν περιθώρια αισιοδοξίας. Δεν αναφερόμαστε στα δρώμενα εντός των αγωνιστικών χώρων (και σε αυτό το επίπεδο τα μηνύματα δεν είναι ελπιδοφόρα), αλλά στη διαμάχη για τον έλεγχο του παρασκηνίου.

ΠΑΟΚ, ΑΕΚ και Ολυμπιακός έχουν ήδη αρχίσει πόλεμο ανακοινώσεων σχετικά με τις αποφάσεις της διαιτησίας, αφήνοντας ο ένας για τον άλλον αιχμές για «ιδιαιτερή» μεταχείριση από την ποδοσφαιρική «παράγκα». Είναι μάταιο να προσπαθήσει κάποιος να βρει ποια ομάδα έχει δίκιο, αφού και οι τρεις έχουν πάρει τα σφυρίγματα που χρειάζονται για να βγουν από το «αδιέξοδο» κατά τη διάρκεια των αγώνων. Αυτό όμως που πρέπει να τονιστεί είναι ότι στο φετινό πρωτάθλημα τα «όργανα» έχουν ξεκινήσει από νωρίς και το επίπεδο της αντιπαράθεσης είναι αρκετά υψηλό για την εποχή.

Επί της ουσίας συνεχίζεται η κόντρα από τις τελευταίες αγωνιστικές του περσινού πρωταθλήματος. Ο Σαββίδης, που ήταν ο μεγάλος χαμένος της περσινής περιόδου, εκτός από την ενίσχυση του έμπυχου δυναμικού του ΠΑΟΚ, έχει κάνει ξεκάθαρο ότι θα χρησιμοποιήσει κάθε θεμιτό και αθέμιτο μέσο για να πάρει η ομάδα του το πρωτάθλημα. Από τον τηλεοπτικό σταθμό που έχει και από τις αθλητικές ιστοσελίδες που ελέγχει έχει ξεκινήσει την προσπάθεια αποδόμησης των αντιπάλων του και ιδιαίτερα του Μελισσανίδη. Από την πλευρά του, ο ισχυρός άντρας της κιτρινόμαυρης ΠΑΕ στηρίζεται στις πολύ καλές σχέσεις που έχει με την κυβέρνηση και χρησιμοποιεί το χαρτί του ΟΠΑΠ για να μην υπάρξει κριτική εναντίον του. Στα υπέρ του τη δεδομένη χρονική περίοδο είναι και οι αγωνιστικές επιτυχίες της ομάδας σε ευρωπαϊκό επίπεδο και η συμμετοχή της στους ομίλους του Champions League. Προς το παρόν ο κόσμος της ομάδας δεν έχει εκφράσει τη δυσανεμία του για την έλλειψη σοβαρών μεταγραφών (το κενό των Αραούχο και Χριστοδουλόπουλου δεν έχει καλυφθεί), όμως είναι σίγουρο ότι στο πρώτο στραβοπάτημα θα αρχίσει η κρίση.

Από την πλευρά της ΑΕΚ είχαμε και την πρώτη σοβαρή και επώνυμη επίθεση στο σύστημα Σαββίδη, αφού με μια ασυνήθιστη για τα ήθη και έθιμα του ελληνικού ποδοσφαίρου ανακοίνωσή της, η κιτρινόμαυρη ΠΑΕ έβαλε στη μαύρη λίστα την αθλητική ιστοσελίδα SDNA, κατηγορώντας την ότι είναι φερέφωνο του Σαββίδη και ασκεί επιλεκτική και μεροληπτική κριτική σε βάρος της ΑΕΚ.

Στο ίδιο μήκος κύματος με

Σκληρό ροκ για τρεις

την περσινή πολιτική του είναι ο Ολυμπιακός που έχει κηρύξει «ανένδοτο» σε Σαββίδη και Μελισσανίδη κατηγορώντας τους ότι προσπαθούν να χειραγωγήσουν το ποδόσφαιρο. Αυτό δεν εμποδίζει τον Μαρινάκη να συμμαχεί ευκαιριακά με τον έναν ή τον άλλο για να ενισχύσει τη θέση του. Οι φήμες λένε ότι αυτή την περίοδο υπάρχει «συνεργασία» με τον Σαββίδη για να αντιμετωπιστεί ο Μελισσανίδης. Οι ερυθρόλευκοι διαθέτουν ακόμα ερείσματα στο παρασκήνιο και θα προσπαθήσουν να εκμεταλλευτούν προς όφελός τους την κόντρα ΑΕΚ - ΠΑΟΚ για να τους «κλέψουν» το φετινό πρωτάθλημα. Στα μείον του Μαρινάκη οι πολύ κακές σχέσεις που έχει με την κυβέρνηση.

Όσον αφορά την κυβέρνηση και τον υφυπουργό Αθλητισμού Γιώργο Βασιλειάδη, προς το παρόν κρατάει ίσες αποστάσεις από τις αντιμαχόμενες πλευρές και χρησιμοποιεί τη δύναμη που του δίνει η χορήγηση «στέγης» στις εφτά ΠΑΕ από την κρατική τηλεόραση για να δρομολογήσει εξελίξεις. Όλα δείχνουν ότι από την πλευρά της κυβέρνησης ενθαρρύνεται η άποψη για εξωαγωνιστική «βοήθεια» και προς τις τρεις ΠΑΕ, προκειμένου να μην έχουν απώλειες κόντρα στις μικρομεσαίες ομάδες, και ο τίτλος να κριθεί στα μεταξύ τους ντέρμπι. Με άλλα λόγια, θα αφήσει Σαββίδη, Μελισσανίδη και Μαρινάκη να κονταροχτυπηθούν μέχρι τελευταίας ρανίδας του αίματός τους και να εκτεθούν στα μάτια των φιλάθλων ώστε στη συνέχεια να φροντίσει ο Βασιλειάδης για να καθαριστούν τα αίματα.

Η διαμάχη μεταξύ Ελληνικής Ποδοσφαιρικής Ομοσπονδίας (ΕΠΟ) και Super League συνεχίστηκε στο Διαιτητικό Δικαστήριο της ΕΠΟ, στο οποίο συζητήθηκε την Τετάρτη 5 Σε-

πτέμβρη η προσφυγή της Λίγκας κατά της απόφασης της Εκτελεστικής Επιτροπής της Ομοσπονδίας να μην επικυρώσει στο σύνολό της την προκήρυξη για τον τρόπο διεξαγωγής του πρωταθλήματος 2018-19. Τα μέλη της Super League, προκειμένου να εξασφαλιστεί η τηλεοπτική στέγαση των εφτά ΠΑΕ στην ΕΡΤ, αναγκάστηκαν να έρθουν σε συμβιβασμό με την κυβέρνηση και να συμφωνήσουν στη μείωση των ομάδων του πρωταθλήματος από 16 σε 14 τη σεζόν 2019-20. Για να γίνει η μείωση των ομάδων στην προκήρυξη του φετινού πρωταθλήματος, το ΔΣ αποφάσισε να υποβιβαστούν τρεις ομάδες και να ανέβει μία. Η προκήρυξη της Λίγκας ήταν σε αντιπαράθεση με την προκήρυξη της Football League, η οποία προέβλεπε την άνοδο δυο ομάδων στη μεγάλη κατηγορία, οπότε η Εκτελεστική Επιτροπή της ΕΠΟ κλήθηκε να δώσει τη λύση. Η Επιτροπή, μια μέρα πριν την έναρξη του πρωταθλήματος, κατέληξε σε μια συμβιβαστική λύση, αποφασίζοντας να υποβιβαστούν τρεις ομάδες και να ανέβει μία (όπως ήθελε η Λίγκα), αλλά να δοθεί και ένας αγώνας μπαράζ μεταξύ της 13ης ομάδας της Super League με τη 2η της Football League για μία θέση στην πρώτη τη τάξει κατηγορία (για να χρωσώσει το χάπι στις ομάδες της Football League).

Αν και η απόφαση της ΕΠΟ επί της ουσίας τάσσεται υπέρ της Super League, αφού οι πιθανότητες η 2η ομάδα της Football League να επικρατήσει σε διπλούς αγώνες στην κόντρα με ομάδα της μεγαλύτερης κατηγορίας είναι ελάχιστες, το ΔΣ της Λίγκας αποφάσισε να κοντραριστεί με την ΕΠΟ. Κατά τη διάρκεια της εκδίκασης της υπόθεσης, οι εκπρόσωποι της Λίγκας τόνισαν ότι η απόφαση

της Ομοσπονδίας είναι «πραξικοπηματική», επειδή ελήφθη 24 ώρες πριν την έναρξη του πρωταθλήματος, και έθεσαν υπό αμφισβήτηση ακόμα και την αρμοδιότητα της Εκτελεστικής της ΕΠΟ για τη λήψη τέτοιας απόφασης. Οι νομικοί της Λίγκας υποστήριξαν ότι η Επιτροπή δικαιούται να κάνει μόνο έλεγχο νομιμότητας στις προκηρύξεις και όχι έλεγχο σκοπιμότητας, αφήνοντας υπόνοιες ότι ΕΠΟ και κυβέρνηση είναι σε συνεννόηση και προσπαθούν να αλλάξουν τα δεδομένα στο ποδόσφαιρο. Οι εκπρόσωποι της Λίγκας στάθηκαν ιδιαίτερα στο ότι η απόφαση της ΕΠΟ λήφθηκε μια μέρα πριν την έναρξη του πρωταθλήματος, παραβιάζοντας την άτυπη συμφωνία μεταξύ Super League, ΕΠΟ και υφυπουργού Αθλητισμού για τον τρόπο μείωσης του αριθμού των ομάδων, τονίζοντας ότι «αν ξέραμε ότι θα γινόταν αυτό, μπορεί να μην πηγαίναμε σε μείωση των ομάδων σε 14 και να μέναμε στις 16».

Ο αντιλογος των εκπροσώπων της ΕΠΟ ήταν ότι υπεύθυνη για τη χρονική καθυστέρηση της προκήρυξης του πρωταθλήματος ήταν η Λίγκα, η οποία υπέβαλλε συνεχώς αιτήματα αναβολής μέχρι να συμφωνήσουν τα μέλη της και να βρουν λύση στο θέμα των εφτά «άστεγων» ΠΑΕ. Υπερασπίστηκαν το δικαίωμα της ΕΠΟ να κρίνει, εκτός από τη νομιμότητα, και τη σκοπιμότητα της προκήρυξης του πρωταθλήματος, για να διασφαλίσει την ομαλή διεξαγωγή του, και χαρακτήρισαν την απόφαση της επιτροπής «δημοκρατική», γιατί σέβεται τόσο τη συμφωνία Ομοσπονδίας, κυβέρνησης και Λίγκας όσο και την πρόταση των ομάδων της Football League.

Το Διαιτητικό Δικαστήριο, εκμεταλλευόμενο τη διακοπή του πρωταθλήματος εξαιτίας των υποχρεώσεων της εθνικής ομάδας, έδωσε στις δύο πλευρές προθεσμία ως την Παρασκευή το μεσημέρι προκειμένου να καταθέσουν υπομνήματα και η απόφαση αναμένεται προς το τέλος της εβδομάδας. Το γεγονός ότι το δικαστήριο δε δέχτηκε το αίτημα να καταθέσει ως μάρτυρας ο διευθύνων σύμβουλος της Λίγκας, Βασίλης Γκαγκάτσος, αξιολογείται από κάποια δημοσιεύματα αθλητικών ιστοσελίδων ως ένδειξη απόρριψης της προσφυγής. Δε χρειάζεται να έχει κάποιος ειδικές γνώσεις για να καταλάβει ότι η κόντρα δεν έχει να κάνει με τον αριθμό των ομάδων που υποβιβάζονται και προβιβάζονται, αλλά είναι μια προσπάθεια να να δείξει η κάθε πλευρά ότι έχει τον πρώτο λόγο στα δρώμενα στο ελληνικό επαγγελματικό ποδόσφαιρο. Ενα ακόμη παιχνίδι εξουσίας στο ελληνικό ποδόσφαιρο.

Κος Πάπιας
papias@eksegersi.gr

Το φαινόμενο πρόσδεσης των μικρομεσαίων ομάδων στο άρμα μιας εκ των μεγάλων, προκειμένου να έχουν κάποια εξωαγωνιστικά οφέλη, εκμεταλλευόμενες τη δύναμη του «προστάτη» τους, είναι διαχρονικό στο ελληνικό ποδόσφαιρο. Ένας από τους τρόπους που χρησιμοποιείται για να «δεθούν» οι ομάδες στο άρμα είναι οι δανεικοί παίκτες. Οι οπαδοί του Παναιτωλικού, για να τονίσουν την «ανεξαρτησία» της ομάδας τους και τη μοναχική της πορεία στο πρωτάθλημα, στο παιχνίδι με τον ΟΦΗ σήκωσαν ένα πανό με το σύνθημα: «Ολη η Ελλάδα βρίσκεται υπό κατοχή... Ολη: Οχι. Μια πόλη ανυπότακτων αντιστέκεται και θα αντιστέκεται για πάντα». Ευχόμαστε στους οπαδούς του Παναιτωλικού να συνεχίσουν να καμαρώνουν για την ανεξαρτησία της ομάδας τους, πρέπει όμως να ξέρουν ότι η εξάρτηση από τους μεγάλους και η πρόσδεση στο άρμα τους έχει και άλλες πτυχές, εκτός από τους δανεικούς παίκτες.

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

ΔΕΘα πάρουμε (Nein, danke)

**Η ζωή δεν είναι παίξε-γέλασε
Πρέπει να τήγνε πάρεις σοβαρά
Τόσο μα τόσο σοβαρά
Που έτσι, να πούμε, ακουμπισμένος σ'έναν τοίχο,
με τα χέρια σου δεμένα
Ή μέσα στ' αργαστήρι
Με λευκή μπλούζα και μεγάλα ματογυάλια
Θε να πεθάνεις, για να ζήσουν οι άνθρωποι,
Οι άνθρωποι που ποτέ δε θα 'χεις δει το πρόσωπό τους
και θα πεθάνεις ξέροντας καλά
Πως τίποτα πιο ωραίο, πως τίποτα πιο αληθινό
απ' τη ζωή δεν είναι.**

Ναζίμ Χικμέτ: «Για τη ζωή» (απόδοση: Γ. Ρίτσος)

► ΚΑΙ με τον Κολιγιάννη ΚΑΙ με τον Ζαχαριάδη; Δεν παίζεται ο Περισσός.

► «Στοίχημα να αναγεννηθεί το Μάτι» - πέρα απ' τις «ελληνοκούρες» του πρωθυπουργού Alexis, μια ματιά στο άρθρο με τίτλο «Κατεδαφίσεις παράνομων κτισμάτων και μαντρών σε δάση, δασικές εκτάσεις, αιγιαλό και ρέματα- Ασύστολη δημαγωγία Τσίπρα», φ. 973, θα σας διαφωτίσει για τις «προθέσεις» του συριζανελαλέξη.

► «Επιστρέφουν οι θεσμοί» - ΕφΣυν. Μα δε βγήκαμε από την επιτήρηση;

► Με την «ευμενή» στάση του γερμανικού αστικού κράτους πώς να μη σηκώνει κεφάλι η ακροδεξιά της χώρας αυτής;

► Nazis 'raus!

► 902.gr (Περισσός) speaking: «Δικαίωμα της Δαμασκού η εκκαθάριση της Ιντλίμπ, δηλώνει η Μόσχα» (31/8/2018). Το χρήμα και ο έρωτας δεν κρύβονται...

► Ριζοσπάστης, 31/8/2018: «Αγροτικοί σύλλογοι-ομοσπονδίες. Δίνουν αγωνιστική συνέχεια...». Σε τι;

► «Νέος πρύτανης, νέος άνεμος» - ΕφΣυν (online, 4/9/2018) για τον νέο πρύτανη του ΠΑ-ΜΑΚ Στ. Κατσανίδη, ο οποίος (όπως μας πληροφορεί η εφημερίδα) προέρχεται από τον πολιτικό χώρο της Κεντροαριστεράς. Χαράς ευαγγέλια (για μελλοντικές συνεργασίες;).

► Πολύ συμπαθής η αναπληρώτρια εκπρόσωπος Τύπου της ΝΔ Σ. Ζαχαράκη: από τη ΝΔ στον Σύριζα και τούμπαλιν στη ΝΔ. Τα μεγάλα πηδήματα...

► «Θα κάνουμε ό,τι περνάει από το χέρι μας, ούτως ώστε να μην υπάρξει περικοπή συντάξεων» - Δραγασάκης. Μα δε βγήκαμε από τα μνημόνια; Ποιος κυβερνάει αυτήν τη χώρα;

► Εκδόσεις των Συναδέλφων, τόσο, μα τόσο κοντά με τον

Σύριζα.

► Αυτά τα «άνω των 500 συνδικάτα» μήπως και κάποια απεργία πέρα από τις καθιερωμένες περατζάδες;

► Εδώ σε θέλω κάβουρα...

► Πυρόπληκτοι: δωρεάν συσσίτιο που κοστίζει 6 ευρώ...

► Η «Πανελλαδική Επιτροπή των μπλόκων» που δεν υπάρχουν...

► Το φροντιστήριο (στην Κέρκυρα) μετονομάστηκε σε «μαθήματα αλληλεγγύης» (βλ. Ριζοσπάστης, 4/9/2018, «Για τέταρτη χρονιά τα μαθήματα αλληλεγγύης»).

► Προκλητική (το λιγότερο) η «Ριζοσπαστική Παράταξη Μηχανικών» του Σύριζα (δες και avgj.gr/article/10810/9137806/roleodomia-kai-chorotaxia-me-aristero-prosimo).

► Μ. Ζορμπά (όπως ΠΑΣΟΚ...).

► ΑΥΓΗ (4/9/2018): «Πρώτο βήμα για τη στήριξη της εργασίας» - κοινώς η συγκυβέρνηση θα (τη) στηρίξει (ο)την

εργασία...

► Η Εφη με το χαμόγελο και γύρω της πρόσωπα γελαστά (λες και είναι επίτηδες στημένα...).

► Α. Ξανθός: «ΕΣΥ στην υπηρεσία του λαού» - ΕΣΥ, κυρ-Ανδρέα, ουδόλως στην υπηρεσία του λαού.

► Οι Πανελλαδικές είναι εδώ.

► Και δε μιλάμε για τη Β' Πανελλαδική.

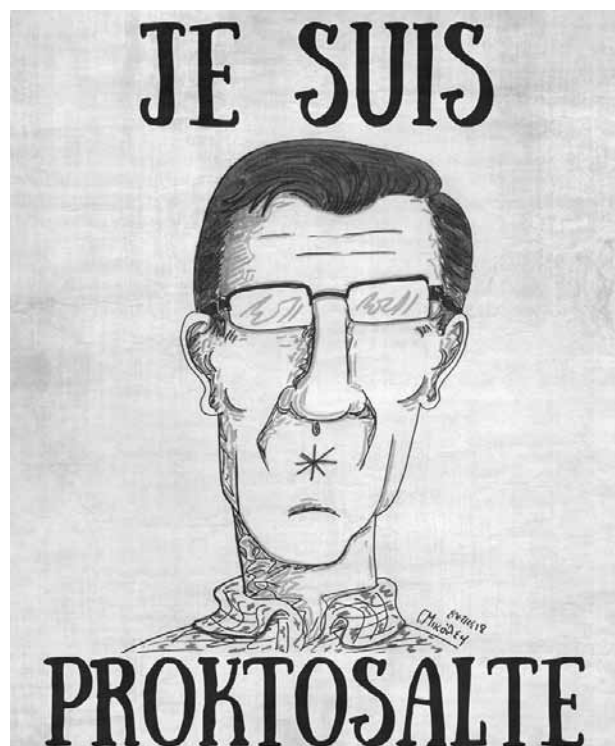
► Στην «πολιτική εξουσία» απευθύνεται η έκκληση υπερδιακοσίων καλλιτεχνών και διανοούμενων από όλον τον κόσμο για «να σωθεί ο πλανήτης». Ευκολοχώνευτες «ευαισθησίες» εκατομμυριούχων...

► «Επανάδρυση» του ΕΚΕΒΙ (εν όψει εκλογών). Θέσεις υπάρχουν πολλές...

► Ε, όχι και κομμουνιστής ο συριζοδημοσιογράφος Α. Πετρόπουλος.

► Ο Δ. Καμμένος στη συγκυβέρνηση δεν ήταν;

► Υπάρχει ΠΑΣΟΚ;

Αλιευμένο από το Διαδίκτυο

οι τοίχοι έχουν φωνή

◆ Πόση ξεφτίλα πια. Ξεπέρασαν τις τσατσάδες και τους νταβατζήδες των δεκαετιών του '60 και του '70. Για «τα ναυτάκια τα ζουμπουρλούδικα» μιλούσε η τσατσά (Αννα Καλουτά) σε μια άθλια παλιά ελληνική κωμωδία που μοναδικό σκοπό είχε να μετριάσει το αντιαμερικάνικο κλίμα στον ελληνικό λαό. Σε ρόλο δημοσιογραφικής τσατσάς η ΕφΣυν, διαστρέφει το σύνθημα της μεταπολίτευσης (Yankees go home), σύνθημα που δονούσε κάθε ελληνικό λιμάνι στο οποίο έπιανε πλοίο του δού στολού και επιχειρούνταν να κατέβουν ναύτες και αξιωματικοί απ' αυτό, σε θερμό καλωσόρισμα των Yankees στη Θεσσαλονίκη. Με μια αμερικάνικη σημαία ν' ανεμίζει στο φόντο του Λευκού Πύργου, εικαστική σύνθεση ασορτί με την ξενοδοιλεία του τίτλου. Κανονικά δε θα έπρεπε να μας εκπλήξει, μετά το ταξίδι του Τσίπρα στην Ουάσινγκτον και τις τόσες ενδείξεις απόλυτης προσαρμογής στην αμερικάνικη εξωτερική πολιτική. Ομολογούμε ότι μας εξέπληξε. Εκτιμούσαμε ότι θα υπήρχε κάποια συγκράτηση, προσαρμοσμένη στις αντιλήψεις (τις αισθητικές έστω) του παραδοσιακού συριζικού ακροατήριου. Κάναμε λάθος. Οι πόρνες της πολιτικής είναι ασυγκράτητες. Και ανακράζουν «κορίτσια ο στόλος», όπως την παλιά εποχή της απροκάλυπτης αμερικανοδουλείας.

◆ «Οχι άλλη πείνα» γράφει το χαρτόνι που σηκώνει ο αργεντινός διαδηλωτής. Η φωτογραφία είναι από το -όχι και τόσο μακρινό- 2009. Σύντομα θα ξαναδούμε πλακάτ με παρόμοια συνθήματα στην πολύπαθη λατινοαμερικάνικη χώρα. Γιατί το ΔΝΤ επιστρέφει δριμύτερο, όπως μπορείτε να διαβάσετε στην επόμενη σελίδα. Μπορεί διάφοροι πολιτικοί απατεώνες (σαν τον Τσίπρα, που παρουσίαζε την Αργεντινή ως υπόδειγμα) να αναγγέλλουν κατά καιρούς την οριστική έξοδο από την κρίση, όμως στον καπιταλισμό η κρίση κάνει κύκλους. Και ο λαός πληρώνει πάντοτε τα σπασμένα. Και στην πτώση και στην άνοδο.

◆ Ο εθνικοφασισμός εκσυγχρονίζεται. Αεροπανό στις γέφυρες, στένσιλ στους τοίχους και στα πλακάκια, μέσα που παραδοσιακά χρησιμοποιούσε μόνο η Αριστερά. Και χρώματα. Μαύρο-κόκκινο το αεροπανό για τον «προδότη» Τσίπρα, κατακόκκινο το στένσιλ για τον «ανεπιθύμητο» Τσίπρα. Η συμμετοχή χουλιγκάνων του ΠΑΟΚ, που ξέρουν από τέτοια, είναι προφανής. Το δηλητήριο του εθνικοφασισμού έχει μολύνει πολλούς, πάρα πολλούς.

Βασίλης

Ξανά το φάντασμα του ΔΝΤ

Σάλος έχει ξεσπάσει στην Αργεντινή μετά από την προσφυγή της κυβέρνησης στο ΔΝΤ για να αντιμετωπίσει τη ραγδαία οικονομική κρίση που πλήττει τη χώρα. Ο δεξιός πρόεδρος Μαουρίτσιο Μάκρι, που ανήλθε στην εξουσία το 2015, μετά από την εκλογική ήττα της σοσιαλδημοκρατίας, δηλώνει έτοιμος να εφαρμόσει ό,τι απαιτείται για να ξεκινήσει να παίρνει τις δόσεις από το δάνειο των 50 δισ. δολαρίων που έχει συνάψει με το ΔΝΤ από τον περασμένο Ιούνη. Ετσι, ανακοίνωσε περικοπές στο Δημόσιο, με καταργήσεις υπουργείων (που φυσικά συνεπάγονται απολύσεις και επιδείνωση των δημόσιων υπηρεσιών) και αύξηση της φορολογίας στις εξαγωγές, προκειμένου να συσσωρευτεί χρήμα στα κρατικά ταμεία για να αποκτήσουν εμπιστοσύνη οι «αγορές» και να σταματήσει η κατρακύλα του πέσο που έχει χάσει το 50% της αξίας του μέσα στο 2018.

Είναι τέτοια η «καούρα» που έχει πιάσει την κυβέρνηση της Αργεντινής, ώστε υπόσχεται να ισοσκελίσει τον προϋπολογισμό (δηλαδή να μηδενίσει το έλλειμμα) μέσα στο 2019, αντί της υπόσχεσης που έδωσε στο ΔΝΤ μόλις πριν από τρεις μήνες, να το μειώσει στο 1.3% (από περισσότερο από 3% του ΑΕΠ που ήταν πέρσι). Αυτό σημαίνει ότι θα πέσει τσεκούρι στις λεγόμενες κοινωνικές πα-

ροχές, παρά τις διαβεβαιώσεις της κυβέρνησης για δίχτυ προστασίας των αδυνάτων (κάτι ξέρουμε κι εμείς στη χώρα μας για την αξία τέτοιων υποσχέσεων). Στόχος, να κατορθώσει το δημόσιο να έχει πλεονάσματα τουλάχιστον 1% του ΑΕΠ μέσα στο 2020, για να μπορεί η χώρα να συνεχίσει να πληρώνει τα χρέη της στο διεθνές χρηματιστικό κεφάλαιο (που εντελώς ψευδεπίγραφα έχει καθιερωθεί να ονομάζεται με τον άχρωμο τίτλο «αγορές»).

Όμως το τελευταίο δε φαίνεται να πείθεται από τα μέτρα που ανακοινώθηκαν, με αποτέλεσμα το εθνικό νόμισμα (πέσο) να συνεχίσει την κατρακύλα του, χάνοντας άλλο ένα 4% μετά από την ανακοίνωση των κυβερνητικών μέτρων, και ο επίσημος πληθωρισμός να εκτιναχτεί πάνω από το 30%. Το χρηματιστικό κεφάλαιο δεν πείστηκε ούτε από την αύξηση των επιτοκίων δανεισμού στο 60% (τα υψηλότερα στον κόσμο!) από την κεντρική τράπεζα της χώρας. Βλέποντας την Αργεντινή στριμωγμένη στη γωνία, ζητά ακόμα περισσότερα για να συνεχίσει να τη δανείζει.

Δεν είναι η πρώτη φορά που η Αργεντινή πέφτει στα πλοκάμια των πιστωτών. Εχοντας κηρύξει πτώχευση πέντε φορές στη νεότερη Ιστορία της, τους τελευταίους δύο αιώνες, η Αργεντινή αποτελεί κατεξοχήν θύμα των βλέψεων του χρημα-

τιστικού κεφαλαίου. Μόνο που την τελευταία φορά που κήρυξε πτώχευση, τα πράγματα δεν ήταν όπως πριν. Ο λαός βγήκε στους δρόμους και οι πρόεδροι έπεφταν ο ένας μετά τον άλλο στις αρχές της νέας χιλιετίας, με ορισμένους να το σκάνε με ελικόπτερα από τις ταράτσες. Χρειάστηκαν αρκετά χρόνια για να σταθεροποιηθεί η πολιτική κατάσταση και να τιθασευτεί ο λαός, που έστω και ανοργάνωτος πολιτικά, υπέσκαπτε την πολιτική σταθερότητα στη χώρα. Η σοσιαλδημοκρατική διακυβέρνηση του ζεύγους Κίρχνερ (πρώτα του Νέστορ και μετά το θάνατό του της συζύγου του Κριστίνα) έπαιξε καθοριστικό ρόλο στο να διοχετευτεί η λαϊκή οργή σε ήπια μονοπάτια. Τώρα, ήρθε η σειρά της Δεξιάς να πάρει τα μέτρα που η Κίρχνερ δε φοβόταν να πάρει.

Θα πρέπει να θεωρείται δεδομένο ότι το ΔΝΤ (και οι «αγορές» μαζί) δε θα χαρίσουν στην κυβέρνηση της Αργεντινής, όσα μηνύματα συμπaráστασης κι αν αυτή πάρει από τον Τραμπ κι όσο δεξιός κι αν είναι ο πρόεδρός της. Αυτό δεν το έχει δείξει μόνο η παγκόσμια πείρα, αλλά η πείρα της δράσης του ΔΝΤ στην ίδια την Αργεντινή. Ακόμα και τότε που έκανε την «αυτοκριτική» του, το ΔΝΤ δεν την έκανε για να υποστηρίξει ότι δεν έπρεπε να παρθούν σκληρά μέτρα, αλλά για να υποστη-

ρίξει ακριβώς το αντίθετο. Οτι τα μέτρα που πάρθηκαν στα τέλη της δεκαετίας του '90 δεν ήταν τόσο σκληρά από την αρχή κι ότι έφταιγαν οι... συνδικαλιστές που δε θέλησαν να δεχτούν την κατάργηση των συλλογικών συμβάσεων και τα πετσοκόμματα στα επιδόματα ανεργίας και τις αποζημιώσεις απόλυσης (για περισσότερα βλ. <http://www.eksegersi.gr/issue/595/Διεθνή/2376>. Από-τα-πλοκάμια-των-πιστωτών-στην-«προστασία»-του και <http://www.eksegersi.gr/issue/596/Διεθνή/2463>.Από-τα-πλοκάμια-των-πιστωτών-στην-«προστασία»-του)!

Με αυτό τον τρόπο συνεχίζεται και θα συνεχίζεται στο διηνεκές το γαϊτανάκι της απομύζησης του εθνικού πλούτου της χώρας και της υπερεκμετάλλευσης του εργατικού της δυναμικού από το χρηματιστικό κεφάλαιο, μέσω του χρέους που αποτελεί το κυριότερο εργαλείο «νόμιμης» κλεψιάς, που φέρνει τεράστια κέρδη στους αφεντάδες του παγκόσμιου πλούτου. Λυτρωμός δεν υπάρχει εκτός από την κοινωνική επανάσταση που θα καταργήσει και τα χρέη και αυτούς που τα καρπώνονται. Όσο αυτή καθυστερεί τόσο θα ξεσαλώνουν οι πιστωτές με τις σκληρές απαιτήσεις τους, δημιουργώντας όμως έτσι τις συνθήκες για να ξαναφουντώσει η λαϊκή οργή και το αυθόρμητο κίνημα των μαζών.

Ενας... μετριοπαθής ακροδεξιός

«Υποστηρίζω την υποψηφιότητα του Μάνφρεντ Βέμπερ για την προεδρία της Κομισιόν». Μετά τη συνάντησή τους πριν από δύο εβδομάδες και τη διарροή ότι η Μέρκελ θα υποστηρίξει την υποψηφιότητα του Βέμπερ, ήρθε η ώρα και για την επισημοποίηση. Την περασμένη Τετάρτη ο Βέμπερ ανακοίνωσε την υποψηφιότητά του και η Μέρκελ τη στήριξή της.

Τι εστί Βέμπερ; Είναι ο επικεφαλής του ΕΛΚ στο Ευρωκοινοβούλιο, προέρχεται από το CSU (τη βαυαρική Ακροδεξιά, ιστορικό σύμμαχο της γερμανικής Χριστιανοδημοκρατίας) και διακρίνεται για τις σκληρές νεοφιλελεύθερες θέσεις του (μια μικρή γεύση είχε πάρει ο Τσίπρας, στην πρώτη του παρουσία ως πρωθυπουργός στο Ευρωκοινοβούλιο το 2015). Διαφέρει, όμως, από την ηγεσία της CSU (τον ομοσπονδιακό υπουργό Εσωτερικών Χορστ Ζεεχόφερ και τον πρωθυπουργό της Βαυαρίας Μάρκους Ζέντερ) στις θέσεις για το Προσφυγικό. Ο Βέμπερ στήριξε ανεπιφύλακτα την πολιτική της Μέρκελ. Διαφέρει, επίσης από την ακροδεξιά AfD

στο ζήτημα του λεγόμενου ευρωσκεπτικισμού. Ο Βέμπερ εμφανίζεται ως «φεντε-ραλιστής», όπως η Μέρκελ.

Το πακετάκι είναι ομολογουμένως ελκυστικό: ακροδεξιός μεν, μερκελιστής δε. Για ν' αποδειχτεί για μια ακόμα φορά ότι οι ιδεολογίες στην αστική πολιτική αποτελούν απλώς τη λεοντή που φορούν πολιτικοί και κόμματα. 'Η, για να το θέσουμε διαφορετικά, ότι η Ακροδεξιά, ακόμα και τα ανοιχτά φασιστικά παρακλάδια της, υπηρετεί το ίδιο σύστημα με τα παραδοσιακά αστικά πολιτικά ρεύματα: τον καπιταλισμό.

Η στήριξη της Μέρκελ δε σημαίνει, βέβαια, ότι ο Βέμπερ έχει καταρώσει την καρέκλα του Γιούνκερ, μόλις αυτός ολοκληρώσει τη θητεία του. Το είπε η ίδια η Μέρκελ: «Ο επικεφαλής του ΕΛΚ φυσικά μπορεί επί της αρχής να γίνει και πρόεδρος της Κομισιόν, αλλά μέχρι τότε θα πρέπει να γίνουν ακόμα πολλά βήματα». Θα πρέπει να εκτεθούν όλες οι υποψηφιότητες και να επιλέξει το ΕΛΚ τον επικεφαλής του ευρωψηφοδελτίου του, να βγει το ΕΛΚ πρώτη δύναμη στις ευρωεκλογές του προσεχούς

Μάη και «μετά θα ακολουθήσουν περαιτέρω συνομιλίες και διαπραγματεύσεις». Με το τελευταίο, η Μέρκελ άφησε ανοιχτά πόρτες και παράθυρα για να κάνει τα τελικά παζάρια με τους άλλους ιμπεριαλιστές ηγέτες. Ως γνωστόν, η ψήφος των πολιτών σε όλη την ΕΕ παίζει μόνο συμβουλευτικό ρόλο. Το Συμβούλιο δε δεσμεύεται ποιον θα επιλέξει για την προεδρία της Κομισιόν.

Μέχρι τότε, η Μέρκελ οχυρώνει τη δεξιά πλευρά της στη γερμανική πολιτική σκηνή και ταυτόχρονα προτείνει στους υπόλοιπους συντηρητικούς της ΕΕ μια λύση η οποία μπορεί να ανακόψει την άνοδο της πέραν του ΕΛΚ Ακροδεξιάς στις επερχόμενες ευρωεκλογές. Με έναν πατενταρισμένο ακροδεξιό όπως ο Βέμπερ επικεφαλής του ΕΛΚ (η σύγκριση του Βέμπερ με τον Γιούνκερ, που ήταν ο προηγούμενος υποψήφιος του ΕΛΚ είναι χαρακτηριστική) εκτιμά ότι μπορεί να συγκρατήσει τη διαρροή ψήφου προς τα ακροδεξιά κόμματα. Και βέβαια, την ενδιαφέρει κυρίως να ανακόψει την άνοδο της AfD στη Γερμανία.

KONTRA

ΑΘΗΝΑ: Αγαθουπόλεως 65, ΤΚ 112 52, τηλ. 2108675243, fax 2108663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Ιουστινιανού 24, τηλ-fax 2310221898

<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: kontra@eksegersi.gr

Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή

Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: Πέτρος Γιώτης

Εκτύπωση: ΚΛΕΝΙΚ ΕΕ, Σπηλιάς 5, Μεταμόρφωση

βαθύ κόκκινο

Ο καλός ο μύλος

«Στο πλαίσιο των 100 χρόνων από την ίδρυση και τη δράση του ΚΚΕ, διοργανώνουμε σε όλη την Ελλάδα εκδηλώσεις σε τόπους θυσίας. Τιμούμε ήρωες του κομμουνιστικού κινήματος, ηγετικές φυσιογνωμίες, όπως ήταν ο Κώστας Κολιγιάννης, Α' Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του ΚΚΕ. Και αυτό το νόημα, τιμώντας αυτή τη μνήμη και αντλώντας σήμερα διδάγματα από το παρελθόν, μέσα από αυτή την με άλματα ηρωική πορεία και τα θετικά της, αλλά ταυτόχρονα και με αδυναμίες, ελλείψεις και λάθη, να διδαχτούμε για το σήμερα και να χαράξουμε καλύτερα το αύριο αυτού του τόπου για το συμφέρον του λαού μας».

Αυτά δήλωσε ο επικεφαλής του Περισσού Δ. Κουτσούμπας που πήρε μέρος σε εκδήλωση του κόμματός του στην Ελλοπία Θήβας, προς τιμήν του Κώστα Κολιγιάννη, του εγκάθετου των ρώσων σοσιαλιμπεριαλιστών, που έχει τα χέρια του βαμμένα με το αίμα του Νίκου Ζαχαριάδη, τον οποίον εξόρισαν στη Σιβηρία και στη συνέχεια δολοφόνησαν. Όταν δολοφόνησαν τον Ζαχαριάδη, βέβαια, γραμματέας από επταμήνου είχε γίνει ο Φλωράκης, που διαδέχτηκε τον Κολιγιάννη, όμως ο τελευταίος δε συμβόλιζε μόνο τη στροφή του ΚΚΕ στον αναθεωρητισμό, αλλά και το σχέδιο εξόντωσης του ηγέτη του Νίκου Ζαχαριάδη. Γι' αυτό και υπήρξε πρόσωπο μισητό ανάμεσα στους κομμουνιστές και ιδιαίτερα ανάμεσα στους πολιτικούς πρόσφυγες.

Εχουμε υποστηρίξει και άλλη φορά πως για τη σημερινή αστική ηγεσία του Περισσού η επαναστατική ιστορία του κόμματος είναι ένα πουκάμισο αδειανό. Μια ιδεολογική στολή, ίδια με τη στολή που φοράνε οι εκπρόσωποι των θρησκευτικών δογμάτων ή -για να βρούμε καλύτερες αναλογίες- ίδια με τη στολή που φορούν οι ιμπεριαλιστές της Κίνας, που αυτοονομάζονται... κομμουνιστές.

Στα υλικά αυτής της στολής μπορούν να χωρέσουν ο επαναστάτης κομμουνιστής Νίκος Ζαχαριάδης και ο ρεβιζιονιστής και δολοφόνος του Κώστας Κολιγιάννης. Η σημερινή ηγεσία υποτίθεται ότι έχει μελετήσει και έχει βγάλει συμπεράσματα και από τα λάθη του Ζαχαριάδη και από τα λάθη του Κολιγιάννη. Στο ίδιο τσουβάλι μπαίνουν η επανάσταση και η αντεπανάσταση, που περιγράφονται ως «στιγμές» μιας ηρωικής, επαναστατικής πορείας. Ο καλός ο μύλος όλα τ' αλέθει.

Ετσι διαμορφώνεται το ιδεολογικό αφήγημα του Περισσού, που αυτοπαρουσιάζεται σαν ένα είδος πολιτικού Ανταίου που πέφτει αλλά παίρνει δύναμη από τη γη και ξανασηκώνεται ακόμα πιο δυνατός. Πρόκειται για αφήγημα καθαρά μεταφυσικό, που όμως ανοίγει μια συζήτηση μεγάλου εύρους, παρελθοντολογικού χαρακτήρα, ιστοριολογίας και όχι Ιστορίας, πίσω από την οποία η ηγεσία του Περισσού κρύβει τον αστικό-αντεπαναστατικό χαρακτήρα της.

«*Λάθη δεν κάνει και αδυναμίες δεν έχει, μόνο όποιος απλά παραμένει απαθής παρατηρητής των εξελίξεων και δεν αγωνίζεται για τίποτα. Τα λάθη που γίνονται στη σκληρή πάλη για να ανθρωπέψει ο άνθρωπος μας δίνουν μόνο πείρα για το μέλλον. Ακριβώς αυτή την πείρα αξιοποιούμε, για αυτό και τιμάμε όλους όσους έδωσαν τον καλύτερο εαυτό τους για υψηλά ιδανικά παρά τα λάθη και τις αδυναμίες. Στα πλαίσια αυτά τιμάμε και τον Κώστα Κολιγιάννη όπως και άλλα στελέχη του Κόμματος*», είπε ο κεντρικός ομιλητής του Περισσού στην εκδήλωση για τον Κολιγιάννη.

Αντε τώρα να κάνεις συζήτηση πάνω σ' αυτή τη γενικολογία που στηρίζεται σε ένα λογικό τρικ: θεωρεί δεδομένο τον επαναστατικό χαρακτήρα του Περισσού. Αυτό, όμως, είναι ζητούμενο, όχι δεδομένο. Γι' αυτό και η συζήτηση για τον ταξικό χαρακτήρα αυτού του κόμματος δεν πρέπει να γίνεται με βάση τις παρελθοντολογικές αναφορές του, με βάση τη λαμπρή στολή που φορά, με βάση τον επαναστατικό βερμπαλισμό (με τον οποίο το σύστημα δεν έχει κανένα πρόβλημα), αλλά με βάση την πολιτική που εφαρμόζει σε όλο το εύρος της πολιτικής και κοινωνικής ζωής της χώρας. Πολιτική που ουδέποτε προκάλεσε δυσκολίες στο σύστημα...

Π.Γ.